

نه خشی ماموستانه فیر کردن و پیگه یاندنی زانین وهونه وهونه روفه ره نگدا

ماموستانه خشی میژویی نه و - پهره داربون وگرینگی هندی له مه به سنگه له نه زوره، نه گهر که سی بیهوی له بابته نه وانه وه قسه بکا یاشتی بنوسی، توشی حاله تی دی که نازانی له کوپوه مه به سته که راوت بکا وله گرینگی نه وه بناخوی وبدوی یا چلون وینه به کی جیگای سه رنجه، که لانی که م بتوانی به شی له دیمهن و سیمما وگرینگی مه به سته که بنوینی و نیشانی بدا، مه سه له ی ماموستانه وپله و جیگا و بایه خی نه و، له کو مه لگا دا خوی له م باسه گرینگ و ورد و سه رنج را کیشانه به، به راستی مروف له به بیان کردنی بایه خ و ریزی ماموستانه وپله و پایه ونه خش ورولی نه و له کو مه لدا هه ست به ناته وانی وکزی و که م ده سه لانی ده کا، نه مه ش له خویدا به لگه و شایه ده بو ریز و گرینگ بونی ماموستانه وپله ونه خشی بلنید و به رز و ته رزی نه و له کو رو کو مه لدا.

ماموستانه خشی نه و له گهران وگورانی شارستانیه تی به ره ی مروفدا: گرینگی وریزو نرخی ماموستانه روژگاریکی تایه ت دا بهر ته سک نایته وه چونکا ماموستانه خیوی نه خشی زور پر بایه خه له میژودا، به م واتایه که ماموستانه به در یژایی میژو دارای گرینگی و عه زه مه تی تایه ت بو وه وه یه و ده و رانی پیشکوتنی میژوی نه و کاتی بوه که بایه خ به زانین و زانیاری و ماموستانه دراوه

بهراوه ژویش روژگاری پهستی وکزی و بی چتی کاتی بوه که کوړو کومل سهبارت به
فیرکارو ماموستا وزانین که م ترخه م بون، خه لک و حوکومت پله و پایه و گرینگی میژوی
ماموستایان نه زانیوه، به تی روانیکی سهر پی به میژوی بهر هی مروف و روژگاری خو
دهرختن و بهر ز بونه ووه و نزم بونه ووه و نزم بونه ووهی ژیار و شارستانیه ت گهل، نه مه به جوانی
روناک ده کاته ووه که ژیار، روژگاری گولی ده کرد که زانین و فهره ننگ و هه لگران و نه قیلانی
ته ووه، یانی زاناران و ماموستایان له پله ی خو یاندا رابگیر درایه ن، شایه دو به لگه ی ته ووه هم
ته توانین له میژوی کورده واریدا و هم له میژوی نیسلا می و میژو نه ته ووه کانی دیکه دا په پیدا
بکه ین.

دیاره بهر هی مروف کاتی له سهر ریازی تهره فی و بهر و بهر زبونه ووه، قهراری گرت که
سهرنجی فیرون و بارهینانی دا، جا له بهر نه مه ته توانین بلیین به شهر هه رچی به ده سی
هینا ووه له سوینگه ئاوردانه، به زانست و زانین و فیرون یا فیرکردن، نه گه رسهرنجی زانست
و فیرونی نه دابا هیمان نه بو له غار و له نیو نه شکوت و له نیو جه ننگه لدا بژی، که چل و شهل
و کوپرون و نو قسان و ده سه و سان بی.

جا بو ته ووه ی به گرینگی میژوی ماموستایان له نه قل و پیگه یان دنی زانین و فهره ننگ فیرون
و فیرکردنی ماموستا به بهر هی دواروژ باشر په ی به ین و تی بگه ین پیوسته ته سه وری بارو
دوخی بکه ین که هیچ جوړه نه قل و را گو یزان و هیچ فیرون و فیرکردنیک له گوړدانه بو بی، ههر
که س به ته نیا هندی نه زمون، فیروایی و به مردنیشی نه و نه زمون و فیرونانه ی له گهل خویدا
بیردایه ته بن گل، وه ئیتر شوینه واریک له و باقی نه بوایی دیاره نه گه ر چاره نویسی و ابو بهر هی
مروف بیوایی، قهت نه ی ده توانی به نه ردیوانی سهرکه و تندا، ئاوا سهر که و یته سهر سه ری و
بگاته نه م سهرده مه ی ئیستا، مروف ئیستا ئازوخه یی زوړو زه و هندی له زانست و زانین و
فهره ننگ له بهر ده ست دایه و نه م ئازوخه زوړه گوره گه ر انی زانست و فهره ننگ له تا کی که ووه
بو تا کی تر وله شوینی که ووه بو شوینی تر، له روژگاری که ووه بو روژگاری تر و له بهر یه که ووه بو
به ربی تر، هیم و بناغهی سهرکه ووت و ژیاری مرویه و بهر پرسی نه مه ش خو ی بنچینه

ویناعه یه که، به ده سی ماموستا و فیرکار و زانیار دامه زراوه و دار یژراوه.

له سه ره تای زوهوری دینی بیخه وشی ئیسلام ماموستایان و فیرکاران و زانیاران
فیرکردنه کانی قورئانی، به شی گرینگی سه ره تایان له بلا و کردنه وهی فیرکردنی قورئان
و دینی ئیسلام گرتنه ستو که ده سمایه و میراتی به شهر ده هاته ژماره. به در یژایی چند هزار
سال به هوئی ماموستایان و فیرکارانه وه له به ره یه ک بو به ره یه کی دیکه ده چو، ئیستا له م
روژگار هدا ئه و سه رمایه ی پیک هیئاوه که به ره ی مروف پیوهندی به وه هیه، دیاره ئه گه ئه م
ده سمایه زور و گرینگی زانست و فره نگه له خه لک و هه ر بگیر حریته وه، مروفانی هیچی
بو نامینته وه، دیاره ئه وه ی ئه م ده سمایه گرینگی به در یژایی میژو بو مروف پیکه وه ناوه و
به ده سه به ره ی ئه مرویا سوژی ده گا، ته نیا فیرکردن و بار هیئاوه که له هه ر جیگا و ریگایه کدا، بوزی
خوار دبی، به هوئی ماموستا و زانیار و فیرکاروه سه قامی گرتوه، ئال و گور و پیگه یشتنی زانین
و فره نگه له نیو به ره ی مروفدا به کورتی ئه توانین به مجوره ی به یان بکه ین: به شهر له سه ره تای
ژیاندا زور ساده ژیاوه، که ره سته ی به رد (ده وه ی به رد) بو وه خوراکی له ریشه و میوه
و گیا و گژ و گوشتی جرو جانه وه ران بوه که به به رد شکاری کردون و پوشاکیشی بیجگه
له به رگی گیا و گه لای داران شتی تر نه بوه، جا هه ر له و روژه وه غونچه ی زانین و فره نگه و
ژیار ی به شهر ده سته ی کرد به پشکوتن که تا که تا کی له کون و کار یژان له م دنیا یه داله روی ئه زمون
و ئه قل و قامی خوئی به ره به ره فیری زانین و فره نگه و ژیار بو، ئه و ئه زمون و زانیاریانه که به
ده سه هاتبو، له و تا که تا کانه وه به هوئی ماموستایان و فیرکارانی تره وه له نیو خه لک بلا و
کرایه وه و ئیتر له شوینیکی تاییه ت نه وه ستا، به لکو به هوئی ماموستایانه وه له نیو دلی روژگاردا
په ره ی گرت و له به ره یه که وه بونه سلئی تر چوو به ره ی داهاتویش به پیی وزه و لیها توی خوئی،
زانین و ئه زمونی خوئی به خه لکی تر و تازه پیگه یشتوان را گه یاندو ئه و زانینه یان به به ره ی
داهاتو سپارد، تا ئه وه له دلی زه مانداو له گزی زه ویدا به ره و پیش بیهن.

سه ره نجام زانین و فره نگه و ته کنیک و مه عنه و بیه تی به شهر به هوئی ماموستایان و
ده رس ده ران و فیرکارانه وه له نه سلیکه وه چوه نیو جه رگه ی نه سلئی تر، به مجوره سه یری

تهمه دون، فهره ننگ و زانین نه خشی بناغی بی به هوئی ماموستایانه وه بوه، چونکا نه وان ریگاکیش ورچه و ریبار نیشان دهر بون تا ده سکه وته کانی زانستی و مادی و معنوی به شهر لههر ههل و مهر جیکدا سه قام گیر بکن و پهره ی پی بدهن، دیاره نه گهر نه وشاسیمی گوینانه وهی زانین نه بوایی، به شهر له گهل رابوردوی خوئی پیوه ندی به گشتی نه پساو وههل ده براو واتای هم پیوه ند، پسان و برانه ته مه یه که ههر نه سلی و ههر تا کی له دهس هاته کان و نه زمونی پیشینان بی بهش بی و له سه ره تا وه دهس پی بکاو هیشتا له سه ره تای ریگادایه به ره و گور سه رده نیته وه و به ره ی دواها تویش ههر به و جو ره، بی نه وه ی به ناکام بگا سه ر بنیته وه و له نه تیجه دا گشت نه وانه نیستایی و وه ستانی مروف له هه مان پله ی سه ره تادا، ده ماو ته ره قی نه ده کرد، ههر جو ری بی، چونی زانین و فهره ننگ له تا که وه بو تاک، له شوینیکه وه بو شوینی تر، له روژگار یکه وه بو روژگاری تر وله به ره یه که وه بو به ره یه کی دیکه، بناغی سه ر که وت و ته مه دونی به شهر وه بهر پرسی نه و کاره بناغی به ته سئوی ماموستایان و فیرکارانه وه یه، جا ههر له بهر ته مه یه که (ویل دورانت) نه وزانا کارزان و کار دانه ناوداره: ژیار، شاستانیه ت و ته مه دون له سوینگه ی فیرکردن و بارهیناوه ده زانی و ده لی: (مه ده نیه ت بریه تیه له که نجینه یه کی گه وره و زور، له هونه رو زانین و شیاوی، خو و عاده ت، نه خلاق که به در یژایی روژگار به دی هاتوه، له م سامانه زوره وه یه که تا که له زمینی پیگه یاند و سه ر خستنی خوئی خورا کی رو حانی و گیانی خوئی به دهس دینی.

نه گهر هم میراته به شهر یه له نه سلنیکه وه نه چیه نیو نه سلی تر، ژیار مه حکوم به مه رگه، جا ههر له بهر ته مه نه بی بلین: که ژیانی مه ده نیه ت به فیرکردن و بارهیناوه به سراوه ته وه. کاتی شکوفه و عونچه ی ژیار له نیو «دور و اندا» زاهیر بوو خوئی نواند، هم ژیاره به هوئی هم ئیتقاله وه گه شته خوراواو یونان و له ویشه وه چوه کوشی دنیای نیسلام و پهره ی گرت و

۱ - تاریخی ته مه دون نوسراوی خوئی ج ۱ لاپهره ی ۹۱

۲ - بین النهرین

جاری تر چوه خوږاوا وله سه ره له دانی خوئی بهر ده واهه.

ژیار له م دهس به دهس کړدنه ی خویدا که له هر پله به کدا سه باره ت به پله ی پیشو، کاملتربو، زیاد له هر شتی که مه دیونی تیکوشان و ته قلا ی ماموستایان و فیرکاران و دهرس دهرانی زانین و فهره ننگ بو ه هه یه، چونکا نه وانه بون که زیاد له خه لکی تر به در یژی ای روژگار ان بهر پرسی ئینقالی زانین و فهره ننگ بون.

ماموستا له سه ره تای ئیسلامه وه: له سه ره تای روژه لاتی دینی بیخه وشئ ئیسلامه وه ماموستا و فیرکار ده سیان کړد^۱ فیربون و فیرکردنی قورئان، بیجگه له وه ی که خوا خوئی به ماموستا داناوه و قورئانی به پیغه مبه ر فیرکړدوه (عَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ الْبَيَانَ - ۱ خودی پیغه مبه ریش خه لکی فیرکړدوه (رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ... ۲) لام وایه ئیتر هه مو تی ده گن پله یی بهر زو بلیند تر له پله و پایه ی ماموستا و فیرکار نه و نابی، چونکا که س له خوا و پیغه مبه ر گه وره تر نه و نه و انیش خوئیان به ماموستا و فیرکار داناوه و شانازیش هه ر له فیرکردن و باره ئیناندا یه.

دوسه چاوه ی زانین و مه عنه و بیه ت ماموستا و کریکار

ماموستا و کریکار دو تویری زور بهر زو و پر یزو به بهر ه که ت و مود فهر کن. به دهس هینانی نه وین بو خزمه تکاری ئاسانه بو به دهس هینانی نه وانه له دل مانا ئا گربارانه له دنیا دا روژانی بو ریز دانان له ماموستا و کریکار له بهر چا و گیراوه که کار و کرده وه ی هه ریه که له و دوانه زور جوانه وله بهر دلانه و به کی باری فیرکردن و پیش خستی زانین و فهره ننگی به نه ستویه و نه وی دیکه یان باری باشونی ئابوری له بان شان، دیا ره نه م دوکاره ته و اوکاره وه ی به ک و دون، هیچیان بی نه وی تر یان باش سه قام گیر نابی، کار سه رچاوه ی

۱- سوره ی ۵۵ نایه ۲ و ۳

۲- سوره ی نه لاق نایه تی ۱۱

مهده نیه ته وزانینیش سهرچاوهی مهعنه ویت وسهرکه وته، کار به هوئی بازولهی زانین بهره و پیش ده روا، زانین له بهره و میوهی کار که لک و هرده گری و هوئی ته داته وه، کریکار قه لیم و کاغز ساز ته داو دابینان ده کا، ماموستا و فیرکار له ریگای قه لیم و نویسنگه وه نه غمه ی رو حانی له سهر لاپهره ی کاغزی سپی ده خاته باله فری و بهرز بونه بو ئاسوی هیوا و ناره زوی بهره ی مروف و مروفانی پیک دینی، خواکه سهر چاوهی زانین و کاره سویند به قه لیم ده خواکن و الْقَلَمِ وَمَا یَسْطُرُونَ پیغه مبر دهستی کریکار راده موسی، کریکار هوئی خیر و بهره که ت وفره بونی ده خل و دانه، زانا و زانیار زیندوه، ههر چنده بهروالته مردویش بی، نهزان و جاهیل مردوه ههر چند له حالی ژیا نیشدا بی، دیاره میوهی نازادی و سهر بهرزی له کار کردن دایه، کاری سهخت و به که لک له چل و پویی داری زانین وزانست به دس دی:

برو کار بکه و مهلی کار چیه؟ سهر مایه ی جاویدانی له کار دایه، برو کار بکه نه گهر ته ته وی نازادی، ببرای ببرای چاوت له دهس که س و نا که س بی، با چاوت له وه نه بی، خوازه لوک و نانی نانی و دوکله دوکله بی.

مهلی نه و کاره عاره، به لکو چا و له دهس نه م و نه و بون عاره مروفی چاوی له مالی خه لک بی خواره، لاره، ناله باره، که سی که بی کاره، بی عاره، له سهر دلان باره، که سی که دهس به کاره، سهر بهرز و عاله، بلیندو بهرز و ته رزه، ئیسک سوک و ره زا شیرین وله باره، بهلی زانین دهرسی مروفانی و نه زانی و جو امیری و نه ده به.

ماموستا و فیرکار رو حی مهعنه و یهت نه کا به بهر مردوی نه زاندا و بایه خی بهره زی پی ته به خشی، ماموستا و فیرکاریش له راستیدا کریکاره، کاره که زانست فیر کردنه و گیاندانه به بی گیان، زانین فیر که ره به بی زانستان و نه زانان.

ماموستا ههروه ک روژه تریزو تیشکی زانین به سهر خه لک و دنیا دا ده هاوی و نوروزانین بارانیان ده کا، بهنوری زانین و زانستی خوئی خه لکی گزینگ باران ده کا و چرای مه عریفهت و زانین و مروفانی ته داته دهست بهره ی مروف تا له ژیا نندا خو له کهنده کو سب بپار یزن نه م و تاره له روزنامه ی شه هاده ی کوردی به قه لیم شه پول له سی شه مه ۹ ذیقعه ده ۱۴۱۲ و ۱۲ مه

۱۹۹۲زاینی و ۲۲ گولانی ۲۶۰۴ ک و ۷۱/۲/۲۲ سالی ۱۰ ژماره ی ۳۹۷ له چاپدراوه.
*دیاره ئه مرو زوربه ی خه لک تی گه یوه، که سیانتیسم (زانین بو کشانی ته نیا) و بارهینانی
زانستی ته نیا له سازدانی ئه نزان و ئینسانی ته وواته وانه، بارهینانی زانینی و زانستی به ته نیا، نیوه
ئینسان ساز ئه دا، نه ک ئینسانی ته وواو، به ره م و نه تیجه ی ئه م بارهینانه، که ره سته ی خا و
خلیچکی ئینسانه، نه ک ئینسانی سازدراو، پوخته کراو که له کل ها تیته ده ری، زانست و
زانین مروئی به هیز و خاوه ن وزه ساز ئه دا نه ک ئه نزان و ئینسانی خاوه ن فه زیله ت، مروئی
به ک لایه نی دروست ته کا، نه ک مروئی چه ند لایه نی.
*زانست، فه لسه فه وده ردی ئه وین.

دلخوازی ئیمه ئه مه یه که بلین فه لسه فه به هونه و شیعر نیزی کتره تا به زانست، له هه رچاخ و
پوژگار یکدا گشت نیزامه کانی فه لسه فی که به ره می ها وده نگی نه تیجه ی غایی زانستگه لی
جیا جیان، بی رو حتر و بی ها وده نگتر و ناسازگار تر له فه لسه فه گه لیکن که ده ردی تاره زوی دل و
ده رون به بیان ده کهن، زانست هه ر چه نده جیگای وردبونه وه و سه رنجدانی به ره ی
مرویه ونه خشی که له ژیان و بیرو ئه ندیشه ی ئینساندا هه یه تی به راستی بیجیی نشینه، به لام
به یه ک و اتا بیگانه و نامو تر له فه لسه فه دیته به رچاو، زانست نیاز گه لی دابین ده کا که زیاتر عه ینی
و ئاشکرا و به نا و ده ره وه بین، ئه م نیازانه، له بنه ره تا پیوه ندیان له گه ل ئابوریدا زوره.
که شف و دوزینه وه ی تازه ی زانستی، به تایبه ت، نه وعی که دوزینه وه و که شف ی نه زه ری
پی ده وتری، دروست هه ره وه کو دوزینه وه کانی مه کانیکی وینه ی مه کینه ی بو خار، ته له فون،
وینه هه لگری، یا بالون و فرو که، چتی که، به کاری تردین و ده ردی تر ده واده کهن یانی خوی
له خویدا گرینگ نیه. فه لسه فه به نیازی که بو په یا کردنی یه ک واتای یه کپارچه و ته وواو،
که له جیهان و ژیان هه مانه، وه لام ئه داته وه و له سوینگی ئه م مه فهوم وه، هه سته ی په یاده که ین که
بو کشانی دل وده رونی و ئاکار و ره فتاری ده ره وه ی ئیمه، ده نوینی و شکلی پی ئه دا، به لام
راستی ئه مه یه که ئه م هه سته له باتی ئه وه ی مه علولی ئه م مه فهومه بی، هو و عیله تی ئه وه یه (میگل
داونا مونوله دجاودانه (شه پوئل).

من له خوځېدا به جوړئ که ناپه یدا بوم
شه ونمئ بوم له زه ریه نو قم و له ده ریا بوم
له سره تاوه شیبه روښی په ک بوم به زویدا که وتمه خوار
به راستی کاتی خور په یدا بو ناپه یدا بوم
له من قسمه پرسه چونکا هر وه کو په پوله یی
له گزینگی شه می روی دوستا ناپه یدا بوم
خاک به سرم نه گهر توزقالی ناگام
کوئی په نه وی که منی سرگردان چو نه وی
وه ک دلی شه پؤل له ده ره وه هر دو جیهانم دی
من له شوین دانانی دلی نه، بیدل و شیار بوم
«عه تار» (شه پؤل)

به خته وهری

مه سه لهی سه عادهت: «به خته وهری» یه کی له کۆن ترین قسه و باسی فهلسه فی به ره ی مرویه
ئهم مه سه له خوئی له مه به ستگه لی حیکمه تی کرده وهیی و عه مه لی یه. زانایانی «خوو ئاکار و
زانایانی کۆمه ل عوده داری باس کردن له ماهیه ت و مهرج گه ل و هو گه ل و ههروه ها قسه کردن
له و جوړه شتانه ی و ا به دژ و به ره هه لستی به خته وهری ئه وه ستن. جا ئه گه ره حیکمه تی نه زه ری
ئیلاهیات دا قسه له به خته وهری و هات و سه عادهت و نه هات و شه قاوه ت بکری، له سو نگی
یه کی ک له شاخه کانی ئهم مه سه له یه و ئه ویش به م جوړیه: که ئایا به خته وهری وه ههروه ها بی
به ختی و شه قاوه ت ته نیا بۆ له ش و لارو ئه نبوژنه ی و مادی یه، یا دو جوړه:

ئه لف - به خته وهری و سه عاده تی له ش و لارو مادی (جیسمانی و مادی).

ب - به خته وهری و سه عاده تی گیانی و ئاوه زی و اتا: (پروچی و ئه قلانی).

حوکه مای ئیلاهی و خواناسان له م بابه ته وه ئهم قسه ده هیته گوپ که ئایا ئه وه ی دای
سه لمینن و سابتی بکن که سه عادهت و شه قاوه تی گیانی و ئاوه زی له سه عادهت و شه قاوه تی
ئه نبوژنه ی و له شی و مادی زوړ گه و ره تر و فره تر شیایوی سرنج دانه. بیروپرای (بو عه لی سینا) له
(نمه تی) هه شته م کتییی ئیشارات و بیروپرای (سه درالمته ئه لیهین) له بهرگی چواره می

(ئیسفار) دا له هینانه گوړی ئەم مهسه له ته نیا ئەم شاخه له شاخه کانی مهسه له ی سه عاده ت باس ده کری جاله بهر ئەمه نه چون به لای مه بهست وقسه کردن له شاخه کانی تری ئەم مهسه له به یانه یان بهر ژاله بهر قسه کردن له شاخ و بهر گه کانی تری ئەم مهسه له به. له لایه کی تره وه، تا ئیستا له پهراوه ی، فه لاسیفه ی ئیسلامه تی و زانایانی جیهانی نا ئیسلامه تی قسه و باسکردنیکی پراوپر له م باره وه نابیندری. ئەوه ی له م به شه دا ئەی خویننه وه هه رچه نده ناتوانی باسیکی کامل و پر به پیست بیت به لام ئەشی بتوانین ئەوه به باسیکی کورت و تیگه یینه روته ژی له قسه بهینینه ژماره.

ئەو مه به ستانه ی وا لیره دا دینه گوړ ئەمانه ن:

۱- سه عاده ت و اتا: (به خته وهری) چ وه چیه؟

۲- سه عاده ت و چیژه و اتا: (له زهت).

۳- ئایا مروّف به خو کرد و خورسک و ته بیعت به خته وهری و سه عاده ت ویسته؟

۴- به خته وهری و ئاره زو.

۵- به خته وهری و رازی بون.

۶- به ک قسه و باسی کو مه لایه تی.

۷- به شه کانی به خته وهری.

۸- پله و پایه ی به خته وهری و سه عاده ت.

۹- هو و سونگه، وه ئەو شتانه ی وا به خته وهری و سه عاده ت دابین ئە که ن.

۱۰- ئاسویه ک له به ک زنجیره قسه و باس دا.

۱۱- ئایا ئینسان بو گه یشتن به بخته وهری، نیازی به ریگا نیشاندهر هه یه؟ (واتا: نیازی به

پیغه مبه ران هه یه).

له سه ره تا وه ئاوا دیته بهر چا و که به خته وهری و بی به ختی و نه هات له باری و اتا وه. رونا که.

ئه گهر تارمايي و ئيشكاليك هه به له قسه و مه سه له كاني ترايه. چونكا له ههر كه سيك پرسی ئايا بهخته وه ریت ئه وی یان نا؟ بی بیر كرده وه ئه لی: بهخته وه دریم گهره كه. ئه گهر بیژی، ئه ی بی بهختی و شهقاوهت چی؟ به له ز ئه لی: نام گهره كه. هیچ كه سيك له راست ئه م پرسیاره دا بیرنا كاته وه و نالی: تو بهخته وه ری و بی بهختیم بو تاريف بكه و پیم بناسینی تا بزانه كیهه یانم ئه وی یا نامه وی.

لیره وه رونه یته وه كه بهخته وه ری و بی بهختی و شهقاوهت (هات و نه هات) لای هه مو كه سيك و اتا و راوه تكي رونا كي هه به و نیازی به پناسین نیه. ساده ر كه وت كه ئه مانه له و جوړه و اتایانه ن كه نیازیان به ناساندن به خه لك نیه خه لك و اتا كانیان ئه زانن چ و چیه. به لام ئه بی بلین: ئه م راده به به س نیه كه ئیمه مانان سه عادهت و بهخته وه ری له ناساندن بی نیاز بزانه ن. زوری له و اتا و راوهت هه به كه وادیته بهر چاو به لام كاتی ره وشتی (سوقرات) به كار بهینین و ئه و و اتایه له گه ل و اتایانی ترې نيزيك به و به راورد بكه ین و وردینه وه و بیکو لینه وه، ئه بینین ئه وه و اروناك له چاوی ئه دا به ره به ره جیگای خوی به به ك جوړه: ناروناك و نادیارى ئه گوړیته وه و له بهر چاو به بولیله و به تارمايي دیته بهر چاو.

بهخته وه ری و سه عادهت له روانگای گشت خه لكه وه هاو و اتای چیره و له زهت، ئاسوده بون، سه ركه و تن، گه یشتن به ئاره زو، شادی، خوشی رازی بون و خوش هاتن له سازبونی كار و بار وه و اتایی ترې وه كو ئه وانه و اوتمان، به لام كاتی بهخته وه ری و سه عادهت به وردی له ته ك هه ریه كه له وانه به راوردی ئه كه ین تی ئه گه ین سه عادهت له م و اتایانه نيزيكه به لام ئه وانیش نیه به ته و اوته ی.

جا له بهر ئه مه پیویسته له بهرا ئه م بهرا ورد كردن و هه ل سه نگانده بخه یته بهر چاو تا له دوايي دا یا له كاتی ئه م بهرا وردانه دا و اتایه كي دیار بو سه عادهت و بهخته وه ری بدو زینه وه. پیویست نیه كه له ریشه ی لوغه وی ئه م دو بیژه: (كه لیمه) قسه بكه ین و بكو لینه وه كه ئايا

سه عادت و به خته وهری له م بابه ته وه له جیگای تایه تی خوئی به کار دی که واتای یارمه تی
تیدایه و به خته وهر به که سیک ته وتری، که گه ریانی جیهان به دهنگی به وه هاتی و شهقاوه تیش
دژه و له حاند ته م واتایه دایه یا وه کو له بهرا سه رنج به واتای شهقاوهت دراوه، که به مانای:
رهنج و دهر د، سهختی و زهختیه. وه سه عادت بهر ئاوه ژو به واتای رزگار بون و ئاسوده بی له
رهنج و دهر ده؟

به پروالته له بابهت ریشهی لوغهوئی یه وه ناتوانین دو واتای له راست یه کترینه وه بو ته م دو
بیژه بدو زینه وه به لام له عورفی عام و خاسا ته م دو که لیمه به دوروست له راست یه کترین دان.
هروه کو له قور ئانا ته م دو بیژه له راست یه کترین دانراون.

(يَوْمَ يَأْتُ لَأُتَكَلِّمُ نَفْسَ الْإِبَادِنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُنَادُونَ فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ) 'تهوئی یانی روژی که (قیامت) دادی هیچکه س بی ئیجازهی خواقه ناکات.
تاقمی له وانه به شهقاوهتن و تاقمیکیش به خته وهرن (:تاقمی به خته وه رو تاقمی بی به ختن)
تهوانه ی واه شهقاوهت بون له ئاگران و بوئه وانه زهفیر و شهیق (:نالهی زور و هه ناسه برکی
هه به) ... له م ئایه تانه دا خوا خه لکی کردو ته دو تاقم، تاقمی به خته ور وه تاقمی بی به خت.

(فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ) سه عید له ریشهی سه عاده ته و به مانای به خته وهری و هات و ساز بونی
که رهسته ی ناز و نیعمه ته وه (شقی) ش له ریشهی (شهقاوهته) و به واتای ساز بونی که رهسته ی
گرفتاری و بی بهختی و نه هاتی وجهزا و توله لیسندن و به لایه. هه ر جور بیت به خته وهری و
هات و بی بهختی نه تیژه ی ئا کار و رهفتاری مروف خویه تی له م جیهانه دا. ته توانین بلیین:
به خته وهری یانی: ساز بونی که رهسته ی پیگه یشتن بو یه ک تا ک یا یه ک کو مه ل و کو مه لگای
به ره ی مروف، له راست ته وه، شهقاوهت و بی بهختیه که خه لک گشت لی بیزارن و ته ویش

Dr.Saleh Ebrahimi

بریه تی به له: ناجور بونی هه‌ل و مهرجی سه‌رکه‌وت و پشکه‌وت و پیگه‌یشتنی تاک و کومه‌ل. که وابی هه‌ر که سیک له بابته هه‌ل و مهرجی گیانی، له‌شی، بته ماله‌یه‌وه یا ژینگه، فه‌ره‌نگ که ره‌سته و سو‌نگه‌ی پتری بو‌گه‌یشتن به ئامانجی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌سه‌وه بیت له به‌خته‌وه‌ری و سه‌عاده‌ت نیزیک‌تره. یا به واتایی تر ئه‌وه به‌خته‌وه‌ر. هه‌رکه‌سیش دو چاری که م بونی هو‌ی به‌خته‌وه‌ری و توشی که‌ندو کو‌سپ‌بی و نه‌توانی به‌سه‌ر‌گیر و گرفت‌زال بی و سه‌رکه‌وی ئه‌وه بی به‌خت یا شه‌قی به.

به‌لام ئه‌شی بزاین که پایه و بته ره‌تی ئه‌سلی سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌ت، و یست ولی بران ولی نه‌وینی مرو‌ف خو‌یه‌تی ئه‌وه ئینسان: ئه‌نزانه، که ئه‌توانی که ره‌سته‌ی پی‌ویست بو‌خود‌وروست کردن ته‌نانه‌ت بو‌دوروست کردن کوم‌لگای خو‌یشی ساز بکات. ئه‌وه ئینسان خو‌یه‌تی که ئه‌توانی له‌گه‌ل دارو ده‌سته و هو‌ی بی به‌ختی و شه‌قاوه‌ت بکه‌ویته‌مله به‌ملانی و مل‌بادا، یاسه‌ر بو‌نیری دانه‌وینی.

پیغه‌مبه‌ران لایان وانیه که سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌ت هات و نه‌هات له‌دل و ده‌رونی ئینسانا بیت یا له‌ناو ده‌رونی به‌ره‌ی مرو‌ف‌دا‌روابن، چونکا ته‌نانه‌ت که‌ندو کو‌سپی ژینگه‌و بته ماله و که‌له‌پورو میراتیش له‌راست‌لی بران ولی نه‌وینی ئینسانا شی‌اوی گو‌ریان و به‌راوه‌ژو کردن مه‌گه‌ر ئه‌وه که ئه‌سلی ئیراده و ئازادی ئینسان: ئه‌نزان بده‌ینه‌دوا و مرو‌ف به‌مه‌حکومی هه‌ل و مهرجی جه‌بری بزاین و به‌خته‌وه‌ری و شه‌قاوه‌ت به‌زاتی یا به‌شتیکی جه‌بری ژینگه و شتانی وه‌کو ئه‌وه دابن و بزاین که دیاره‌ئهم بیرو‌پایه‌ش له‌روانگای فیرگه‌ی پیغه‌مبه‌ران و فیرگه‌ی ئه‌قل و ئاوه‌زا مه‌حکومه. هه‌ندی و تویانه: کاکله‌ی به‌خته‌وه‌ری ئه‌وه به‌که ئینسان له‌ئاخرین پله و پایه‌ی ژيانا به‌ئیش و کاری به‌خته‌وه‌را نه‌دوایی بیت. و کاکله‌ی شه‌قاوه‌تیش ئه‌ویه که ئاخری ژيانی به‌کارو کرده وه‌ی بی خیره‌وه‌دوایی بیت و بی‌رپه‌ته‌وه هه‌ندی تر و تویانه: به‌خته‌وه‌ری بو‌که‌سیکه که له‌چاره‌نوسی خه‌لکی تر پهن‌دوه‌رگری

و بی به خه تیش نه و که سه یه که فریوی هه وای نه وس بخوا و بادی هه واییت.

هه ندیکیش و تو یانه: چار شت هوئی به خته وهری و چار شتیش هوئی بی به ختی ئینسانه.

نه و چارانهای واهوئی هات و به خته وه رین نه مانه ن:

۱- هاولف و خیزانی چاک.

۲- خانوی بهر گو شاد.

۳- هاوسی و دراوسی شیاو.

۴- نه سپ یا که ره سته ی سواری چاک.

نه و چارانهای واهوئی نه هات و بی به ختین نه مانه ن:

۱- جیرانی خراب و به دخو.

۲- ژن و خیزانی به دخو یا مال و میردی خراو.

۳- خانوبه ره ی ته نگ و بهر ته سک.

۴- نه سپ و که ره سته ی سواری خراب و تهق و لهق و شق و شرپ.

له بهر نه وهی نه م چواره له ژیانی مروف دا نه خشیکی گرینگی بهر فره یان هه یه و هوئی

سهر که وت یا تیشکانی به ره ی ئینسانن باش په ره دار بونی و اتاو راهه تی به خته وهری و

بی به ختی له پروانگای ئیسلامه تی دا پروناک نه بیته وه.

یه ک ژنی چاک و مالی خوش و دلگیر یا یه ک ماله میردی باش. ئینسان بو لای

هه مو جو ره چاکه و چاکه کردنیک دنه نه دا. یه ک خانوبه ره و جیگاو ریگایه کی

بهر گو شاد و خوش گیان و بیرو هزری ئینسان نارام و دل خوش و سهر خوش پرا نه گری و

ئاماده ی نه کات تا زیا تر تیکوشی له پیناوی ئاوه دانی ئاخ و په خی زید و مال و نیشتمانی

خوئی با شتر خه بات بکات و پترو قیته وه.

جیرانی به دخو به لا خولقینه، به لام جیرانی چاک و شیاو زور به ئاسوده یی وه ته نانه ت بو

پیشکەوتن و گەشتن بە ئامانجگەلی ئینسانی یارمەتی مروّف ئەدا، یەك وە سیلە ی سواری چاک و تە یار بوگە یشتن بە کار و بار: ئەرك و ئەسپار دە ی تاکی و کومە لایە تی فرە شوینی هە یه، دیارە ئەسپی سواری لەرو لاواز و دال گوشت یا ماشینی قورازە و شەق و شرپ ئە ییته هوی دوا کەوتن و دەردە سەری چونکا هیچکاتی له کاتی پیوستا ئینسان ناگابە کار و بارە کانیدا.

پیغمبەری مەزنی ئیسلام فەرمویە تی: ئەم چارشتە نیشانە ی نەهات و شەقاوە تن:

۱- گریان نەهاتن و فرمیسک نەرشتن.

۲- دل پەقی.

۳- چاوە زیری و تەماعاری بوخر کردنەوی رزق و روژی و پۆل و دراو.

۴- پی داگرتن و زیادە پەوی کردن له گوناح و تاوان و گوناح کردنا.

دیارە ئەم چوار فەرمودە ی پیغمبەره ئیختیارین وله ئا کار و کردەو ه ی ئینسان خو یه وه سەرچاوه ئە گری و بەم جوړه دوره وه خستنی ئەم کەرەستانە ی هوی نەهات و شەقاوە تە له ژیر دەسەلاتی مروّف خو یدایه.

ئە گەر ئەو هەمو کەرەستانە که بو بەختە وەری و بی بەختی له فەرمودە که ی پیغمبەرا قسە مان لی کرد و هەمو کهس نەخشی گرینگی شوین دانیانی ئەوانه له ژيانا ئەزانی و هەستی ئە کات له گەل هۆ و کەرەستە و نیشانە ی پرو پوچا که تەنەت له پروژگاری ئە توّم و توژقالە زرە و که موسکە دا تا قمیکی زور باوہ زیان پییە تی بەراوردی بکەین بەم راستە قانییە ئە گەین که فیڕ کردنە کانی ئیسلامە تی تاچ رادە یه ک راست و بەراورد کراون. هیمان زورن که سانیک که لایان وایه نالی ئەسپ هات و بەختە وەری دینی و پروژی سیانزە بەدبەختی.

پەڕین و بازە له باز بە سەرگۆله ئاگرا له چوار شەمه سوری دا بە هوی بەختە وەر بون دائەنن خویندنی مامر و مریشک بە شوم ئەزانن، یا هەلا و اسینی کوژە که ی شین و سور یا شەوه، بەردە شەوه بە هوی دورە وه خستنی بەلا و جرو جانە وەرانی بە ئازار دا ئەنن، یا

ئاو پرشتن به شوین خوشه ویستانا به پرونا کایی و باش وشکاندنی کیتله ی رهش به شوین دژو ناحه زانا به دوره وه خه ری به لاو گوپر به گوپری ته و دژه ته زانن.

به ژیر نه ردیوانا رویشتن به نه حس و پشمین که جاریک بی به وه دا نه نین که دیاره کاره که یان لی تیک ته چی و نه هاتیا نه. به لام دینی پیروزی ئیسلام خه تی باتلی به سه رگشت ته م جوړه کارو باوره: ناشیاوه، نا ئیسلامی یانه دا هیناوه به خته وه ری و شه قاوه تی ئیسان له سونگه ی خو و ئاکار و کرده وه ی ناشیرین، ناشیاو، نه گونجاوونه خونجاوی خو ی ته زانی، نه ک شتی تر. هه مومان باش ته زانین که سه عاده ت و له زه ت: (چیژه) له پروانگای و اتاوه زور لیک نیزیکن (هه ر وه ها شه قاوه ت و رهنج) به لام ته م دوانه (سه عاده ت و له زه ت) مورادیفی (هاوال ناو) به کترین وه که یشتن به له زه ت مورادیفه له ته ک که یشتن به سه عاده تی دل و دهر و ن هه ر وه ها هه لگرتنی باری رهنج و دهر دوی به ختی شه قاوه ت نییه چونکا ته گونجی له زه ت و چیژه ک رهنج و دهر دیک کی گه و ره به دوا ی خویا بهینی و شه گونجی رهنج و دهر دیک به ر کول و سه ره ت ای چیژه بیکی گه و ره تر له خو ی بیته، شه گونجی گه یشتن به له زه ت و چیژه بیته هو ی له ناو چونی له زه تی گرینگتر و گه و ره تر یا رهنجی بیته هو ی نه مانی دهر دوه رهنجی گه و ره تر.

له گشت ته م حالانه دا واقعیه تی له زه ت و رهنج پاریزراوه، یانی: ئاوا نییه که له زه ت و چیژه به ک به رگری له له زه تیکی گه و ره تر بکا یا بیته هو ی رهنجیکی گه و ره تر و ئیتر به له زه ت و چیژه نه بیته ژمار، به لام ئاوه ها له زه تیکی به به خته وه ری دا نانری، هه ر و کور رهنجی که به ر کولی له زه تیکی له خو ی گه و ره تره یا به رگری کاره وه ی رهنجیکی گه و ره تره به نه هات و شه قاوه ت و بی به ختی نایه ته ژماره.

به خته وه ری به شتیک ته و تری که گه یشتن به وه هیچ جوړه په شیمانیک نه هینی، وه شه قاوه ت له شوینیکایه که به هیچ ریگایه کا قورسی ته و له بهر چاونه که وی. و اتا: به ره ی مروف

واتای: بهخته وهری بو مه بهستی ئاخری خوئی هه لبراردوه، وه واتای: شه قاوه تیش بو نوخته ی راست ئه و یانی: شتیك كه بو هه میسه ئه نزان و ئینسان ئه بی له وه دوره وه كه وی له بهر چاوی گرتوه و هه لی بزاردوه. به واتایی تر بهخته وهری مه بهستی بی هه ل و مه رجی به ری مرویه و شه قاوه تیش له بهر چاو كه وتوی بی به ندو مه رجی ئینسانه. جا له بهر ئه مه ئه گه كه سیك یا مه سه لك و ئاینیك بیژی: كه من به ری مروف ئه گه بینمه بهخته وهری به م واتایه: ئه وهی وا من ئیدیعی رایه تی به ره و لای ئه كه م شتیك نیه كه بتوانی باشتر له وه فهرزبکری به لام له زهت وانیه، ئه گه كه سیك ئیدیعی گه یاندن به له زه تیکی کرد به سه، كه به و له زهت و چیژه به بگه یینی چ هوئی ره نجی گه وره تر یا فه وتاندنی له زه تیکی گه روه تر بی یا نه بی.

له زهت و چیژه په یوه ندی هه یه به یه ك هیژولیهاتوی تایه تی ئینسان یا ئازال به لام بهخته وهری پیوه ندی هه یه به گشت هیژولیهاتویی به كان و لایه ن و ره خه كانی ژیانی ئینسان. له زهت له سه ر خووش بون یا نا خووش بون خول ئه خوات واتا: به تامه یا بی تامه، مزه یا تفت و سویره تال و ترشه به لام بهخته وهری له سه ر به رژه وهندی و نا به رژه وهندی ئه گه ری. چیژه و له زهت پیوه نی به زه مانی حال و ئیستا كه وه هه یه، به لام بهخته وهری به زه مانی حال و ئایه نده وه یه كسان پیوه ندی له په ل هاویشن و په ره دان دایه، ره نج و له زه تی هه ر ره خه ئه ره خه كانی هه بونی ئینسان به چه شنی سه ر به خو ئه گریته وه، به لام بهخته وهری هه مه لایه نی و گشت ره خانی یه.

جا هه ر له بهر ئه مه یه دیاری کردن و جیا کردنه وهی له زهت له رنج ئاسانه به لام جیا کردنه وه و دیاری کردنی بهخته وهری له نوخته ی راسته و خوئی (بی بهختی) سه خته. به لكو له بابه تیكیشه وه نا گونجی. یه ك زانای ره وان و گیان ناس كه ته نیا كارو باری گیان ناسی ئه زانی، ئه توانی له بابته له زهت و و ره نجه وه قسه بكا و بیرده ربیری به لام بیر ده ربیرین له بابته

سه عادهت و شهقاوتهوه ئهرك و ئهسپاردهی یهك فیلهسوفه كه ئهلی: جیهان و ئینسان و كوّمهّل ئهناسم.

وه نوّعی بیرو را دهبرپینی ئه و هوژانه سه بارهت به سه عادهت و شهقاوتهوه پیوهندیکی تهواوتهی به نهوعی جیهان تی پروانی و ئینسان ناسی ئه و ههیه. لهم ریگایهوه یه كه پیشیاری هوژانغان سه بارهت به سه عادهت نهزیلهی عاسمان و پرّسمانه و جیاوازیان زوره. یه کیك بهختهوهری زیاتر له به دهس هیئانی لهزه تا و یه کیکی دیکه له تهركی لهزهت و مراندنی ئیراده ئهزانی. یه کیك به کارو باری ئهنبوژنی و مادی ئه پروانی و یه کی تر سه رنج ئه داته کار و باری گیانی و روّحی یه کیك دهموکات و سات به دهرفهت دا ئه نی و یه کی تر ئاخو بینی ئه کاته دروشمی خوئی. بهلام لهزهت و رهنج ههروه كو به دیهاتوی تایه تی نهفسانی و دل و دهرونین ئه كهونه ژیر چاوه دیری جهرباندن و تاقی کردنهوهی کردهوهیی، زور به ئاسانی یه کیه تی بیرو را سه بارهت بهوانه پیک دی.

هوئی ئه مه كه زور بهی خهلك باوه كو هه مو ئه لین بهختهوه ریمان ئهوی به دوی کاری جیا جیادا ئهرون و ریگای جیا جیا بوگه یشتن به و ئامانجان ههّل ده بژیرن ئه مه یه كه جووری تیفكرینی تا كه تاکی ئهوانه و یا فیركه و ئایینی كه پیوهندیان پیهوه ههیه و برّوا و باوه پریان پیی یه تی له بارهی ئینسان و جیهانهوه جیا یه. دیاره رهخی تریش ههیه له گهّل دیارده و ئاماژه کردن به مه كه ئایا سه عادهت مو تله قه یا نسبی یه قسه ی لیو ده كه ین.

ئایا ئینسان به خو کرد بهختهوه ر و یسته؟ له و جیاوازی یه ی وا له نیوان لهزهت و بهختهوهری دا ده رمان خست، دیاری ئه دا كه لهزهت یه ك بُعدی و رهخی یه، بهلام بهختهوهری هه مه رهخی یه، لهزهت یه ك حالهت و په دیده و به دیهاتوی تایه تی دهرونی یه و شیایو ئاماژه کردنی و یژدانی ههیه. بهختهوهری یه ك واتای گشتی دانراوی یه كه له بهراورد کردن و جمع و تهفریقی گشت لهزهت و چیره و رهنج و دهردیك په یا ئه بی. واتای بهختهوهری له بهر ئهوهی

بو بهر هی مروّف په یا بو که نه توانی له چیره و ره نجا پیکه وه به راورد بکات و بُعد و ره خه جیا جیا کانی بگریته ژیر چاوه دیری ریگایه ک بگریته بهر که به تیکرایی زیاتر و ته و اوتر له چیره و خوشی که لک و هرگری و رهنج و دهر د بگه بینه پله ی نوخته و صفر یا بیگه بینه نه و پهری سنوری که م و سوکی به لام له زهت به ک حاله تی تایه تی گیانی و دهرونی به و پیوندهی به هیدی و هیمنی به ک شت یا به ک هیزو به ک لیها تویی، و یا به ک نه ندای ئینسانه وه هه به جاله بهر نه مه ناسین و جیا کردنه وهی له زهت و رهنج به خو کرد و غه ریزه وه به.

به لام ناسین و جیا کردنه وهی سه عادهت و شه قاوهت له به کتر به غه ریزه و به خو کرد. نیه به لکو به ناوه زو نه قلّه، چ ناوه ز راسته و خو بلّی نهی ناسم و جیای نه که مه وه یاری نیشاندهری ئینسان بیت له سو نگی فی رگه و ئاینیکه وه که نه و فی رگه و ئاینه ری نیشاندهری راسته و خو ی به خته وهی و سه عاده ته. هه ر جو ر بیت به خته وهی غه ریزی نیه.

جاله بهر نه مه که نه و تری هه ر که س به خو کرد به خته وهی ویسته و هه مو خه لک نه چی به دوی سه عاده تا راست نیه، نه وهی که هه مو خه لک به دویدا نه چی له زهت و چیره به، ته نیا نه و کاته نه توانین بلّین: که سیک به دوی به خته وه ریدا نه روا جا چ راست پروا یا خوار که له راستیا دانیشتی و لیکی دا بینه وه و سودو زیانی پیکه وه هه ل سه نگاند بی و له نیو نه وانه دا ریگایه کی هه ل بژارد بی. که وا بو له وه رامی نه م پر سیاره دا که ئایا ئینسان به خو کرد به خته وهی ویسته نه بی بلّین: نه گه ر مه به ست نه مه به که هه موی خه لک به دوی گوم بی. به خته وهی دا نه رون شتیک هه به نه ویش نه وه به که له ناسین و جیا کردنه وه دا به لای زوره وه توشی هه له نه بن، راست نیه چونکا زوره ی خه لک له دل و دهرونی خویان پهیره وی نه که ن نه له نه قل و ناوه ز و چیره و له زهت ویستن نه له به خته وه رییه وه نه گه ریش مه به ست نه مه بی که نه قل و ناوه زی ئینسان به خته وهی نه و نه ناسی و دیاری و نیشانه ی نه کا له روی سرشته وه به دوایدا نه چی، نه مه مه به ستیکی دروسته.

به خته وهری و ئاره زو

دیاره ههر که سیک یه ک زنجیره ئاره زو که لیکی هه یه و زور تامه زرویه که به وانه بگا جا نه گه ره به و که سه بگو تری به خته وهری خو ت بیژه بزاین که له چ شتانیک دایه تابوت ساز بکری نه و که سه ههر کارو نیاز و ئاره زوه کانی خو ی به زمان هه لده ریژی و دو پاته یان نه کاته وه وده ریان نه خاته دهره وه. هه ندی که س وای دانه نین که به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به ئاره زو و سه رکه وتن و به ده س هینانی مه به ستی پیویست. وه ههر که سیک که به ئاره زو و، مه به سته پیویستیه کانی خو ی گه یشتی به به خته وهری ته و او ه تی گه یشتوه ههر که سیش که به هیچ ئاره زویه ک له ئاره زوه کانی خو ی نه گه یشتی به دبه ختیکی ته و او ه و ههر که سیش که به هه ندیک له ئاره زوه کانی خو ی گه یشتی ههر به و نیسه ته که به ئاره زوی خو ی گه یشتوه به هه ندی له به خته وهری یه کانی خو ی گه یشتوه.

نه تیژه: به خته وهری ئیتها که ی له م بیچمه را گه یندراوه، که وابو (زرینگ) سته میکی نه ته نیا سه باره ت به و (نازرینگ) نه کردوه به لکو تازه نه و پهری خزمه تیشی به م چینه (نازرینگ) ه ناموره فته کردوه.

به لام نه گه ریژین: به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به و پهری خو شی گونجا و وه دوره وه خستنی زور به ی ره نج یا گه یاندنی پله ی دهر دور ره نج به نوخته ی ئاخو به و اتایی تر نه گه ریژین به خته وهری بریه تی یه: له فیعلیه ت گه یشتن به هه مو هیزو لیها توه کانی ما دی و مه عنه وی وجودی ئینسان، وه دور خستنه وه ی زور به ی به ره هه لست و دژواری و د ژایه تی نه وانه که ههر نه وانه ش نه به هوی دهر دو ئازار چ ئینسان خو ی به هه بونی نه و لیها تویی یانه ئا گادار بی یا نه بی وه چ بزانی که جیهانی ئافه رینیش هه ل و مه رجیکی تایه تی بو نه و ساز کردوه که له ریگای نه و لیها تو یانه وه به به خته وهری به گا یا نه زانی لیره وه نه بی بیژین: هه رجه ند چینی

زرینگ و چروسینهرو چهوسینهر توانیویه تی رازی بونی چینی تر ساز بکات وه هرچهنده نم
چینهش وانه زانی گه یشتونه ته به خته وهری کامل له هه مان کاتا هندی له به خته وهری نم چینه به
هوئی چینی زرینگ کوروسینرا وه ته وه و رفیندراوه یانی چینی زرینگ ملهوری و ستم و
زولمی له چینه که ی تر و اتا: چینی نا زرینگ کردوه.

به لکو زولمی که بهم جوړه یه له ستمی که هوئی نارازی بونی نه و چینه یه زور ناحه زو
کریت تره چونکا ستمی که نه و که سه یا نه و که سانه ههستی پی نه که ن وه کو نه خوشیکی
دهرده داره که ههستی دهرده داری نه خوشه که به جو له جو له خات که پروا چاری بکات به لام
ستم به چه سنی به رو وه کو نه خوشیکی بی دهرده که هه رگیز نه خوش له بیری چاره ی دانییه که
لای بات نه و پهری خزمهت و رازه یه ک که چینی زرینگ و «موره فه» بهم چینه نازرینگی
کردوه، نه مه یه که له بهر نه وه رازی کردون دهر دو ئیشی نه وانی له ناو بردوه به لام،
به خته وهری ته نیا «ناسوده یی» وه بی دهر دو ئیشی نییه به خته وهری یه ک و اتای عهده می
(نه بونی) به و اتای نه بونی رهنج و دهر دنییه به خته وهری پی را گه یشتنی هه مو لایه نی خوشی و
ره حه تی و سودو چیژه و له زه تگه له. به لکو هه ر وه کو و تراوه: نم جوړه دهرده داری یانه
له گه ل دهرده داری له ش و لاری وه کو چا و یشه، دیانیشه (ددان ئیشه) به راورد نا کرین و ناتوانری
لا بردنی نه وانه به خزمهت و رازه دابنرین.

نم جوړه دهرده داری یه له سر بنگه ی بیداری و وشیری کومه له وه یه سوک کردن بهم جوړه
خوی جرم و جینا یه تیکی تره، خوزیا و بریا و زاری له نه خوشی دایه کاتی نه خوشی هه موگیان و
له ش له بیداری دایه.

هه ر که سیک بیدار تره پر ئوف تره

هه ر که سیش و شیار تره پوسور تره

سا بزانه ئەم بنەرەتە ئەی ئەسل و یست

هەر کەسیک دەر دە دارترە ئەو بڕندەترە

بەشە کانی بەختەوهری:

بەختەوهری ئە گەر بیدەینە پال ئینسان کە هەویریکە لە لەش و گیان ئاویتە بوە، هیچ بەش و کەرتیکی نییە لە یە ک شت زیاتر هیچی لە گۆرا نییە. بەلام ئە گەر لەش و گیان جیا دابنن دياره بەختەوهری ئەبیتە دو بەش: بەشی لەش و بەشی گیان. بەختەوهری لەشی بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەت و چێزە لەش و لاری بە لە بەر چاو گرتنی مادە و هیزو، و زەو کەم و کوری لەزەت و چێزە و دورەو خستنی ئەو پەری دەر دو رەنجی لەش و لاری.

بەختەوهری گیانی و روّحیش بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەتی روّحی و گیانی، وە دور خستەوهری ئەو پەری دەر دەداری روّحی و گیانی.

و هەر و هاش ئەتوانری بەختەوهری هەر ئەندامیک لە بەختەوهری ئەندامی تر جیا بکەینەو و بەختەوهریش سەبارەت بە وزە و هیزو ئەندام دا بەش بکەین: بەختەوهری دیتن: (چاو) بەختەوهری بیستن یا «گۆی». بەختەوهری ئاوەز یا هیزی ئاوەزی و هی تر. بەلام هەر جوور بیت بەختەوهری لە لەزەت جیایە و ئەو نییە، بەختەوهری دیتن لە گەل چێزە و لەزەتی دیتنا جیایە.

ئە گونجی شتییک بو دیتن لەزەت و چێزە بیت بەلام لەو بارەو کە خودی دیتن و چاو هوّی زیان بیت بە بەختەوهری نەبیتە ژمارە، و اتا: بەختەوهری بەدەینە پال هەر شتییک یا نیسبەتی بەدەینە پال ئەم مروّف یا ئەو ئینسان نابێ لایەنی هەمە لایەنی ئەو لەبەر چاو نە گرین. بەراوەزوی لەزەت و چێزە و اتا: ئەتوانن لەزەت و چێزە بدینە پال ئەم شتەیانە و چتە کە.

پله و پایه ی به خته و هری:

هه ر وه کوله زهت و ره نج که، مه بنای نه سلّی سه عادهت و شه قاوه تن پله و پایه ییکیشیان هه یه وه تا که کانی به ره ی خه لک سه بارهت به وزه ی وهر گرتنی له زهت و چیژه له یه ک پله و پایه دانین بو وینه پله ی له زهت و چیژه ییک که یه کیّک له زانست یا عیادهت یا جوانی و خوشیکی یا چاکه و کار چاک، وه ته نانهت له خوردن و خوردانه وه تیّکه لی له گه ل ژنا (تیّکه لی ژن و پیاو) ته نانهت تیّکه لی پیاو له ته ک کچ و ژنی جوان و جه وانا له زهت و چیژه زیاتره تا له ته ک ئافره تی پیرو پاتالا، چونکه کچ و ئافره تی جوان نوری زور تره - هه ر له بهر نه مهش له زه تی تیّکه لی له ته کیا زیاتره. دیاره له سه ر به لینی شیخی ئیشراقی کورد، تیّکه ل بون له گه ل ئافره تی جوانا له گه ل تیّکه ل بون له ته ک ئافره تی پیرا پله و پایه ی له زهت و چیژه یان زور لیّک تر جیان. یه کیّک یه ک لیّها تویی له بیچمیکی به هیزدا هه یه، یه کیّکی تر کزو بیّتین نه و لیّها تویی تیّدایه واتا: نه و لیّها تویی زور کهم تیّدایه که وایی به ره ی مروّف له باری هه بونی وزه وه یز و لیّها تویی کانی خوړسک و خو کوردی جیا ئافه ردیده کراون، جا هه ر له بهر نه مه گه یشتن به چیژه و (له زهت) و به خته و هری جیان. سالم روانگایه وه پله و پایه ی به خته و هریش لیّک جیان وه تا کی به ره ی مروّف له یه ک پله له به خته و هری دانین، تازه سه ره رای نه مانهش هو ی لاوه کی و دهره وه یی که لیّها تویه کان به کرده وه و فعلیهت نه گه ینی وه یا بهر هه لست بو ره نج و دهرد پیّک ده هیّنی بو هه مو کسیک یه کسان ساز نابی، دیاره به خته و هریش که بهم هو یانه وه پیوه ندی هه یه جیا یه به خته و هری ئیستیفای هه مه لایه نی یه نه م سود وهر گرتن و ئیستیفای هه مه لایه نی یهش نه گونجی ئاوه ها نه بی، لیّره دایه و له م باره وه یه، بو سه عادهت و به خته و هری پله و پایه ییک په یا نه بی.

له وه ی تائیستا باس کرا دهر کهوت که به خته و هری پیوه ندیکی ته واوه تی به

بزوتنه وه و سه یری پیگه یشتن و گه یینی ئینسان به که مالآتیکه که بیلقوه هه یه تی. سا به خته وه ری پپوهندی به بزوتنه وه ی مروّف خوّه تی خوئی به لکو نه توانین بیژین: بزوتنه وه و جم و جول له ملایه وه خوئی به خته وه ری یه، هوئی گه یشتن به که مالّ و اتا: به خته وه ری خوّه تی به خته وه ری و که مالّ هاومالّ و هاواشان و هاورپ کیفی یه کن. ئیسته نه توانین به یه ک و اتا و بیریکی به رز تر له بابته به خته وه ری یه وه نیزیک بکه ینه وه. به خته وه ری و بونه وه ری و وجود هاومالّ و هاواشان و هاورپ کیفی یه کترین بژمیرین، هه ر بونه وه ری یک به گویره ی گونجایشی خوئی و دهره تانی که هه یه تی له به خته وه ری سود وهر نه گری، گونجایش و دهره تانی هه بونی هه ر بونه وه ری یک به گویره ی نیزیکی نه وه له که وانه ی نزمی یا که وانه ی به رزی بولای سه ر چاوه و بناوانی بی برانه وه ی هه بون و هه بونی دهر که خودایه، دیاره بونه وه ران به و پییه ی واله سه ر چاوه ی بی برانه وه ی هه بونی دهر نیزیکن له به خته وه ری سود وهر نه گرن، وه هه ر به و پییه ی وا له و دورن توشی بی به ختی دین.

لیهاتوی مروّف بو گه یشتن به به خته وه ری راسته قانی به و هه مو نوینگه جیا جیا یانه ی وا هه یه تی بریه تی یه: له لیها تویی بو گه یشتن به پله و پاییه ی قوربی ئیلاهی. (پَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ)'. واتانه ی ئینسان، توله ته قالاییکی پر ماندو بونایی بو گه یشتن به خوای خوّت، سا پیی نه گه ی. هوئی به خته وه ری:

له و قسه و باسه گرینگانه یه به لکو له روانگای راستیه وه گرینگترین قسیه و باس سه باره ت به به خته وه ری باس و قسیه کردنه له بابته سونگه و هویه کانی به خته وه ری. لیره دا چهن پرسیاریک هه یه وه کو:

۱- ئایا له بنه ره تا هو یا نه و هو یانه ی وا له راستیدا مروّف به خته وه ر نه که ن هه ن یا

بهخته وهری له خهون و خه یال به و لاوه شتی تر نییه و له جیهاندا ئه وهی و ئافه ریده کراوه دهر دو رهنج و توشی و بی بهختی و ماندو بون و رهنجه رویی و رهنج به خه ساری و هویه کانی ئه وانه یه و بهس. ههروه کو ئه زانین کوری زور له فه لاسیفه ی قه دیدیم و جه دیدی جیهان به دبینیان کردو ته دروشمی خویان و ئاوا بیر ئه که نه وه. دیاره که ئه م جو ره بیر کردنه وه یه له گه ل فه لسه فه ی ئیلاهی دا شیایوی به رانه ری کردن و بارته قایی نین، له نیوان فه لاسیفه ی ئیلاهی دا له م جو ره که سانه په یا نابن به لام فه لسه فه ی مادی و ئه بوژهنی له داوینی خویدا له م جو ره که سانه ی زور په روه رده کرده، ئیستا دهر فه تی قسه کردن له م جو ره مه به ستانه نییه.

۲- ئایا هوی بهخته وهری ته نیا یه ک شته و ئینسان ئه بی ئه و تا قه شته په یا بکات یا ئه وه یه که بهخته وهری له بارمته ی چه ن هوو سو نکه دایه؟

۳- ئایا ئه و ... لهانا به نهینی هه یه یا له جیهانی دهر وه یه و ئه بی له دهر وه ی و جودی خو ی بو ی بگه ری؟ و یا به شی له هوی دهر ونی و به شیکیش بیرونی و دهر وه یی یه؟

۴- ئه گه ره مو ئه و هو یانه یا هه ندی له وانه له خودی ئینسانا نهینی بی ت ئایا له له ش و لار و هیزی له ش دایه یا له گیان و هیزی گیانی دایه؟ و یا هه ندیکی له له شاو هه ندیکیش له گیانایه؟ ئه مانه مه به سته گه لیککی زورن که شیایوی قسین و قسه ش له بابته ئه وانه وه فره گو ترا وه کورته ی هه مو ئه وانه ئه مه یه که سه ر چار دی بهخته وهری له ناو دهر ون و هه ناوی خو تا ئه بی بدو زیته وه، زور به ی ئه م خودان بیرانه بهخته وهری یان به ئاسوده بون له دهر دو رهنج دانا وه. وه رایان گه یاندوه تیکلاوی له ته ک جیهانی دهر وه یی دا ئه یته هوی دهر دو رهنج. وه هه رچی ئینسان زیاتر خو ی له جیهانی دهر وه یی بی نیاز بکات و پتوه ندی خو ی له گه ل دهر وه دا پیبری له بهخته وهری که بیجگه له رزگاری له رهنج شتیک نییه زیاتر سودو که لک وهر ئه گری.

له فلسفه و ته سه و فی هیندی و بیرو هزری بودا و ههروا له فلسفه فی فلاسیفه ی که لبی یونان که (دیوژین) ناودارترینی ته وانه یه، وه ههروا له بیرو هزری مانی و پهیره وانی ته و بهم جوړه بیرو هزره وه زیاد ته یینین. به داخه وه ته م جوړه هزره که له به دینی فلسفه ی به وه سه چاوه ته گری و له ته ک ته وحیدی ئیسلامه تی دا زوری دزایه تی و جیایی هه یه له سوڼگه ی تیکلاوی و بلاو بونه وه ی هزرو بروای نه ته وه که لیک که به م جوړه بیرو هزریان ته کرده وه له نیو موسولمانانا به نیو ته قوا و خو پاراستن و ته رکی دنیا وه یا به ناو ده رویش و سو فی بونه وه که و ته بره و، و وه ها وزه ی گرت که له بهر چاوی هندی له خه لک بی سرنج دان و تی روانین که و ته ریزی پیدا ویسته کانی ئیسلامه تی به وه.

تاقمی تر سه چاوه ی به خته وه ری به جیهانی دهره وه ته زانن و ته لین: ئینسان و ته نزان به شیکه له م جیهانه و له ژیر شوین تیکردنی هو یه کانی ته م جیهانه دایه و که و ته ژیر شوین تیکردنی هو یه کانی جیهانی که ئینسان ته توانی به ژیانی خو ی دریره بدات و له له زه تو چیره سود وه رگری، ته وه ی و ا ئینسان له لایه ن خو یه وه هه یه تی هه ژاری و نیازه، له زه ت و چیره له بهر جوړی وه رگرتنی شوین تیکردنی ته سه بی که له هندی هو ی مادی و ته نبوژنه ی به وه په یا ته بی وه کو شوین تیکردنی که ته عسابی چاو له دیتن وه ته عسابی زارو زوان و ده زگای هازیمه له ته ماس له ته ک خوړا کا و ته عسابی له مسی له ساوانی له مس کردنی ژن و میرد له به کترین دا، په یای ته که ن ته نیا شتیک که ته توانین بیژین له دل وده رونی ئینسانه ره هه لده قولی دهر دو ره نجه، که له سوڼگه ی که م بونی خوړاک یا که م بونی شتی تره وه په یا ته بی و سه ره هل ته دا.

به بروای ته م تاقمه به خته وه ری له سه تاسه ت پیوه ندی له گه ل هو ی دهره و بی دا هه یه. به لام بی به ختی و ره نجه رو بی ته گونجی هو ی ناوه وه بی هه بی و اتا: له که م و کوری نیاز گه لی مادی و ته نبوژنه ی به وه په یا بی و ته شگونجی هو ی دهره و بی بو بیت وه کو ره نجه ی که مرو ف له

سوڻگهي ليدان، زيندان بون يا زهوت كردني مافي خوڻي له لايان نه يارانوه توشي دي.
مادي مه سله كان له بابته هويا هويا هويه كاني به خته وهري دا ئاوا بيرو را دهر نه برن.
بيرو را ييكي سپهه ميش ههيه و نه ويش نه مهيه كه به خته وهري ته نيا له دل و دهر ون يا
دهر وه زانين توندره وي، ئينسان نه و ايه كه بتواني له هويه كاني دهر وي بي نياز بيت و بي
يارمه تي خواستن له وانه بگاته كه مال و به خته وهري (به زاراوه ي فلسه في مروف بونه وه ري كه
موسه كفي به زات و باتني زاتيش نيه) مروف نه و ايش وه چه و دوكل دوكله (:طفيلي به) كه
هه مو خوشيه كاني نه بي له دهر وه دابن بكرين. ئينسان دل و دهر ون پر و ته زي به له چيژه و
له زهت كه نه گه ر بتوانري نه وانه هه له نجين له چيژه و له زه تي مادي و نه بوژه ني دهر وه بي پر
مايه تر و گه و ره تر و بي نياز كار ه وه تره.

نهم هزرو را به نادور وسته كه له زهت و چيژه ته نياوه ته نيا له نه تيژه ي شوين تيگردني مادي
عه سه بي په يا نه بي و سه ره هل نه دا نه گونجي چيژه و له زه تيك بو ئينسان په يا بيت كه هيچ جوړه
ريشه ي مادي و عه سه بي نه بو بي و له ته ك سوڻگه كاني دهر وه يسي مادي و نه بوژه نيشدا
پتو ه نديكي نه بو بي.

ليړه دا ناتوانين له پله ي نه في يا ئيسبات و هيانه وه ي به لگه بو نهم قسه را وه ستين. زانا ياني
روحي په يره وي نهم بيرو را به ن. خوا ناساني مه زن ته قه لايان دا وه كه نهم جوړه چيژانه بناسين
و له زه تي نه بوژه ني له راست نهم چيژانه دا به كه م دا بنين به برواي خوا ناسان ئينسان به
جوړيكي و هها بونه وه ريكي ره سه ن و نه صيله كه خوڻي نه تواني بو خوڻي كوژانتيك له چيژه بيت
به لكو زريا ييكي بي بن له به خته وهري بيت.

زور به د نهمه كين وري نه ناسين

ناني تو ده خوڻين و بي سپاسين

ئەي خويابە بە دل نەزانە شە پۆل

خۆت فېرى سپاسى كەي بە پۆل

زۆربەي زانايانى جيهان بەختە وەرى ھەم بە پتوھندى دار بە ھۆيە كانى دەرۈنى و ھەم بەھى دەرە وەيى ئەزانن ھەرچەند لە ديارى كردنى پلەي نرخاندن و دەس تى وەردانى ھۆيە كان دا جيا جيايى بىر و رايى زۆريان ھەيە.

ئەرەستو ھۆي بەختە وەرى ئە كاتە سى بەش: دەرە وەيى، لەشى، گيانى، وە ھەر يە كە لە و سيانە لە سى ھۆدا كورتى كردونە تەو، بەم جۆرە:

۱- ھۆي دەرە وەيى: سامان و دارايى، پلە و پاىە، خزم و كەس و كار

۲- ھۆي لەشى: ساغ بون، ھىزو وزە، خوشىكى.

۳- ھۆي گيانى: حىكمە تو رىئونى، دادگرى، دلېرى و نېرى.

ديارە ناتوانين ھۆيە كانى بەختە وەرى تەنيا بەوانە دانين كە ناومان بردن لە ھەر كامە لە و سى بەشەي سەرەو ھە ئەتوانين ھۆي تريس بەھينە ژمار وە كو ژينگەي كۆمە لا يە تى يارمە تى دەر بۆ پيش كە وتن، ئازادى، لە ئەمانا بونى ژينگەي خۆرسك و خۆ كردى و جوگرافيايى يارمە تى دەر. رەچە لە كى بەرزو پەسەند، منال و زارولە، خيزانى شياو، دۆستى خوین گەرم و نيزىك (لە ھۆيە كانى دەرە وەيىن) دەنگ و ئاوازي خوش، كاروئيش، چا كە و چا كە كردن و پياو ھە تى (لە ھۆيە كانى لەش و لارن). پروا و ئيمان، سرنج دان و دل نەرمى بەرزو باش ھەوال، ساغى گيانى، ليبرانى قەوى، ليھاتوى ھونەرى و فەن و فوتى و شتانى ترى وە كو ئەوانە (لە ھۆيە كانى گيانين). ھەندە، ھۆيە كى بەختە وەرى ھەيە كە لە نيوان گيان و لە شاھاو بەشە، وە كو: عيادەت، ھەندى لە نيوان گيان و لەش و دەرە وەيى دا ھاو بەشە، يانى: پتوھندى بە گشت ئەمانە وە ھەيە وە كو پەراو ھە و كتيب.

دورنمايه ك له يه ك زنجيره قسيه و باس

ليړه دا قسيه و باسي تر يش هه ن كه له بهر دريژر دانه درين له رافه كرنى ته وانه خو رانه گرين
وه كو: نرخاندن، پله و پايه ي دهس تيوره داني هو يه كان ياني: كيپه هو، هو ي يه كه مه و كيپه هو،
هو ي دوومه، به و اتايي تر له سه تا سه تي هم هو يانه چهنده به كيپه هو يه ك له سه تا يه و كيپه ده له
سه ته و يا زياتره؟

يه كي تر نه مه يه كيپه هو له مهرجه كاني ستوني به خته وهري ديته ژماره كه به نه بوني ته وانه
به خته وهري دا بين نايي.

يا كيپه هو مهرجيكه كه به ستون نايته ژماره وه هه بوني ته و هو يه كه مال و پله و بره وي
به خته وهري، به خته وهري زياد ته كات به لام نه بوني ته و هو يه به خته وهري ناكاته بي به ختي و
نه هات.

يه كي تر نه مه يه كه كيپه له و هو يانه هو ي راسته و خو ن و كيپه راسته و خو نين؟ ياني: هو ي:
هون.

يه كي تر نه مه يه كه ناي او يه كاني به خته وهري له گوړانان يا سابتن؟ و اتا: ناي يه ك شت كه له
يه ك زه ماندا بو مرو ف هو ي به خته وهري بيت له هه مو روژگار يكا به جوړه يه و هه ر واشه يا
ته گونجي يه ك شت له يه ك زه ماندا هو ي به خته وهري بيت به لام زه مانتي تر هو ي به خته وهري و
هات نه بي به لكو هو ي بي به ختي و نه هات بيت؟

نایا نه گونجي بو به رهي مرو ف يه ك به رنامه ينيك هه بي كه هه مو جوړه به خته وهري ك
بگريته بهر، هه ر چهنده له سو نگه ي وه حي و نبوه ته وه بيته گوړي كه بو هه مو زه ماننيك به س
بي؟

يا له بنه ره تا ناوه ها شتيك محاله؟ ته وانه ي دزي ته ديانن له م روژگار ه دا هم قسه ده هينته
گوړي و نه يژن كه ته ديان له رابور دودا هو ي به خته وهري و سه ر كه وت و پيشكه وتي به رهي

مرؤف بووه به لآم له م روژگار ه دا بهر ئاوه ژوی رابوردو هوئی به د بهختی و چاره رهشی و دوا که وتن و نزم بونهوه یه. ئەم باسه له روانگای دینی پیروزی ئیسلامه وه به تایهت که دوایی هینه رو جوانی ئەدیانه و داب و دهستوره کانیشی بو گشت زه مانیکه زیاتر جیگای تی روانین و سرنج و لیکۆلینه وه.

له مه دا که هندی هوئی به خته وه ری ئە گوپین و له گوپاندان هیچ شکیک نیه ههر وه کو نه گوپانی هندیکیان هیچ شکیک نیه، به لآم ئەبی پی و دانیک به دهس بهینین که چ هویه ک یا هوگه لیک ئە گوپین وه چ هویه ک ناگوپدریت؟ وه ئایا ئەتوانین بیژین هوئی راسته و خوئی به خته وه ری سابه و هوگه لی هوئی راسته و خو له گوپاندان وه داب و دهستوری تا ئە و شوینه ی که پیوهندی به هوگه لی راسته و خو وه هه یه سابه و ناگوپدری، وه تا ئە و شوینه که پیوهندی به هوگه لی هویه کانه وه هه یه ئە گوپدری وه ئە گهر بمانه وی سبارهت به موقهره راتی ئیسلام له م باسه وه قسه بکه یین قسه و باسینکی بهر فهره دیته گوپ.

ئەشی بزاین که ئایا به خته وه ری مو تله قه یا نسبی یه؟ ئایا شتیک که هوئی به خته وه ری یه بو گشت تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک و له هه مو مه لبه ندیکاه بو هه مو نیژادو ره چه له یه ک یه کسان هوئی به خته وه ری یه یا هوگه لی به خته وه ری و داب و دهستوریک که به ره ی مرؤف ئە گه یینته به خته وه ری له روانگای تا که وه یا بگره به لانی که مه وه له روانگای نه ته وه گه له وه و له مه لبه ندو ره چه له کی جیا جیا وه به له بهر چاو گر تنی جیا وازییک که له بیرو راو خو و ئاکار و هه ستان و دانیشتنا له بابته روچی و له شو لاری یه وه هه یانه ئەبی لیک جیا و از بن؟

وه ئایا ئە گونجی یه ک قانون بو هه مو جیهان و بو هه مو تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک وه له هه مو مه لبه ندیکاه یه کسان ئەیته هوئی به خته وه ری.

یا نا؟ ههر وه کو ئاشکرایه ئەم باسه ش له روانگای بهرانبه ری یه وه له ته ک موقهره راتی ئیسلامه تی دا زور شیای سرنج و ورد بونه وه یه.

ئەمانە يەك زنجيره قسه و باسن كه ئيمه ليره دا ناچارين به نيشان داني دور نمايه كك له وانه قنيات بكه ين ئەگينا يەك كتيب به زه حمەت بو ئەم باسه بهس بي.

ئايا ئينسان بوگه يشتن به به خته وهري نيازي به ريگا نيشان دهر هه يه؟

ئەگەر به خته وهري بريه تي بي له چيزه و له زهت وه بي به ختيش بريه تي بي له دهر دور هنج وه چيزه و له زه تگه ليش و رهنجيش كورت كرابنه وه له سهر چيزه و له زهت و رهنجگه لي تايهت به لهش و لاره وه، له سنوريكا بي كه يەك ئازهل هه يه تي كه بي به پي هه لداني ته يعي و جسماني خو ي به حوكمي غه ريزه كه ته يعي ئەوانه ئەناسي و له وجودي ئەوانه ئاگادار ئەبي، نيازي به ري نيشاندر نه بوه و نيە تي، هيمانيش ئەگەر نيازي ئينسان كورت كرابنه وه له سهر ئەندازه بيك كه خو ي به لاني كه مه وه به وزه ي ئەقل و عيلم نيازي خو ي له ههر بابە تي كه وه دهر ك بكاتو له نه تيژه دا بتواني دور نه مايه كك له به خته وهري خو ي بييني و جياي كاته وه و بيناسي هيمان به سه بو ئەوه كه به ره به ره له ريگاي زانست و په رهدان به شارستانيهت و ژيارو هه ره وهزو پيشه ريگاي خو ي بييري.

به لام به خته وهري ته نيا چيزه و له زهت و دهردي غه ريزي نيه، به لكو مه به ست نياز گه ليك نيه كه وه كو نه خو شي و ئەميني ديارو له بهر چاوييت كه بيژين به ره ي مرؤف ئاخريه كه ي له ريگاي تيكوشانه وه ريگاي رزگاري خو ي و هو ي به خته وهري خو ي ساز ئەكات دياره قسه له يەك يا دو نياز نيه.

ناديار ترين شت بو ئينسان، ئينسان خو يه تي و ليها توه كاني نهيني و پينگه يشتيكه كه له وزه ي دايه، به وه هه موه پيشكه و ته نه گه و رانه وه كه له زانست و هونه رو پيشه دا دهس به ره ي مرؤف كه وتوه، وه به وه هه موه دو زينه وه: (كه شفيات) سهر سور هينه رانه كه له جيهاني جه مادات و نه باتات و گياندارانا به دي ها توه هيمان ئينسان به نه ناسراوي ماوه ته وه.

مرؤف توانيو يه تي له دهروني ئاتوم دا و له هه واي جيهاني دا له روانگاي عيلميه وه بيرو راو

هزری خوئی یه ک بخت، بو وینه سه بارهت به دۆزی نه وهی نهوت و گازو ئورانیوم و سازکردنی رادیو، تلویزیون و پیوهندی دل و جهرگ و چونه ناو کورهی مانگ و شتانی تری وه کو نه مانه... به لام مرؤف هیمان له بابته به خته وهری یه وه و ریگایه ک که مرؤف نه بی بو دابین کردنی به خته وهری خوئی بیبری هزر و بیرو رای خوئی به ته واوه تی یه ک نه خسته، ههر به و نه ندازه یه که زانایان و هۆز انشانان و پیتولان و فه لاسیفه له که وناراوه له سیپه هزار سال بهر له مه بیرو رایان جیا بوه هیمانیش له م کات و چاخهش دا هزرورایان لیک جیا یه بو چ؟

بو نه وهی دهرونی که موسکه توزقاله زهره ناسراوه به لام ئینسان هیمان نه ناسراوه و به نه ناسراوی ههروا ماوه ته وه. ته کوز کردن و هیئانه گوژی بهرنامه ی به خته وهری ئینسان، له مه وه سهر چاوه نه گری که ته واوی لیها تویی کان و گونجایشه کان و پیگه یشه کانی ئینسان و گشت نه و ریگیانه ی وا بو پیشگه یشتنی ئینسان بناسری هه رچهن ته وانهش سهر له بی دوا بران نه ساون. مه گه ر به خته وهری بیجگه له گول کردنی هه مو لیها توه کان و پر بونی هه مو گونجایشه کان و دیاری دان و ئاشکرا بون و هاتنه گوژی گشت هیزو وزه کان و پیوانی راسته ریگاییک که ئینسان بو بهر زترین و بلیندترین نوچکه ی هه بون بگه ینی شتی تر هه یه بیته گوژ؟

له لایه کی تره وه ئایا نه توانین باوهر بکه ین که ئاوه ها نیازیکی گه و ره که نه گه ر نه بیته جی نه تیژه که ی سهر لیخواوی به لکو تیاچون و نابودی خودی ئینسان له کارا بیته و ده زگای گه و ره و ته کوزی خیلقهت که هه میسه شاکاره کانی خوئی له ده ره تانی نیازا دهر نه خات، نه بو شایی وه رگری و نه نیازهش له بهر چاوه نه گری و له ئاسو یی بانتری ته گبیری ئینسانیدا یانی: ئاسوی وه حی به هوئی تاکه تاکی پاک و ئاماده بو ئیشراقاتی غه یبی نه و ریئوینی و هیدایهت نه کهن؟ نه ی چلوئن نه م بو شایی یه، پره وه بیته و نه م نیازانه ی به ره ی مرؤف دابین بکرین. چهن جوان و بهرزو ته رزه! وتهی: (بو عه لی سینا) نه و هوزانه زانا

كوردە كە لە ئاخري پەراوێ: (نەجاتا) لەو شوێنەي وا نيازى بەرەي مرۆف بە شەريعه تي
ئىلاهي كە لە سۆنگەي ئىنسانىكەو: (نەبى) بەيان كرابى رايه ي ئەكات و ئەيژى: «الحاجة إلى
هذا الإنسان في أن يبقى نوع الناس و يتحصّل وجوده أشدّ من الحاجة إلى أنبات الشعر
على الأشفار و على الحاجيين و تغيير الأخصص من القدمين و أشياء أخرى من المنافع التي
لا ضرورة إليها في البقاء»

واتا: نياز بە نەبى (پێغه مبه ر) و بەيان كارەو هەي شەريعه تي ئىلاهي و ئيدئولۆژى ئىنسانى، بۆ
مانەو هەي نەوعى ئىنسان و بۆگەيشتنى ئىنسان بە كە مالى بونەو هەري ئىنسانىه تي خوێ فرە
زياترە لە نياز بە دەر هاتنى موى برۆو چال بونى بەرى پى و ئەوانە كە تەنيا بۆمانەو هەي نەوعى
ئىنسان كە لىيان هەي، بى ئەو هەي پىوستى مانەو هەي نەوع بە پىوست دانى.
ئەم و تارە لە كتيبى پەنديائە مسالى قورئان نوسراوى (شە پۆل) چاپى نەلۆسى سالى
١٣٦٢ى هەتاوى لە تاران و شۆبلا و كراو تەو، لا پەرەي ٨١ تا ١١٣.

خىرى مەعنەو ي ئەم كتيبە پيشكە شە بە باوكى دلسوزو خودان فەرەهنگ و كورد پەرورم
مەلا ئىبراهيم (رضوان الله عليه) چونكا:
بۆ باخچەي كزى كوردى بلب بۆ چريكەي وردى
دلى باش دەرونى پاكبو بىرى پون كردهو هەي چاكبو

ثایه تی نور

لیکدانه وه وه لسه نگاندنی ثایه تی نور به شیوه تی لیکولینه وه تی زانست ورافه کردنی ثایه تی نور به شیوه تی تحقیقی و فهلسه فی و عیرفانی:

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجُ كَالسَّيْفِ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَشَرْقِيَّةٍ وَلا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

سوره تی نور آیه تی ۳۵.

واتا: خوانوری ناسمان و زه وینه، مهسه لی نوری خوا وه کو چرادانی که کله وا چرایه کی (پر نور) هه بی. نه و چرایه ش له ناو خوباییک (روپوشی چرا له شو شه یا بلور) دابی، خوباییکی بی گه ردو گرشه دار، وه کو نه ستیره به کی، ورشه دار، نه و چرایه، به روئیک رو ناک نه بی و گپ نه گری که له داره زه یتو نه به کی پر پیت و به ره که ت گیراوه که نه خور هه لاتی یه و نه خور ناوایی رو نه که نه وه نه پینخوش و پالاوته و پا که نیزیکه بی نه وه تی ناگری بگاتی، گپ بگری و بایسی. نور له سهر نوره (تیریز و تیشک به سهر تیشک دا تیریز ده هاو نیزی).

هه ره که سیک خوا بیه وی، به ره و نوری خوی رینوینی و هیدا یه تی نه کا خوا ناگای له هه مو شتیک هه به.

(نهم چرا پر تیشکه) له ناو خانو بهره که لیک دایه که خوائیجازه ی داوه دیواره کانیا، بهرزو بلیند بکرتیهوه (تادز و چه ته وجه رده په ی پی نه بات) فی بیوت اذین الله ان ترفع و یدکر فیها اسمه یتبجح له فیها یألفد و الأصال. «سوره ی نور» خانو بهره که لیک که نا، ی خوا له ناو نه وانا بیرئ وه بهره به بیان و له ئیوارانا ناوی خوا به پاکی بیهن.

له راقه کردنی نایه تی نوردا قسه زوره ته فسیر نوسان، فه لاسیفه و خواناسانی جیهانی ئیسلامه تی و عاریفان و لیکو له ران، هه ریه که له وانه قسه ی جیا جیا وزوریان هه یه، پیوه ند کردنی، نهم نایه تانه له گه ل نایه ته کانی بهر و لیره وه یه که له نایه ته کانی، به رودا قسه له پاک داوینی و مملانی کردن بو، له گه ل کاری ناحزه و ناشیا و داله ریگای جیا جیا وه، جا له بهر نه وه ی زامنی بهر پیوه بردنی هه مر فرمانه کانی، خوا، به تایبته غه ریزه ی ئیرومی که به هیژترینی نه وانه یه، بی که لک وه رگرتن له پشتیوانه ی (ئیمان و بپروا) ناگونجی، سه رنه نجام قسه ی هیناوه ته سه ر باسی بزواو ئیمان و شوننی پرهیزی بپروا و قسه ی لیوه کردوه.

له پله ی یه که م دا فرمو یه تی: (خوانوری ناسمان و زه و ییه (الله نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) هه ندی له ته فسیر نوسان پیژه ی (نور) لیره دا به واتای (هیدایه ت دهر) و هه ندی تر به واتای (روناکی هینهر) و هه ندیکی دیکه به واتای (جوانی هینهر) و اتا کردوه، هه مو نهم واتایانه راسته، به لام واتای نه و نایه ته له مه ش په ره دار تره.

له قورئانا چه ن شت به نور و اتا کراوه:

۱- به واتای (قورئان) وه کو خواله نایه تی ۱۵ ی سوپه ی مانده دا فرمو یه تی: (قد جاتکم من الله نور و کتاب مبین) و اتا: له لایه ن خواوه نور: (قورئان) و په پراوه ی ناشکرایی دهر (به خه لات) بو تو هاتوره.

یاوه کو نایه تی ۱۵۷ سوپه ی نه عرفان که خوا فرمو یه تی: (وَ اتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ أَوْلَیْکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) و اتا: که سانی که له نو (قورئان) پهیره وی نه که ن که بز پیغه مبه ر هاتوره، نه وانه رزرکان.

۲- به واتای (بپروا و ئیمان) هه ر وه کو خواله سوپه ی به قهره نایه تی ۲۵۷ دا فرمو یه تی: (الله و لئ الذین آمنوا یخرجهم من الظلمات إلی النور) و اتا: خوا وه لی

که سائیکه، که پروا و ایمان هیناوه، نهوانه له تاریکی (شیرک و کوفر) بهره و نور (پروا) نهبات.

۳- به واتای (هیدایه تی ئیلاهی) و روناک بینیه ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی نهعام نایه تی ۱۲۳ دا فەرمویه تی: (أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَا وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا) نایا که سی که مردبوو ئیمه نهومان زیندو کرده وه و نور (هیدایه ت) و روناک بینیمان بو راکرت، تاله بهر تیشکی نه و نوره دا بتوانی به نیو خه لکا پروا، ههروه کو که سیکه، که له تاریکایی دابی و هه رگیز نه توانی له وه ده رکه وی و بیته ده ری؟

۴- به واتای (نایینی ئیسلام) ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی تۆبه نایه تی ۳۲ دا فەرمویه تی: وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتَمَّ نُورُهُ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) واتا: خواخوئه گری، مه گه ر نور: (ئیسلام) کامل بکا هه ر چه نده کافران بیان ناخوش بیته.

۵- به واتای: (زاتی پیغه مبه ر) ههروه کو له قورئانا له سوپه ی نه حزاب نایه تی ۴۶ دا خوا سه باره ت به پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام فەرمویه تی: (وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا) واتا: ئیمه تو مان کرده نه وه که خه لک بو لای خواناسی بانگ بکه ی و تو مان کرده چرا یه کی، روناکی ده ر.

۶- به واتای (زانست و علیم) ههروه کو نه مه: (الْعِلْمُ نُورٌ يَقْدِفُهُ اللَّهُ فِي قَلْبِ مَنْ يَشَاءُ) زانست نوری که خوا نه یخاته ناو دل و ده رونی هه رکه سیک که بیه وی. نه بی نه مه ش بزاین نور خوی نه م تاییه تیانه شی هه ر هه یه:

۱- نور جوانترین و خوشیکترین و له تیفترینی مه وجودات و بو نه وه رانه له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا و سه رچاوه ی هه مو جوانی و خوشیکی یه.

۲- نور بالترین سورعه تی له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا هه یه، ههروه گو له نیو زانایان دا قسه ی لیوه نه کری، نور به سورعه تی سیسه ت هه زار کیلو میتر نه توانی به ده وری کوره: (گو) وجه غزی زه وی که م تر له چا و لیکدا نایکا حه و تجار سور بخوا جا هه ر له بهر نه مه یه که مه سافه تی دور و در یژ به سورعه تی رویشتی نور هه ل ده سه نگین واتا: مه ودا و مه سافه تی که نور له ماوه ی سالیک دا، به و سورعه ته زوره ده پیوی.

۳- نور هوی تبیین و روناک کردنهوهی نهجسام و دیتنی بونهوه رانی جیا جیای نه م جیهانهیه و بن نور مروف ناتوانی هیچ شتیک بیینی، که وایی نور هم (دیاره) (ظاهر) و هم (دیاری دهر) (مُظهر).

۴- نوری خور که گرینگترین و بهبایه خترین نوره له م جیهانه دا و پهروه دهری و گیا و گزه، به لکورهمزی مانهوهی، همو بونهوه رانی زیندوه و نالوی بونهوه ری بی که لک وهرگرتن له نور: (راسته و خویا ناراسته و خو) زیندو بمینی.

۵- نه مرو جوان دهر که و تووه که نه و رهنگانهی و ائیمه ده بییین له سوینگهی تیشک و شوق و نور دانهوهی نوریکی دیکهی وه کو نه مهیه، دنا بونه وهران و مه وجودات له تاریکایی دارهنگیان نیه.

۶- همو وزه و نه نیرزی یه ک، که له ژینگهی ئیمه داههیه (بیجگه له وزه و نه نیرزی نه تومی) هموله نوری خوره وه سهر چاوه ده گری بزوتنهوه و حهره که تی باو بوران، جم و جولی ناوی زه ریا و کف و کولی دهریا و سیلاو، قه لپه زهی ناوی تافگه و ریژه وی باران و بزوتنهوه و هات و چوی همو گیان له بهران و بونه وهران، نه گهر بریک سهرنج بدرین رون ده بیته وه که سهر چاوهی همو ان له نور داداده کوژی

سهر چاوه و بناوانی گه رما و نهوهی و اجینگاوریگای بونه وهران گهرم راده گری ههر نور و تیشکی خوره، ته نانهت گهرمای ناگیش که له و شکه له دار، یا له ره زی (زوغال) ی بهرد یا له نهوت، وه یا له وانهی و اله نهوت به دهس دین همو میان له گهرمای خوره تاوی خوره. چونکا همو نه مانه، به پی لیکولینه وهی زانستی، نه چنه وه سهرگژ و گیاو نازال گه لیک که گهرمایان له خور، وهرگرتووه و له ناو خویانا نازوخه یان کرده. که و ابو حهره که تی مو تور گه لیش له به ره که تی خوره وهیه.

۷- تاوی خور همو جو ره (میکرو بییک) و بونه وه رانیکی نازاده ر له ناو ده باو ده یان کوژی دیاره نه گهر تاوی تیشک و تیریزی نه م (خوره تاوه): نوره پر به ره که ته نه بوایی، نه م ناخ و زه ویسهی و ائیمه ی له سهر ده ژین نه بووه (بیمارستان) و نه خوشخانهیه کی گه و ره وزل که همو دانیش توانی له گه ل مهرگدا ده بو په نجه شکینی بکن. به کور تی بلین: ههر چی له م به دیها توه سه مه ره ی جیهانی نافه رینشه: (نور) ورد

بینه‌وه، شوینه‌وار و ئاسه‌واری به نرخ و ته‌ژی له‌خیر و به‌ره‌که‌تی ئه‌م نوره ئاشکراتر و دیارتر ده‌بی.

ئێستا به‌له‌به‌ر چاوگرتنی ئه‌م دو به‌رکوله ئه‌گه‌ر بمانه‌وی بو‌زاتی پاکی خوا وینه و نوینه‌ریک له بونه‌وه‌رانی حیسی ئه‌م جیهانه بگرینه به‌ر چاو (هه‌ر چه‌ند پله و پایه‌ی به‌رزی خوا له‌هه‌ر وینه‌و نوینه‌ریک به‌رزتر و ته‌رزتره) ئایا بی‌جگه له بی‌ژه‌ی (نور) شتیکی تر هه‌یه بو‌خوا به‌کاربیت؟! ئه‌و خودایه‌ی واهه‌مو ئه‌م جیهانه‌ی به‌دی هیناوه‌و سازی داوه ئه‌و خودایه‌ی و انور و روناکایی به جیهانی ئافه‌رینش داوه، که هه‌مو بونه‌وه رانی زیندو له‌به‌ر به‌ره‌که‌نی فه‌رمانی ئه‌و زه‌ق و زیندو ماون خوین و ژین له‌ناو دڵ و ده‌رو نیاندا گیر ساوه‌و بو‌ژاوه و هه‌مو ئافه‌ریده‌یه‌ک له‌سه‌ر سفره‌ی ئه‌و به‌ری ئه‌چن ئه‌خوون و ئه‌ژین که ئه‌گه‌ر قه‌نه‌کی شیک چاوی لوتفی خو‌ی له‌سه‌ر ئه‌وان لا‌با هه‌مو له‌شه‌وه زه‌نگی فه‌ناو نه‌مانا رو‌ده‌چنه‌ خواری و نو‌قم ده‌بن و وه‌کو ب‌لقی سه‌ر ئاو ده‌پو‌چینه‌وه سه‌رنج راکیشه هه‌ر بونه‌وه‌ریک به هه‌ر ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ خوا پیوه‌ندی هه‌بی هه‌ر به‌وراده‌ش نورانی بون و روناکی به‌ده‌س ده‌هینتی.

قورئان نوره چونکا که لام و قسه‌ی خودایه.

ئایینی ئیسلام نوره، چونکا ره‌وانه‌کرای خودان.

پیرانی ده‌سگیر و زانایانی دینی نورن، چونکا پارێزه‌رانی ئایینی خودان له‌دوای پیغه‌مبه‌ران.

بروا: (ئیمان) نوره چونکا نیشانه‌ی پیوه‌ندی مرویه له‌گه‌ڵ خوای خویدا.

زانست (عیلم) نوره چونکا هۆی ناسیاوی و ئاشنا بون له‌گه‌ڵ خودایه.

که و ابو (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) له‌بابه‌ت زاتی خواوه دروسته، به‌ل‌کوئه‌گه‌ر نور به‌واتای په‌ره‌داری بی‌ژه‌به‌کار بیه‌ن و اتا: (هه‌ر شتیکی که زاتی ئه‌و شته دیارو ئاشکرا بی و دیاری ده‌رو ئاشکرا ده‌ری شتانی تربی) به‌م جو‌ره به‌کار بردنی بی‌ژه‌ی (نور) بو‌زاتی پاکی خوا لایه‌ن و جه‌نبه‌ی ته‌شبهی و وینچو‌واندنی نابی، چونکا هیچ شتیکی له جیهانی خلیقه تا له‌خوا دیارتر و ئاشکراتر نییه، هه‌مو شتیکی بی‌جگه له‌زاتی خوا له‌به‌ر به‌ره‌که‌تی وجودی خودا، ئاشکرایه و دیاره و له‌چاو ده‌دا، که و ابی هه‌مو شتیکی و نوری هه‌بون

له نوری خوا سهر چاوه ده گری له و ده گوروی و هر له نوری خودايشدا ده کورژيته وه.
قورئان دواي ده برپینی ثم راستیهی واله بهرا و ترا به هیئانه وهی میسالیکی جوان
و ورد چلونایه تی نوری خوالیره دا درده خا و نه فهرمی: (نوری خوا وه کو چرا دانیکه
که چرایه کی تیدا بی و نه و چرایه ش له ناو حوباییک دابی حوباییکی بی گهرد و گرشه دار
هر وه کو نه ستیرهیه کی ورشه دار و ابی (مَثَلُ نُورٍ كَمِشْكُورَةٍ فِيهَا مَصْبَاحُ الْمَصْبَاحِ
فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّي).

(ثم چرایه به رو نیک گر ده گری که له داری پرپهره که تی زهیتون گیرابی که نه خور
هه لاتی و نه خور ناوایی بیت.)

«رونه که ی به جوریکی و ابی گهرد و بیخه وش بی وه ک نه وه بی نه وهی ناگری
بگاتی گریگری و روناک هه لگه ری و هه لگری .

(يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ) نورله سه نوره (نور علی نور).
(خودا هر که سیک بیهوی به و نورهی خوی رنگای نشان ده دا و هیدایه تی ده کا و
بهره و نوری خوی ده بهینی (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ)

(بوخه لک میسال و نه زیله ده هیئته وه) (وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ).
«و خودا به هه مو شتیک ناگاداره» (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) بووشی گردنه وهی ثم
میسال و نه زیله یه پیویسته چه ندشت بزاین:

مشکات به واتای ده لاقه و تاقچه یه که له ناو دیواردا سازیان ده کرد و (چرا و
لامپا) که یان له ناوداده نا بوئه وهی که س خوی لی نه دا و نه که وی و نه شکلی له هندی
مال دا له دیوی چه و شه و چه ساره وه شوشه یه کیان له و جیکای چرای ناو دیوار ده گرت
بوئه وهی تیشکی چراکه دیوی چه وشه و ده ره وهش روناک بکاته وه و چراکه ش باو بورانی
لی نه که وی و نه شکلی و نه کورژيته وه.

(مشکاة) به دیواره شوشه یه کیش ده لین: که دریژه و چارگوشه بو جیگا چراکه
سازده کراو ده یان کرد به سهر چراکه دا جاله بهر نه وه هه لمی چراکه ده رچی و
نه کورژيته وه، له سه روه کونیکیان بوئه هیشته وه و ده ربیجه شیان بو سازده کرد.

به کورتی بلین: (مشکاة) روپوش یا ده لاقه یه ک بو که بوچرایان سازده کرد زیاتر

ده لاقه یان بو سازه کرد، تا چرا که هم له شکان بیاریزی و هم نوره که شی کویتته وه و باش تر نور بداته وه و نا و هو ده که روناک بکاته وه.

(زوجاچه) واتا: (شوشه) و به به ردی ورشه دار ده لاین، چونکا شوشه ش له که ره سته ی به رد ساز ده کری و ورشه داره (زوجاچه ی) پی ده گوتری.
پسره دا به واتای حوباب و روپوشه ده به سه رچرای دا هه لده کیشن، تا هم مگرو شوعله ی چرا که بیاریزی و هم له خواره وه بو سه ری میزانی بکا و نور و روناکایی زیاد و ریک و پیک بکا.

(مصباح) به واتای (چرایه که به پلینه و رو ن یا نهوت بگری و روناکی بدات.
رسته ی (يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ) ئیشاره ت و نامازه کردنه بو که ره سته ی نه نیرزی زای گرینگ و شیاو، بوئه و چرایه، چونکا (رونی زهیتون) که له دارنکی: پر بهر و خودان به ره که ت ده گیردری، یه کینک له باشتین روئه، بو باش گرگرتن، نه ویش داری، که هه مو لایه کی نه وداره به جورنکی به ران بهر تیشک و تاوی خو ره تاوی لیکه وی. نه له لای خو ره له لاتی باخ و که ناری دیوارنک بیت و نه له لای خو رئاو ابیت که ته نیا لایه کی خو ر و تاوی لیکه وی و له نه تیژه دا میوه ی نه وداره لایه کی بگا و نیوه که بی تریشی نه گا و روئه که یش ناساف و خه و شدار بی.

به م شی کردنه وه یه ده که یه نه مه که بو که لک و هرگرتن له نوری ته واوی ئاوه ها چرایه ک، بو گر شه دانه وه ی پتر نیازی به چار شت هه یه:

۱- چرا دانیک که نه و چرایه له هه ر بابه تیکه وه بیاریزی، بی نه وه ی نور و تیشکی کز بی و که م بکا به لکو هو ی کو به نه ی پتری نوره که بیک بینتی.

۲- حوباب و روپوشینکی هه بی، تا گه رانی هه وای ده وری گر و شوعله که ریک بکا به لام نه وه نده ورشه دار و بی گه رد بی، که نه بیتته هو ی به رگری ورشه دار بونی نور و تیشکی چرا که.

۳- چرایه ک هه بی که ناوه ندی په یدا بونی نور و تیشک له سه ری پلینه که وه بی.
۴- که ره سته ی نه نیرزی زای ساف و بیخه وش و بی گه رد که نه وه نده ئاماده ی گرگرتن بی، که بی نه وه ناگری بگاتی گر بگری و هه لایسی.

همو ئه مانه له لايه ك، له راستيدا رواله ت ده رده كه ن و ئاشكرای ده كه ن، له لايه كي
تريشه وه موفه سيران و ليكولينه راني مه زني ئيسلامي، له مه دا كه ناوه روكي ئه مه ته شبيه و
ويچوواندنه چي به و به ناو (مُشَبَّه) كيهه نوري خودايي به، قسه و ليكولينه وه ي جيا جيا
زوره.

هه ندي و تويانه مه به ست هه مان نوري رينويني و هيدا به ته كه خواله ناو دل و
دهروني خودان بر و اياندا گيرساند و به تي.

هه ندي كيش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتوه، كه له ناوناخي دلي مروف نور و
تيريژه ئه ها و يژي.

هه ندي كيش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتوه، كه له ناوناخي دلي مروف نور و
تيريژه ئه ها و يژي.

هه ندي كيش لايان وايه، ئيشاره ته بو روحي فه رمان بردن و قه قوا و خو پاراستن كه
هوي خير و به خته وه ري به كه له راستيدا هه مو ئه و واتايانه ي بو نوري مه عنه وي له قورئان و
ريوا به تي ئيسلاميدا هاتون، ليره دا به ناوي ته فسير و ليكولينه وه ناو براون و روحي هه مو
ئه وانه له راستيدا به ك شته و ئه و يش هه مان نوري (هيدا به ته) كه له قورئان و وه حي و
وجودي پيغه مبه ران سه رچا وه ده گري و به لگه ي ته و حيد پاراو ده كري، و نه تيژه ي ئه وه
خوبه ده سه وه دانه له راست فه رمان ي خوا و ته قوا دا.

دياره: نوري بروا كه له ناو دل و دهروني بروا داران (موثمينان) دا داراي هه مان
چارشته به، كه له به ك چراي «تيشك خوشا» هه به:

«مصباح» هه مان گري بروا و ئيمانه، كه له دل و دهروني خودان بروا دا ده رده كه وي
و تيريژه و نوري هيدا به ت له وه وه بلا و ده بيته وه و پر شينگ ده ها و يژي.

(زجاجه) و حو باب دل و دهروني خودان بروا به، كه برواله گيان و له شي دارينك و
پيك ده كا.

(ميشكاة) سينگي خودان بروا به، يا به واتايي تر سه رجه مي كه سا به تي و ئاگاداري
و زانست و بير و ئه نديشه ي ئه وه، كه بروا ئه و بروا به ئه و له كه ندو كو سپي توف ي رودا وه ي
روژكار ده پار يزي.

لاوته و عوساره‌ی نه‌وه له و په‌ری پاکي و بیخه و شیدایه و بروای خودان باوه‌ران له‌سۆنگه‌ی نه‌وه وه‌گر ده‌گری و له‌به‌ر و بو‌ته‌ژی ده‌بی.

له‌راستیدا نه‌مه نوری خودایه، هه‌رته و نوره‌یه که ئاسمان وزه‌وی روناک کردوه ته‌وه و له‌ناخی دلی خودان بروایان سه‌ری ده‌ره‌یناوه و هه‌مو هه‌بون و کیان و له‌شی ئه‌وان روناک و نورانی ده‌کا.

ئه‌و به‌لگانه‌ی واله ئه‌ قل و ئاوه‌زه‌وه، وه‌ریان گرتووه له‌گه‌ل نوری وه‌حی تینکلاو ده‌بی و ناوه‌روکی (نورعلی نور) په‌یدا ده‌کا.

هه‌ر لیره شدا یه‌که دل و ده‌رونی بیدار و هوشیار به‌م نوره، هیدایه‌ت ده‌درین و واتای: (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) له‌بابه‌ت ئه‌وانه‌وه پیاده ده‌کری، که وابو بو‌پاراستنی ئه‌م نوره خودایی یه: (نوری هیدایه‌ت و بروا) کو‌گایه‌که له‌زانست و ئا‌گاداری و خودروستکردن و ئاکاری پیویسته که هه‌ر وه‌کو میشکات و روپوش و حوباییک ئه‌م «میصباح» و چرایه ده‌پاریزی.

دیاره دل و ده‌رونی ئاماده و شیاو و لیها‌توی ئه‌وی که هه‌ر وه‌کو زوجه‌به‌رنامه‌ی نه‌وه ته‌نزیم و رینک و پینک بکا و یارمه‌تی ده‌ریشی له‌لایه‌ن وه‌حیه‌وه ئه‌وی که هه‌روه کوشه‌جهره‌ی موباره‌که‌ی زه‌یتونه وزه‌وه ئه‌ نیرژی پی‌یدا.

ئه‌م نوری وه‌حیه‌ی ده‌بی له‌تیکه‌ل بون و ئوگر بون به‌شت و مه‌کی ماددی و که‌رویشکه‌کردن به‌ره‌و لای خو‌ر هه‌لات و خو‌رئا واکه ده‌بیته هوی سووان و پووان و لیل و لیخناو بون، دوره‌په‌ریز ده‌بی.

به‌جو‌ریکی واپاک و بی‌گه‌ردو بیخه‌وش و خالی له‌هه‌ر جو‌ره‌گوله‌وه چینی بی و به‌م لاوه‌ولادا نه‌شه‌کینه‌وه بی‌نیاز په‌یدا کردن به‌م و به‌وه‌مو هیزی له‌ش و لاری مرو‌ف دنه‌بدا، ناوه‌روسی: «يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ» له‌خویدا به‌دی به‌ینی.

هه‌ر جو‌ره‌رافه‌کردن و شی‌کردنه‌وه‌ی له‌خووه‌ی یاداوهری ناراست و به‌کار بردنی چیژه و سه‌لیقه‌ی شه‌خسی و بروای داسه‌پیندراو یا شه‌کانه‌وه به‌م لاوه‌ولادا مل و مو‌کردن به‌چه‌پ یا راست‌دا و هه‌ر جو‌ره‌بیر و باوه‌ریکی پوچه‌ل و بی‌کاکله که به‌ر و

بوی ئەم شەجەرە: (دارە) موبارەک و پیروژە لە کەدار بکاگەر و نوری ئەم چرایە کەم دەکا، یا هووی کوزانەووی بە دەسی خووی پیک دینی.

ئەمەیه، وینەیه کە خوا لەم ئایەتەدا بۆ نوری خووی دەهینتەووە دیارە خوا بەسەر هەموو شتیکا زانا و ئاگادارە.

بەلام ئەووە کە (مشکوة) بە دل و دەرونی پیغەمبەری مەزنی ئیسلام (مصباح) بەنوری زانست (زجاجه) بە دل و دەرونی پیاوی خودا (شەجەرە ی موبارە کە) بە حەزرەتی ئیبراهیم و (لا شرقیه و لا غربیه) بە نەفی بەرە و کشان بۆ لای فەلە و جو لە کە و اتا کراوە لە راستیدا دیمەنیکی تر لەو نور و بروایە نیشان دراوە، ئیتر وە نەبی قسە و لیکۆلینەووە هەر لە مەدا کورت کرایتەووە و داکوژابی.

ئێستا دەبی بزاین ئەم چرا پرنورە لە کوی دایە؟ و جیگا کە ی چلۆنە؟ تا ئەووی و الەم بابەتەووە پیوستە بە دیاری کردنی جیگا کە ی باشتەر روناک بیتەووە.

جا هەر لە بەر ئەمەیه لە ئایەتی دوا ی ئەمە خوا فەرموویەتی: «ئەم میشکاتە لە مالائیک دایە کە خوائیجازه ی داو، کە دیوارە کانیا ن بەرز و بلیند بکە نەووە (تالە تالان و بروی چەتە و جەر دە و رینگەر پیاریزین) (فی بیوت اذن الله ان ترفع). مالائیک کە ناوی خودا لە ناو یاندا بیرو و بخویندرو و قسە و باس تەنیا یادی خوا و قورئان و پیغەمبەر و وەحی بی.

زور بە ی زانایان و تەفسیر نوسانی قورئان پیویندی ئەم ئایەتە یان بە ئایەتی بە روزانیووە و باری ئایەتە کە یان بەم جوړە داناو: (هذه المشکوة فی بیوت ... یا هذا المصباح فی بیوت ... هذه شجرة المباركة فی بیوت ... نور الله فی بیوت) زانایان و گیان ناسان و توپانە: لەم دارە پر بەرە کە تە کە ناوی زەیتونە روئیک بە دەس دی کسە سودمە ندرین و پر بایە خترینی روئە و نە خشیکی زور گرینگی لە ساغ و سلامەت راگرتنی گیان و لەش و لاردا هەیه (ئیبنی عەباس) فەرموویەتی: ئەم داری زەیتونە کە هەموی بایە خدارە و سودمە نده، تەنانەت خولە میشە کە یشی قازانجی هەیه یە کەم دارە کە دوا ی تووی حەزرەتی نوح روواوە و پیغەمبەر ان لە بەر خوا پارا و نەتەووە تا بەرە کە تی هەبی.

ئەگەر پرسیار بکری مەبەست لەم (مالانە = فی بیوت) چییە؟ کە هە ر بەرە بە یان

Dr.Saleh Ebrahimi

وئیوارانیک یادی خواله ناوئه وانا ده کری: (ته سییحی خودایان تیدا ده کری)) يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (غدو له سهروه زنی (عُلُوٌّ) ه، به واتای: بهره به بیان و سه ره تای روژه له قورثانا له راست (أَصَال) دانراوه، که چی (غداة) له راست (عَشِيَّة) دایه.

(أَصَال) جه می أُصَلُّ له سه وه زنی: (رُسُلٌ که نه میس جه می (اصیل) به واتای (عه سر) به لام بو چی (غدو) تاک و (أَصَال) به جهم و کو هاتووه ئیمام فه خری رازی خودای لی رازی بی نوسیویه تی: (غدو) باری مه سده ری هه یه و مه سده ره رگیز جهم نا کریته وه.

مهردانیک که نه بازرگانی کردن نه وانه له یادکردنی خوا و نویژ کردن و زه کات دان ده گیریته وه نه کرین و فروتن (رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ).

نه وانه له روژیک نه ترسن که دل و دهرن و چاوله و روژه دا ده گورین و، وه کو شه پله لیانی دابی و ایان لیدی (يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ).

نه م تاییه تیانه نشان ده دا که نه م مالانه هه ره نه وانه و به فرمانی خودا ساز دراون و یادی خوی مه زیان تیدا ده کری و قسه و باسی خودا و قورثان و فرمانه کانی ئیسلامی یان تیدا بلا و ده کریته وه وه کو مزگهوت و خانه قا و ماله پیا و چاکان و پیرانی ده ستگیر.

به لی: هه شوینیک که به فرمانی خوا سازد رابی و ناوی خودا له ویدا ببری، و هه بهره به بیان وه ئیوارانیک مروف گه لیکی خودان پروا، که ژیانی ماددی و نه بوژهنی نه وان له یادی، خوا دوره وه نه خا و شه ی پاک و خاوین بونی خوا به دل و دهرن و زوان دوپاته بکه نه وه. ئاوه ها خانو بهره و مالانیک ناوه ندی (میشکاتی نوری ئیلاهی و پروا و هیدایهت و رینوینی یه).

له راستیدا نه م جوړه چهن تاییه تییه کیان بو هه یه:

- ۱- به پیتی فرمانی خوا سازد رابی.
- ۲- پایه و دیواره کانی به جوړیک و بلیندوپته و بی که له تا لان و بروی چه ته و جه رده و دزپاریزرین.

۳- ناوهندی یادی خوابن.

۴- مروف گه لیک له و مالانه پاریزگاری بکهن، که له بهره بهیان و ئیواراندا خه ریکی یادی خوابن مال و منالی ئەم جیهانه فریویان نه دا و له یادی خوادوره وه یان نه خائهم مالانه بهم جوړه تایه تیانه سه رچاوه و بناوانی هیدایهت و بروان.

سه رنج راکیشه! لهم ئایه ته داههم (تجاره) و ههم (بیع) هاتووه به لکوله بهرئه مه بی (تجاره) بوکارو بازارگانی کردنی بهرده وام بی به لام (بیع) ته نیا بوچار جارینک کرین و فروتن بی.

ئەشی بزاین خوانه یه فرمووه ئەوانه پیاوانیکن بهره ولای (بازرگانی و کرین و فروتن) ناچن به لکو گوتویه تی: (بازرگانی و کرین و فروتن) ئەوانه له یادی خوا و له نوینژ کردن و زه کات دان دوره وه ناخا و له بیریا نه وه نابا. ئەوانه هه میشه له روژی (مه عاد= روژی په سلان) و روژی دادگایی کردن له لایه ن خوداوه ده ترسن.

سه رنج بده رسته ی (یخافون) له بهر ئەوه ی (فعل مزارع) ه له سه ر بهر ده وام بوونی ترسی ئەوانه له روژی مه عاد ده لالهت ده کا خوف و ترسینک که ئەوان بوئه نجام دانی بهر پرسیار بون و ئهرک و ئه سپارده ی خویمان راده کیشی. به واتایی تر یادکردنی خوا بوئه م جوړه که سانه له هه مو شتیک گرینگتر بی.

هه ندی له زانایانی قورئان لایان و ایه (نور علی نور) ئیشاره یه بو پیغه مبه ران که یه ک به دوا ی یه کدا هاتون و هه مو له بهره باوا نیکیش بون.

ئیمام فه خری رازی: نوسیویه تی: مه به ست تیشک و گر شه ی نور و که له که ی تیریز و بلنسه بلنسی نوره که تیشک و تیریز به سه ر یه کدا ده ها و نژی هه وه کو له بابیهت خودان برواوه: (خودان بروا له ناوچار خالدا یه: ۱- ئه گهر له خواوه شتیکی دهس که وی سوکری خواده کا ۲- ئه گهر توشی توشی بی تابشت ده هینی و خورا ده گری ۳- ئه گهر داوه ری بکاداد گهری ئه نوینی ۴- ئه گهر قسه بکا راست ده بیژی ئەم جوړه خودان بروایه له نیو حه شیمه تی نا ناگاداری به ره ی مروف دا وه کو مروفیکی زیندوه له ناو مردواندا ئەم خودان بروایه له نیوان پینج نورداله بزوتنه وه دایه.

قسه ی نوره کرده وه ی نوره ئه وجیکایه ی بوی ده چی نوره ئه وجیکایه ی

لی ده روا و ده رده چی نور.

دهش گونجی نوری یه که م ئیشاره بی بو نوری هیدایه تی خودا له ریگای وه حی یه وه، نوری دوه میش مه به ست نوری هیدایه تی خوابی له ریگای نه قله وه یا نوری یه که م نوری هیدایه تی ته شریعی بی و نوری دوه م نوری هیدایه تی ته کونی بی که وابی نوریکه له سهر نوری تر، نور و تیشک له سهر نور و تیشکه. **اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** واتا: خواهادی گشت نه و که سانه یه واله ئاسمان و زه وی دان که به نوری خواهه روئه سهر ریگای خوابی هندی تر کوتویانه خوا موده بیری ئاسمانگه ل و زه ویه.

(یوقد) به (ی) و ته خفیف (ق) واتا: روناک ده بی به لام به (تی) و ته شدید (ق) که (توق) بخوبند ریته وه واتا: روناک ده کا دیاره مه سه لی ئیخلاسی موئمین وه کو دارینکی سه وزی نه رم وایه وه کو داره هه نار که سه وزه و هیچ کاتی تاوی خور لی نادا موئینیش هه رویه خوئی ده پاریزی و خوی به چار خه سله ت ده رازینته وه: ۱- بیدریتی شوکر ده کا ۲- نه گهر توشی توشی بی تابشت ده هیئی ۳- نه گهر فه رمان بدا دادگه ری ده کا ۴- نه گهر قسه بکا راست و بی درو قسه ده کا. (فلو لم ئمسه نار نور علی نور) ته به ری له ج ۱۸- لاپه زه ی ۱۰۷ ده لی: که لام و قسه ی پروادار نوره موئمین زانینی نوره هاتی نوره روینی نوره. ریگاشی هه ر نوره. به واتا ئیتر مه سه لی هیدایه تی خوا له دل و ده رونی موئیندا وه کو روئینکی سافه که به ر له وه ی ئاگری بگاتی گرده گری، جائه گهر ئاوری بگاتی روناکی له سهر روناکی که له که ده به ستی و هه ر تیشک و تیریز ده هاویزی، هه ر ورشه و گرشه گرشی دی دل و ده رونی موئینیش هه رویه به پیی هیدایه تی خوا نه جو لیته وه به ر له وه ی زانینی بگاتی جائه گهر زانینی بگاتی هیدایه ت له سهر هیدایه تی ده گاتی و له هیدایه تی خوا ته سه ل ده بی.

هه ندی ده بیژن کاتی: «یه هود» به پیغه مبه ر یان و ت: نوری خوا چلون له عاسمانه وه دیته خواری خواهه م میساله ی بو نوری خوئی هینایه وه (مِنْ شَجَرَةٍ مَبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَشَرْقِيَّةٍ) هه ندی ده بیژن: نه وه داریکه له ناوه راستی ده شتایه نه سیبه ر و که ره نیسی خور هه لاتی لی ده که وی نه نیسی خور ئاوا، جاله به ر نه مه روئی نه وه سافترین روئه وه ها بریقه دار و بیخه وشه که نه گهر ئاگریشی نه گاتی هیمان روناکی و

بريقه ددها.

هه نهی تر لایان وایه: نهوه داریکه، که له ناوه راستی داریترا نیه که بهری هه تاو و خوړی له کاتی خوړ هه لات و خوړ ناو ادالی بگرن هه ندی ده لاین: نهوه دارهزه یتونی شامه، که له خوړ هه لاتنی ناوه راست دایه: نه له خوړ هه لات و نه له خوړ ناوای زهوی دایه. هه ندی ده لاین: نهوه داری به هه شته و له جنسی داری نه م ناخه نیه. (نور علی نور) ئیمان و کردهوی مومینه، هه ندی ده لاین: ناگره له سهر روڼ و اتا: روناکی ناگره له سهر روناکی روڼ، هه نهی ده لاین: دهلیل و به یانی قورئانه، به رله نازل بون و دوا ی هاتنی. هه ندیتر ده لاین قورئان بریکی به بری تری روناک ده بیته وه و ده زانری (یکاد زیتها یضی) و اتا نیزیکه مه حاسنی حه زره تی محمه د «دخ» له وهی وه حی بو بی، بوخه لک ئاشکرابی هه ندی ده لاین: حه زره تی محمه د نه بی یه و له نه سلی نه بی یه: هه ندی ده لاین: نهوه داره داری ته قوا و داری ئیمان که ریشه که ی نبوه ته و شاخ و لق و پوپ و بهرگه کانیشی قورئان و حه دیسه و در گاوانه کانیشی جبرائیل و میکائیله.

ده شی بزاین هه ندی له حوکه مای جهانی ئیسلام له م نایه ته که لکیان وه رکتووه و پله و پایه ی نه قلی ئینسان یان پی به راورد و بارته قا کردووه ئیمه له بهر دریژ دادری، لیره قسه مان لی نه کردوه (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) و اتا: خوا مومین ته و فیک ددها بو نه وهی قورئان که نوری خوا یه ته و او ی بخوینته وه و ته و او ی بکا. هه ندی له موفه سیران بو نه م ته مسیله ته عبیراتیکی فهلسه فی یان باس کردوه بروانه: (بیضاوی: ۴۴/۴۰۰) و ده لاین: نوری مومین دیارده و ئا مازه کردنه بو (۵) هیزه ده راکه که ی نهوه، که مه عاش و مه عاد پیوه ندیان به و ۵ هیزه وه هه یه و نهوه ۵ هیزه بریتین: له حه ساسه، که شتی حیسی هه ست ده کا و ههستی خه یالییه، که راگری وینه گه لی مه حسوسات و قوه ی ئاقیله یه، که مودریکی حه قایقی گشتی یه. و قوه ی موفه کیره یه، که مه عقولات ته ئلیف و ته رکیب ده کا تا نه تیژه ی زانستی لی به دی دی، یه کیکی تر قودسییه یه، که وه حی و غیب و نه سراری مه له کوتی لی دهر ده که وی، له م ۵ هیزه مه عقولاتی ئینسانی ته رکیب و ته ئلیف ده بی و زانستی مرو ف پیک دی قوه ی قودسییه ی ئیلا هیش که له پله ی دوا یی دایه، تایه تی پیغه مبهزان و نه ولیایه - لیره وه، که له قورئاندا هاتوه (وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ

مین عبادنا) سورہی شوریا - ۵۲/۴۲ له سهر ثم بنه رته یه که ۵ شت له م ته مسیله دا هاتووه: که بریتین له: (میشکات زجاجه، مصباح، شجره و زیت) که هر یه که، له و پینجانه نامازه کردنیکه بو یه کییک له و ۵ حواسه: قوهی حواسه، به میشکات نا و براوه، جیگای چرا دانه و روی له شتانی زاهیر و نهوانه روناک ده کاتهوه، تا هیزه کانی تر نهوانه ده رک بکه ن.

قوهی خه یالییهش به (زجاجه) ناوه براوه تا سووه ری مودریکات له هر لایه که وه ده رک، بکاو نهوانهش به نهواری عه قلییه روناک بکاتهوه، قوهی ئاقیلهش به (مصباح) ناو براوه که ئید راکاتی کوللی و مه عارفی ئیلاهی له ناو دل و دهرونا رون ههل بکا.

قوهی موته فه کیره یش به (شه جهره ی موباره که) ناو براوه چونکائه گهر له واحیق و نه عرازی جسمانی خالی بی نه شهرقی و نه غه ربی ده بی و له نیوان سووه ری مه عانی موبه سه ریفه ی دایه و له هر دوکان که لک و هر ده گری. قوهی قودسییه ی ئیلاهی به (زیت) ناو براوه که له بهر بریقه بریق و بیگه ردی، بی نهوه ی ئاگری فیر کردن و بیر کردنه وه ی پیی بگا، له خووه نور نه فشانی ده کا و دهس ده کابه نور دانه وه و تیریزهاویشتن، هر روا ده ئین: که نه م ئایه ته ته مسیلیکه له قوهی عاقیله له سهر پله و پایه کانی وجودی خویدا، کاتی به زانستی زهروری بنه خشی و ههستی پاژه و جوزئی بو دهس بدا وه کو ئاوینه ی لی دی که وامه بهستی نهوزهری تیدا دیاری ده دا، سائه گهر پله و پایه ی زانست نهوی بو لای تیفکرین، را بهری کرد و وزه ی ئیستینبات و بهدی هینه ری لهوا هاته دی ده بیته شه جهره ی موباره که و نه گهر نه م گه وه ره به حدس و گومان به دهس بی وه کو (رون و زهیتی) لی دی، به لام نه گهر نوری زانست له سوئنگه ی قوهی قودسییه ی ئیلاهی به دهس بی، نهو نهوت و روئه له خووه بیئه وه ی ئاگری بگاتی گرده گری و نور نه فشانی ده کا. هر چه نده پهری و فریشته ی وه حی و ئیلهامیش پیی نه گا، هیمنان له نورانی بونی وی که م نایته وه، کاتی قوهی عاقیلهش به جوریکی واله ته ک گه وه ره ی زانستا جوت و تیکه لاو بی وه ک چرا به روئ و (نهوت) ئاگروگر نه گری و روناک ده بیته وه و نوری نه میان به سهر نوری نهوی تریاناگر داوی و نور بلاو ده کاته وه، نور

به سهر نوردا که له که ده کات، تیریژ له تیریژ ده دا و نور به گرشه گرش به سهر یه کا ده که وی بوعلی سینا، له به راوهی ئیشارات دا (شهرحی ئیشارات ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی میسر) له سهر مه شره بی حوکه ما ئه م ئایه ته ی هیئاوه ته وه و فهر موویه تی: میشکات ئامازه یه بوئه قلی هه یو لایی، زوجاچه ئه قلی بیلمه له که و شه جهره ی زه یتونه قووه ی موته فه کیره یه، زه یت قوه ی حه دس و گومانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسییه ی ئیلاهی یه (و نور علی نور) ئیشاره ته بوئه قلی موسته فاد: والمصباح ئه قلی بالفیعله، ناریش ئه قلی فه عاله.

خواجه نه سیری تو سیش قسه که ی بوعلی سینای له به یانی ئه م ئایه ته داهیناوه ته وه و ئه لی: (ئیشارات و ته نبیها ت ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی ۱۳۲۵ هـ) بوعلی سینا فهر موویه تی: پله و پایه ی قووی نه نفسی به م جوړه ته فسیر کردوه و گوتویه تی: میشکات یانی: ئه قلی هه یو لایی، زوجاچه ئه قلی بیلمه له که؛ شه جهره ش زه یتونه، یانی: موته فه کیره، زه یت: هیز و وزه ی حه دس و گومانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسییه ی ئیلاهی یه، و (نور علی نور) دیارده یه بوئه قلی موسته فاد، والمصباح ئه قلی بالفیعله، والناریش ئه قلی فه عاله. ئه م ئایه ته له راستیدا وه لآمه بوئه وانه ی و ئه م ئایه ته ده که نه به لکه بو جسمانیه تی حه ق ته عالی هه ر وه کو «قاضی عبدالجباری» موخته زیلی له (تنزیة القرآن عن المطاعن) داله پهره ی ۲۵۲ فهر موویه تی... و انما وصف الله نفسه بذلك مبالغة من حیث أن كل الانوار من قبله كما یوصف بانه رجاء و غیاث الی ماشاء کل ذالک. قال تعالی: (من لم یجعل الله له نورا فما له من نور) ده شی بزاین یه کییک له ئیستیعارات و مه جاز گه لی له تیضه ی خوشیک که له قورئانا زوزه، واژه ی نوره، که له واتای هیدایه ت و گه یشتن به حه فیه ت به کار براوه، نور له ۴۴ ئایه تا هاتوو (معجم الفهرس للقرآن پهره ی ۷۲۵ وه کو ئه م ئایه تانه: ۱- قد جاء کم من الله نور و کتاب مبین (۱۵/۵)

۲- یریدون لیطفئوا نور الله بافواهم و الله متم نوره و لو کره الکافرون

(۸/۶۱).

۳- افمن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه (۲۲/۳۹).

۴- و من لم يجعل الله نوراً فما له من نور (۴۰/۲۴)

۵- نورهم يسئلي بين ايديهم ... (۸/۶۶)

خاوهنی (تفسیر الجواهر) ناودار به تەتاوی ج ۱۲ لاپەرە ۲۳. دواى لیکۆلینه وه یه ک ده نوسی: ۱- هەندی ئەم تە مسیله یان به نوری محەمه دزانیه وه و تو یانه: که میشکات سینگى ئەوه و «زواجه» دل یه تی و (مصباح) نبوه تیه تی و شه جهره ی موباره که ش داری هیدایه تی پیغه مبهری مه زنی ئیسلامه (و لولم تمسه) ئامازه و ئیشاره به وه، که قسه بکایا نه کاهه رمانی ئەورونه و زهیتی وی نور ئەفشانه.

۲- هەندی تر له بابەت حەزره تی ئیبراهیم خه لیلو لایه وه ی ئەزانن و ئەبیژن: که شه جهره ی موباره که دیارده یه بو حەزره تی ئیبراهیم که نه یه هودی بووه و نه نه سرانی و (نورعلی نور) ئیشاره ته به فره بونی نوری محەمه د پیغه مبهری مه زنی ئیسلام به سه ر نوری حەزره تی ئیبراهیم دا.

۳- هەندی لایان وایه واتاکه ی عامه و هه ر مرو ئیکی مؤمین ده گرته وه و ده لێن: که میشکات نه فسی مؤمینه؛ زوجا جه ش دلێه تی و میسباح بر وایه تی و شه جهره ش داری ئیخلاص یه تی.

۴- حوکه ما و تو یانه: ئەم تە مسیله ئیشاره به قو وای په نجه ی ده راکه یه، که بریتیر له: حه ساسه، خه یال، فیکر، ئاو هز و نه فسی قودسییه ی ئیلاهی.

۶- ئیبنی عه بیاس فه ر موویه تی (هَذَا نُورُ اللَّهِ وَ هُدَاؤُهُ فِي قَلْبِ الْمُؤْمِنِ كَمَا يَكَادُ زَيْتُ الْمَصْبَاحِ يَضِي قَبْلَ أَنْ تَمْسَهُ النَّارُ، فَإِذَا مَسَّهُ النَّاسُ مِنْ دَاخِلِ قَلْبِهِ عَلَى ضَوْئِهِ كَذَا كَلْبُ الْقَلْبِ الْمُؤْمِنِ يَعْلَمُ بِالْهُدَى قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ الْعِلْمُ فَإِذَا جَاءَهُ الْعِلْمُ إِزْدَادَ هُدًى عَلَى هُدًى وَ نُورًا عَلَى نُورٍ) خاوهنی (تفسیر الجواهر) له ج ۱۲ لاپەرە ۲۵ داده نووسی: حیکمه ت له نازل بونی ئەم ئایه ته دواى ئایاتی (عِتق و نِکاح و قذف) ئەمه یه: که موسلمانان ئاگادار بن تا به خه ریک بون به ئە حکامی شه رع و ئە نجام دانی کار و باری کومه لایه تی و دینییه وه، له بیر کردنه وه له عه جباتی خلیقه ت غافل نه بن و عیلمی فیه ئه وان له عیلمی کائنات نه گیریته وه له لاپەرە ۴۹ ش داده بیژئی: له ته واوی، ئەدیان و عه قاید و میله ل و نیحه ل دا هه مو که سیک خوای نور به جوړیک ده په رستن، چونکا ئینسان به فیتره تی خوئی

ئەوینداری نوره، نور بنچینهی ژبانە، ساویچوواندنی خوا به نور ویچواندنیکه به فیتره تی مروّف نیزیکه.

لینکولهرانی ئورویایش توژانه وهیان له سەر ئایه ته وه ئەنجام داوه (بلاشهر، وه رگیپرانی قورئان به نه قل له کلیرمۆن گانو، ج ۳ لاپه ره ی ۰۱۰۱۲) Cermontcaneau
ویستویانه وینهیی له پهراوه عاسمانیه کانی ترا په یا بکه ن و دیارده یان بۆ پهراوه ی
عه هدی عه تیق کردوه که نوسراوه: (و به منی وت: چه ده بینی؟ وتم: روانیم وائیتا شه م
دانیک که هه موی له ته لایه و روّندانیشی به سه ره وهیه و حه وت چرای له سه ره و هه ر
چرا په کیش حه وت لوله ی هه یه و له که ناریشی دو داری زهیتون هه یه که په کیان به لای
راستی روّندانه که وئهو ی تریشان به لای چه پیه وه یه تی.)

یه کی تر کو شاره که له م مه سه له قورئانه دا له روانگای قه ندیلی راهیبان داله تیئوری
مه سیحی دا شتیک بدوزیته وه (ریچارد بیل Richardbell ئینگلیسی لاپه ره ی ۱۳۶ هه ر
ئهو پهراوه یه، به ئیشاره ت به میسباح راهیبانی نه سارا که له بیاوانا، له دور روناکی ده دا،
ئهمه ی له دیوانی ئیمرو لقه یسی هاوردوه. یضی سنه اُو مصابیح راهب، امال السلیط
بالذبال المقتل دیوانی ئیمرو لقه یس لاپه ره ی ۶۶ چاپی لیدن. هه مو ئه زانین ئه م شاعیره
ناوی ئیبنی چه جهری ئیبنی عومه رولکه ندی یه وئه هلی نه جده و شاعیری عه سری
جاهلیه و ۱۳۰ سال بهر له هیجره ت ژباوه و رایگه یاندوه که ئه م ته مسیله که نیسه کانی
رومی شه رقی که له روژگاری بیعسه تی ره سول له ده شته کانی شاما زور بون دینیته وه
یاد به لام ئه م جوّره لینکولینه وانه ی زانایانی موسسه ی بلاشیری پایه و مایه یه کی وای نیه،
دل خوشکه ربی.

یه کی که له مه لا که و ره کانی کوردیش به ناوی (مه لا عه بدولکه ریم ناودار به
شیرازی) باپیره گه و ره ی: (شه پوّل) له راقه کردنی ئه م ئایه ته نوسیویه تی: (الله
نورالسموات و الارض) واتا: خوای به رزو بیچون روناک که ره وه ی ئاسمانه به خوّر و مانگ
و ئه ستیره و رازینه ری زهویه، به دار و گول و ئاووروانگا و جوگه و شه تاوه هه روا کوتویانه:
رازینه ری ئاسمانه، به پهری و سروش به ناردنی پیغه مبه ران ری ئیشانده ری ئه هلی زهوی
و ئاسمانه به نوری خو ی .. نوری خودا وه حییه و په یامیه تی (مثل نوره کمشکوة فیها

مه به ستیش به و تاقه قیندیله، که پلّیته یان تی خستی وهه لیان گرتبی و روشنیان کردبی ، به لی مه سلی قورئان وه کو چرایه که و تاقی وی قیندیل یه تی و ئه و خوینه ره شه واه، له دهرونی جه رگدایه وه کو نه وگره یه، وابه سهر پلّیته ی چراوه یه.

گه لو، چرا که پیغه مبه ره، که له دار و ریشه ی ئیبراهیمه ئه بو به کر عه تیقی سور اوایی له ته فسیری تاهیریدا داستانیکی نیزیک به وقسانه ی نویسه و ده لی که بولئه حباریش و توبه تی: حه زره تی محمه دمیشکاته و زوجاچه و میسباحیش دورو نوری نبووه تن، خوانوری ئیمان و پرواله ناودلّیکادائنه تی که روناک و به راق بی، سو فییه کان: سه هلی کوری عه بدولای، توسته ری (شوشته ری) که له سالی ۲۰۰ له دایک بووه و له سالی ۰ دا مردووه له (تفسیرالقران) خویدا به نه قل له حه سه نی به سری ده لی: (مثل نوره) دلی عارف و زیبای ته وحیده، چونکا دلی پیغه مبه ران له وه روناکتره که بشی به م جوړه نورانه ی و یچوینین، هه رواگوتوبه تی: نوری قورئان وه کو چرادانیکه که چراکه ی مه عریفه ته و پلّیته که شی فه رایزه و رونه که شی ئیخلاسه و روناکی یه که شی و یساله، دیاره هه رچی له ئیخلاسه زیادکری نوری چراکه زیده تر ده بی و هه رچی له فه رایزیش چاکتره نجام بدری رهنگ و بریقه ی زیاتر ده بی.

(عه بدوره حمانی سولله می) نویسه تی: دل و دهرونی عارف وه کو ئاسمانه، هه ر وه کو ئاسمان به دوانزه بورجی ئاسمانی راوه ستاوه و نه زمی جیهان راگیر اوه هه رواش تا دوانزه خه سلته له دلی عارفدا پایه داره، نه فسی ئه و به نوری عافیته نورانی یه.

روزبه هان به قلی: نوری خواجه یگای دلّه و دلّ عه رشی خواجه قلب المؤمن عرش الرحمن، غایة الامکان فی درایة المکان نوسراوی قدوة المحققین و خواناسان: مه حمود بن خواداد - ی شنوی که له سه ته ی ۶ و ۷ مانگیدا ژیاوه یا مه جموعه ی ئاساری فارسی لاپه ره ی ۲۶ چاپی ۱۳۶۸ هه تاوی.

خواجه عه بدولاهی ئه نساریش نویسه تی: نور هه ندیکیان زاهرن و هه ندیکیشیان باتینن، بو نوری زاهری خوا فه رمویه تی: (جعلنا سراجا وهاجا) بو نوری باتینیش فه رمویه تی: (فمن شرح الله فهو علی نور من ربه) نوری زاهیر نوری مانگ و

روژه، نوری باتینیش نوری ته وحیدو ماریفەت، نوری مانگ و روژ نه گەر چی جوان و خوشیکن به لام روژیک به کوسوف و خوسوف ده گیر درین به لام روژی ماریفەت ماریفەت و نوری ته وحید که له ریشه و ناخی دل ده دا و نه روی، هەرگیز کوسوف و خوسوف بۆنیه و تاریک دا نابێ خۆر هەلاتیکه بی غوروب، که شفیکه بی کوسوف و ئیشراقیکه، له پله ی ئەوین و ئیشتیاقدا (ان شمس النهار تغرب اللیل و شمس القلوب لیست قغیب) حوسهینی کوری مه نسوری هەلاج شه هید ۳۰۹ ی مانگی ده بیژی: له کاسه ی سه رانوری وه حی هه یه و له نیوان دو چاودانوری مونا جات و له گو یچگه دانوری یه قین و له زوانا نوری به یان و له سینگا نوری ئیمان و له ته بیعه ت و خو کردا نوری ته سبیح: (سه بجه) هەر کاتی یه کیک له و نورانه گربگری به سه ر نه وانی تر دا زال ده بی؟

(محیدینی عه ره بی) له ته فسیره که ی خویدا ده نوسی (الله نور السموات والارض) واتا: نوینگه ی ئاسمان روحو وه ی زه ویش له شه، نوریش: بونه وهر و وجودی مو تله قه، که گشت بونه وهرانی، جیهان له سوینگه ی نه وه وه بونه ته بونه وهر وهاتو نه ته وجود (مئل نوره) واتا: سیسفه تی وجودی حق و زوهوری نه وه (کمئل مشکوة فیها مصباح) ئیشاره ته بو تاریک و نوته کی له شی و نورانی بونی وی به نوری روحو و گیان. زو جاجه ش ئیشاره یه، به دل و دهرونی نورانی عارف و خواناس که به نوری ئیشراق وه کو چرا به گروناک بوته وه، که و که بی دوری دلی عارف و دره و شینه وه ی نه وه، شه جهره ی موباره که ش: نه فسی قودسییه ی پاک و چاکه، که رونا که. مه وله وی ده بیژی: (به رگی ۴ مه ثنه وی په ره ی ۴۲۵ - له بابته لاشرقیه و لا غربیه):

قابل تغییر اوصاف تن است روح باقی آفتاب روشن است
اوست بی تغییر لا شرقیه نی ز تبدیل که لا غربیه
و سه بازه ت به واتای (نور علی نور) یش ده لی:

نور حسی رو که نورش راکب است حسرا آن نور نیکو صاحب است
نور حسی میکشد سوی سـرا نور حـقش می برد سوی علا
نور حسرا نور حق تزین بود معنی (نور علی نور) این بود
الله نور السموات والارض: ده توانین بیژین مروف به هوش بی و دلی لای خوابی

دهبیته میشکات که له ودا شوشه یه ک هه یه که له و شوشه دا چرایه ک هه یه که نوری خویه و دل دواي کرانه وه وه کوه سته یه دوزی لی دی و رون دهبیته وه، له نوری داری مدفهرک و موباره که ی، پرسود بونی روحانیتی یادو زیکر خویه. که نه له خور هه لاته وه یه و نه له خوراواوه یه. به لکو له رنگای دل و دهرن که نه خور هه لاتی یه و نه خوراواویی یه ناشکراده بی (و لولم تمسه نار) و اتا: نه گهر دل له یادی خوا غافل نه بی که به پی: (وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ) سوره ی ۴۳ (زوخروف) نایه ی ۳۶ دهبیته هوی نیزی که بونه وه ی شهیتان که له ناگره (نور علی نور) له نور و تیشکی نه و زیاده ده بی تاهه موی دهبیته نورو تیریز و خور، رونا کایی، به واتایی تر نه ورونه هه میشه نوره ها و بیره ی: نه گهر چی ناگرشی: نه گاتی: که ناور هوی نور و رونا کایی یه: و اتا: له دل و هه ناو په ی تا په ی تاگری نور و تیشک هه لده سته و نور ده داته وه و نه م شوشه بلوره: (فی بیوتِ اِذِنَّ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ) چونکا مروقی دهرن نورانی خه ریکی خواناسی و خوادوزی یه و له یادی خوا دایه، جا له بهر نه مه مرتبه دای مه حزوفی که (فی بیوت) دهبیته خه بهری، نه گهر (هذه الزجاجة) ست له بیوت له شی مروقه، چونکا نه ونه نورانی یه، که هه مان عالمی میساله، که له خابو پنجه ی له شی دایه. نه گهر موبته دای حزف کراو (هذه المشكوة) بگرین نه شی مه به ست له (بیوت) مه قامی خه لوته بگرین و اتا: نه و دل له نورانی یه، که له دهرونی نه و نور دیته دهر، هه نه و مه قامه پاک و خه لوته تی دل و دهرونه. بو به یانی: مثل نوره) شی ده فهرموی: (يسبح له فيها بالغدو و الاصل رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله) و اتا: مروف گه لیک هه ن که له و خانوچکه دا هه ر که ره به یانیان بولله و شه و نیوه شه و، یادی خوا ده که ن و کرین و فروتن و بهر ژهن دی نه م جیهانه نه وان له خوا دوره وه ناخا.

سه رچاوه:

ته فسیر المصحف المفسر دوکتور فه ریدوه جدی

* ته فسیری مه فاتیح الغیب: (ته فسیری که بیر نوسراوی ئیمام رازی.

* الاتقان فی علوم القرآن: جلال الدین سیوطی.

- * استعارات قرآنی: دکتر صباح
- * ته فسیری مراغی: احمد مسطقی المراغی.
- * دایرةالمعارف مذاهب (انسیکلوییدی مذاهب)
- * ته فسیری فی ظلال القرآن: سید قطب.
- * ته فسیری جواهر ناودار به ته تتا وی ج ۱۲ لاپه ره ی ۱۳ و ۲۵ و ۴۹ چاپی میصر.
- * منظومه ی حاج ملاهادی سبزواری لاپه ره ی ۷ و ۳۰۶
- * ته بیعیات، نجات شیخ ابوعلی سینا لاپه ره ی ۷۴ و ۲۶۹ چاپی مصر.
- * تنزیة القرآن عن المطاعن: قاضی عبدالجبار معتزلی لاپه ره ی ۲۵۲.
- * مشکات الانوار: تیمام محمد غزالی.
- * شرح اشارات ج ۱ لاپه ره ی ۵۳ چاپی مصر.
- * الاشارات و التنبیها ت ج ۱ لاپه ره ی ۱۵ چاپی مصر ۱۳۲۵ هـ
- * ته فسیر بیضاوی ج ۴/۴۰۰.
- * ته فسیر ته به ری ج ۱۸ لاپه ره ی ۱۰۷ و ۱۰۴.
- * دیوان امرؤ القیس لاپه ره ی ۶۶.
- * ته فسیر ابن کثیر ج ۶ لاپه ره ی ۱۲.
- * کشف الاسرار ج ۸ لاپه ره ی ۷۳۰ (تفسیر ابوالفضل میبدی ناودار به ته فسیر خواجه عبدالله انصاری).
- * مقدمه ی کتاب المصاحف طبع ارتور جفری ۶۵ و ۱۵۰.
- * ته فسیر محی الدین عربی.
- * المعجم المفهرس للقرآن لاپه ره ی ۷۲۵
- * امثال القرآن الماوردی.
- * تاریخ قرآن نولد شوالی.
- * بلاشر: ترجمه ی قرآن بنقل له کلرمون گانو.
- * ته فسیر نه لمه ناز: محمدرشید رضا تقریرات - درس شیخ محمد عبده.
- * ته فسیری قورتوبی الجامع لاحکام القرآن: محمداحمد الانصار القرطبی بیروت ۱۹۶۵

* ته فسیر روح المعانی: علامه شهاب الدین محمود آلوسی.

* امثال القرآن ابو عبدالرحمن .

* ته فسیر که شاف ابو القاسم محمود زمخشری.

* الحواشی المدینه: شیخ محمد سلیمان کوردی مدنی

* تاریخ قرآن هیر شفلد.

* ته فسیر لباب الالباب خازن.

* دائرة المعارف الاسلام (انسیکوپیڈیا اسلام).

* المستقصى فی الامثال.

* ته فسیر روزبهان (عرایس البیان).

* تعليقات فی القرآن: علامه عبدالکریم ناو دار به شیرازی.

نهم و تاروته فسیری نایه ی نوره له ژماره کانی ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ گوواری سروه سالی حه و ته م چاپی ناوه نندی بلاو کردنه وه ی فرهه ننگ و نه ده بی کوردی سه لاهه دین نه یوبی سالی ۱۳۷۰ ی هه تاوی، بلاو کراوه ته وه به لام بداخه وه هه له ی چاپی زوربو، کاک نه حمه دشه ریفی ئافه رین نامه یه کی له سه ر نوسیوه و له روژنامه ی حه و تانه که له تاران چاپ ده بی له ژماره کانی ۴۰۹ و ۴۱۰ سالی ۱۰ ثابی ۱۹۹۲ زاینی بلاو کراوه ته وه و به کورتی به مجوره یه:

وه رگیان ورافه کردنی قورئانی پیروز به زمانی کوردی، له نا و کوردان کاریکه تازه. دوکتور کامران به درخان له ساله کانی (۴۰) ی زاینی له شاری شامی سوریه مانگنامه ی (روژانوی) به زاراوه ی کرمانجی و پیتی لاتین ده رده خست، له وان سالان دا ده که وینته سه رنهم نه ندیشه یه که به شیک له قورئانی پیروزی بکاته کوردی و له لاپه ره کانی روژانوی دا بلاوی بکاته وه و نهم کاره شی نه نجام دا و بو هه وه لین جار، له میژوی کوردستان و ئیسلامدا، چه ندسوریه کی له قورئانی که ریم، وه رگیایه سه ر زاراوه ی کرمانجی و له لاپه ره کانی گو فاری روژانوی چاپی کرد که به ناوی (ته فسیری قورئانا پیروز) بلاو بو هه.

پاش ئەم کارە بەنرخ و بەجی یە یە حمەتی کامران بەدرخان، زۆر کوردی تر
خوێان لەقەرە ی رافەو وەرگیرانی قورئانی پیروژ دا و سورەکانی قورئانیان بەهەر دو
زاراوەی سەرەکی (کرمانجی سەر و کرمانجی خوارو)

بەلام رەنگە ئاخیرین کاریکی گەلەم مەیدانەدا کرابی، کارەکی ماموستا دوکتور
مەحمەد سالجی ئیبراهیمی بی که ئایەتەکانی کردۆتە کوردی و لیکیداوەتەو،
هەلسەنگاندنی ئایە ی نوری بە شیوەی لیکولینەووەی زانستی که لە ژمارەکانی ٦٤، ٦٥،
٦٦، ٦٧ گۆفاری سەر وەدا بلاو کراوەتەو.

ماموستا حاجی مەلاسالە ی ئیبراهیمی (شەپۆل) یە کێک لەو نوسەرە کوردانە یە،
که چەندین سالە خەریکی خزمەت بە فەرھەنگ و ئەدەبی کوردی یە و لەم رینگا یەدا زۆر
هەنگاوی بە که لک و سودمەندی هەلگرتوو و خزمەتیکی باش و بەرچاوی بە
کتیبخانە ی نەتە وە کە ی کردوو، که لەم بوارە دا ئاخیرین کاری ماموستا حاجی
مەلاسالە رافە کردنی ئایەتەکانی قورئانی پیروژە بەتەواوەتی که بە شیوە یەکی زانستیانە
ئەنجامی داوە و ئیستا لە دار القرائان لە ژێر چاپ دایە.

هەر وە ک عەرز م کردن، بە شیک لە رافە کردنە کە ی سورە ی نوره لە گۆفاری
سەر وەدا بلاو کراوەتەو.

وہ رگیران ورافە کردنە کە ی ماموستا حاجی مەلاسالە بە راستی بە شیوە یەکی
زانستی، عیلمی ئەنجام دراوە و بە زمانیکی کوردی زۆر سادە و ساکار، ئایەتەکانی لیکدا
و تەو ئەم کارەش کرنگی یەکی زۆری بو فەرھەنگ و ئەدەبی کوردی، هە یە و ئەو
کە سانە ی که دە یانە وی لە فەر مودەکانی یەزدانی مەزن بە کوردی حالی بن، بە راحەتی
دەتوانن سود لەم کارە گرنگی حاجی مەلاسالە وەر بگرن.

حاجی مەلاسالە ئایەتی ٣٥ ی سورە ی نور بەم جوړە رافە دە کا:

خوا نوری ئاسمان و زەوینە، مەسەلە ی نوری خوا، وە کو چرا دانیکە که لەوا
چرایەکی (پر نور) هە بی. ئە و جرایەش لە ناو جوباییک (رو پۆشی چرا، لە شوشە یابلور)
دا بی، جوباییکی بی گەرد و گرشە دار، وە کو ئە ستیرە یەکی ورشە دار ئە و چرا یە بە رو نیک
روناک ئە بی و گرتە گری که لە زیتونیکی پر پیت و بەرە کە ت گیراوە، که نە خۆر هە لاتنی یە و

نه خور ئاوايي يه (رؤنه كه نهو نه بيخوش و بالاوته و پاكه) نيزيكه بي نهوهي ئاگري بگاتي، گريگري و بايسيخ نور له سهر نوره (تيريژوتيشك به سهر تيشك دا تيريژ دهها وي)

ههركه سيك خوا بيه وي، به ره ونوري خوي رينويني و هيدايه تي نه كا، خوا ئاگاي له هه مو شيك هه يه.

(نه م چراپرتيشكه) له ناو خانو به ره گه ليك دايه كه خوا ئيجازه ي داوه ديواره كانيان به رزو بليند بكرته وه (تادزوجه ته و جهرده په ي پي نه بات).

مه لا ساله، له لاپه ره كاني (11-10) ي سروه دا، واتا و ماناي و شه ي نوري له روانگه ي قورئاني پيروزه وه به شيوه ي ته فسيري قورئان به قورئان ليكداهه ته وه و زور به ورد ي له وشه كه ي كوئيوه ته وه، ره نگه نه وه ته نيا رافه و وه رگيراني قورئاني پيروزبي، به كورد ي كه رافه كه ي به شيوه يه كي عيلم ي و زانستي يه كه په رژاوه ته سهر ليكدانه وه ي ماناو واتاي و شه گه لي قورئان.

به شي دوهمي رافه ي سوره ي نور و نايه ته كاني له ژماره ي 65 ي گوڤاري سروه دا بلاو بوته وه، له وبه شه ش دا، حاجي مه لا ساله هه ميسان، له سهر رافه كردنه كه ي ده روا و بيرو برواي زاناياني ئيسلامي له م باره وه ليكداهه ته وه و ده نوسي:

هه ندي وتويانه مه به ست هه مان نوري رينويني و هيدايه ته كه خواله ناو دل و ده روني خودان برواياندا گيرساندويه تي.

هه نديكيش نه وه يان به واته ي قورئان گرتوه كه له ناخي دلي مروڤ نور و تيريژ نه هاويژي...

حاجي ماموستا مه لا ساله، دريژه به رافه كردني نايه ته كاني سوره ي نور ده دات و به شي سي يه مي نه م و تاره گرنگه ي له ژماره ي 66 سروه دا چاپ كراوه، كه له به شي ليكدانه وه ي و شه پيروزه كاني (ميشكات، زجاجه: مصباح شه جره و زيت) دا ده نوسي: هه ره كه له وپيتانه، ئامازه كردنيكه بوئه كييك له و حه واسه، قه وه ي حه ساسه به ميشكات ناوبراوه كه جيگاي چرادانه و روي له شتاني زاهيره نه وانه، رو ناك ده كاته وه تاهيزه كاني تر نه وانه ده رك بكن.

قهوه‌ی خه یالیه‌ش به (زجاجه) ناوبراوه، تا سووه‌ری مودریکات له‌هر لایه‌که‌وه
ده‌رک بکاو ئه‌وانه‌ش به ئه‌نوار‌ی عه‌قلی روناک بکاته‌وه
قهوه‌ی ئاقیله‌ش به (مصباح) ناوبراوه که ئیدراکات کوللی و مه‌عارفی ئیلاهی له‌ناو
دل و ده‌رو نارون هه‌ل بکا.
قهوه‌ی موته‌فه‌کیره‌یش به (شه‌جهره‌ی موباره‌که) ناوبراوه، چونکائه‌گه‌رله...
ئه‌عرازی جسمانی خالی بی، نه‌شه‌رقی و نه‌غهربی ده‌بی
قهوه‌ی قودسی یه‌ی ئیلاهی‌ش به (زیت) ناوبراوه، که له‌به‌ر بریقه‌ بریق و بی
گه‌ردی، بی‌ئه‌وه‌ی ناگری، فیرکردن و بیرکردنه‌وه‌ی پی بکا، له‌خووه‌ نور ئه‌فشانی ده‌کاو
ده‌ست ده‌کا به نور دانه‌وه و تیریز هاویشتن، هه‌روا ده‌لین که ئه‌م ئایه‌ته، ته‌ مسیلیکه
له‌قهوه‌ی عاقیله، له‌سه‌ر پله‌و پایه‌کانی وجودی خویدا، کاتی به‌ زانستی زه‌روری بنه‌خشن
و هه‌ستی پاژه‌و جوزیی بو‌ده‌ست بدا وه‌کو ئاوینه‌ی لی دی که‌وا مه‌به‌ستی نه‌وزه‌ری تیدا
دیاری ده‌دا، سائه‌گه‌ر پله‌و پایه‌ی زانست ئه‌وی بو‌لای تی‌فکرین را به‌ری ...

- سەر زمانی کوردی.
- محهمەد صالح ئیبراهیمی محهمەدی: (شەپۆل) ئەم کتیبانە ی نوسیوه:
- ۱- دین و ئەدەب چاپی ۱۳۶۱/۶/۲۸ هـ تاران.
 - ۲- کۆزانی فەرھەنگی زمانی کوردی نە و رۆزی ۵۹ و ۱۳۶۰ هـ- تاران.
 - ۴- باوی کۆمەلایەتی و میژویی... چاپی نە و رۆزی ۱۳۵۷ هـ- تاران کە ئیستابە ناوی باوی کوردەواری بۆ جاری دوەم لە بن چاپدا یە.
 - ۵- بەرگی یە کەمی زانایانی کورد... یا گەنجینە ی فەرھەنگ و زانست چاپی ۱۳۶۴ تاران.
 - ۶- تەفسیری سورە ی فاتحە الکتاب چاپی ۱۳۶۶ هـ
 - ۷- نوژمارە کووار بە ناوی گرشە ی کوردستان، کە، یە کەم ژمارە ی لە ۱/۳/۱۹۸۱ زە تاران بڵاو کراوە تەو.
 - ۸- ئینسان و پروا: (وەرگەراوە یە) چاپی ۱۳۶۱ هـ تاران.
 - ۹- شارەمیش ھەنگوین تەرجمە ی سورە ی موبارە کە ی نە حله، و ئەم کتیبانە شی ئامادە ی چاپن.
- ۱- تەفسیری قورئان تەرجمە لە پروی المصحف المفسر نو سراوی فەریدو جدی لە ئەو ئەلی قورئانە و تە ئاخیرین سورە ی قورئان.
 - ۲- بەرگی ۲ و ۳ و ۴ و ۵ زانایانی کورد.. یا گەنجینە ی فەرھەنگ و زانست.
 - ۳- نوێژ بە فارسی و بە کوردی.
 - ۴- عیلمی کە لام.
 - ۵- شەرحی حالی ھەزرە تی محمد (د-خ) و خولە فای راشیدین بە کوردی و بە کورتی.
 - ۶- شەرحی حالی ئیمامی شافعی، ھەنە فی، مالکی، ھەنبە لی، ماتریدی و عقایدی فقھی ئەوان.
 - ۷- ھەزرە تی شیخ عوبەیدی لای نە ھری، قدس سرە العزیز.
 - ۸- تەرجمە ی ئایاتی مونتە خەبە ی قورئان.

۹- حه زره تی ئیمام شافعی و بیروپای فقهی و ئوصولی ئه و پیشه وایه و داب و ده ستوری نوئز به پیی فقه ئه و زاته، به وینهی کتیبیک که به وینهی و تاریخ له روژنامه ی شه هاده ی کوردی بلا و کراوه ته وه له ژماره ی ۲۲۳ تا ۲۲۸.

وینه ی بیبلوگرافی یا کتیب ناسی نوسراوه کانش بهم جوړه ن: ژینا وه ری زانایانی کورد له جهانی ئیسلامه تی، یا گه نجینه ی فهره ننگ وزانست:

که شه رحی گه و ره بیاوان و نوسه ران و شاعیرانی کورده، به زمانی کوردی: وه کو: مه ولانا خالد شاره زوری، شیخی ئیشراق و بیرو پای ئه و له بابته فله سه فه ی ئیشراقه وه، غه وشی گه یلانی، حه زره تی شیخ عوبه دیدیلانه هری، سه ید طه ی شه مزینی عه بد و لقادر: عه وشی ثانی، مه لا ئه بو به کری موصه نیف - حوسین حُزنی - مه لاعلی تورجان، دوکتور کامران به درخان - ئه حمه دی خانی - حاجی قادری کوئی - مه لای جریزی - حاجی خه لیفه مه لا محه مه د: (به ها) موفتی زه هاوی، وه فایی - میرزا عه لی قازی، نورنیسا خانم، داره مر واری یا شجرة الدر - مه لا محه مه د قزلجی، مه لا ره حمانی پینجونی - به دیع الزمانی کوردستانی، عه لامه شه عیدنورسی، بیسارانی، مه حوی - زه یوه - حه ریق - فه قی ته یران، عه لی تهرموکی، ئامیدی، مه جدی، مه ستوره، نالی - عه لامه عه بد و لایبتوشی عه لی ئه صغه ری کوردستانی - پیره میرد - تاهیر به گ - گیوی موکریانی - ابن الحاجب شاره زوری، صه یدی هه ورامی، ئه مینی ئه ودال، ئینوجه نی - عه لامه که ماله دین وزانایانی شاره زوری و ئامیدی، ئینو صه لاح - خازنی - عه بد و الرحیم مه وله وی، عه لی حه ریری، مه لاه لیلی سیرتی، شیخ یوسف ئوغلو، دلدار - قاناتی کوردو، شامیلوف، ره شید یاسه می

عه لی سیاباندووف - مه لا مه حمودی بایه زیدی سلطان العرفا: حاجی سه ید عه بد و لا گه یلانی زاده - سالم سنه بی، شیخ ره زاتاله بانی - گوژان، حه مدی - مه لایه حیا مزوری، شیخ عه بد و ره حمان روژبه یانی، شیخ سه عیدی پیران، شیخ مه حمودی ئه مر - به درخان، شیخ سه لام بارزانی - عه زیزخان سه رداری بوکان - کوری خه له کان - ئه بوفیدای ئه یوبی،

شیخ نوره دینی بریفکانی - باباطاهری عوربان - مه لاپه ریئسانی لور - شیخی شهرقاوی .
به رگی یه کهم چاپخانه ی مه هارت - تاران - له سالی ۱۳۶۴ هه تاوی له چاپ دراوه و
۸۸۶ لاپه ره یه و به زمانی کوردی یه .

هه ره له باسی فه لسه فه ی ئیشرافه وه تاده گاته باسی فه قی یه تی و ئه دهب و فقه اللغه و
که رت کردنی واژه و واژه نامه که ی پرو ته ژ یه له مه بهستی زانستی و لیکوئینه وه و
ورده کاری عیلمی جوان و رازاوه .
باوی کورده واری :

چهن مه بهستی جیا جیا یه به زمانی کوردی وه کو: به هاری ئازادی، نه ورؤز،
کوله چوار شه مه، هه ته ری و مه ته ری، کۆسه، میر میرین، سیانزه به دهر، داب و ده ستوری
فه قی یه تی، به یت و باو، لیکوئینه وه، چریکه ی شه و یاروشه و بوو چهن چیروک و مه بهستی
میژوی، وه کو میژوی هۆزی شوانکاره، چاپخانه ی جه واهیری - تاران - چاپی سالی
۱۹۸۰ زاینی، دوست و حه وت لاپه ره یه .

۱- په ند یا ئه مسالی قورئان :

ئهم کتیبه پر پره له مه بهستی جوان و وردی که لایمی و کۆمه ل ناسی و علمی و فه لسه فی و
دینی و ئه خلاقی، له بابته و اتای ئه مسالی قورئان و به راورد کردن له گه ل چهن په ندی
کوردی و ته فسیری چهن ئایه ت به شیوه ی ته فسیری مه وضوعی، فه لسه فه ی چاوه دیتری
گشتی، و اتا کردنی ئایه ی نور به شیوه ی وردی زانستی و دهر برینی بیرواری زانایان له و
بابته وه، پروا و ئیمان و زانست و عیلمی که لام، که له چاپخانه ی:

مه هارت - تاران، چاپی یه که م، سالی ۱۳۶۲ هه تاوی له ۲۷۸ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخی
۳۵ تمه نه، به زمانی کوردی نوسراوه .

۲- کوروکاش یا میژوی موکریان :

له بابته میژوی مه هابادو مه لبه ندی موکریانه وه به زمانی کوردی باس ده کاو
له چاپخانه ی پیروژ - تاران چاپی یه که م سالی ۱۳۶۶ هه تاوی له ۲۹۸ لاپه ره له چاپ دراوه و

نرخى ۸۹ تمه نه.

۳- کوزانى فهره نگی زمانى كوردى؛

برئى له بابته باوى كورده وارى و فولكلور: خه ته نه سوران و ژن هينان و داب و دهستورى مهرو مالآت به خيو كردن و هوزه وارى و يه كتر ناسينه وه به كوردى قسه ده كا- چاپخانه جواهيري- تاران- له سالى ۱۹۶۱ زاینى له ۱۱۲ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخى ۱۵ تمه نه.

۴- گر شهى كوردستان؛

كوواى گر شهى كوردستان ژماره يه كه مى له ۱۹۸۱/۳/۱ زاینى بلاو كراوه ته وه و تا نو ژماره ي لى چاپ كراوه و به وینه ي كتیب له يه ك به رگدا كو كراوه ته وه، ئەم كووازه زياتر به ئەدهب و ویزاوه رى و هونه و چريكه و فولكلور و باوى كورده وارى و فهره ننگ گرینگی داوه و جوان و پره له مه به سستی جوان جوان.

۵- دین و ئەدهب ياقسه ي دايیژ راوى پاراوى زوانى كوردى:

هه ندئى مه به سستی دینى يه له بابته (شورا و اولى الامر) كارو عه داله تى كومه لایه تى، مافى ژن و بانگ كردن بویه كیه تى و شیرین زمانى و زمان و خویندن و سه برو دین و ئەدهب و جه برو ئیختیار و نزولى قورئان، هیدایه ت، رۆژوگرتن، به زمانى كوردى قسه ده كا و له په ره ي ۱۶۱ تا ۲۴۳ ته فسیرى سورته كورته كانى قورئانى پیرۆزه به كوردى يه و له چاپخانه ي ئارمان- تاران له سالى ۱۳۶۲ هه تاوى چاپ بووه و ۲۵۳ لاپه ره يه و نرخى ۳۵ تمه نه.

۶- ته فسیرى فاتحه الكتاپ به كوردى؛

ئەم و توویژه له روژنامه ي شه هاده ي كوردى سالى ۶ ژماره ي ۲۸۲ در ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۹ ی زاینى و ۴ ره زهبر (به ران) ی ۲۶۰۱ ك و ۲۵ سه فه رى ۱۴۱۰ ی مانگی و ۴ ی میهرى ۱۳۶۸ ی هه تاوى له گه ل وینه چاپ كراوه.

بیلوگرافی یا كتیب ناسی؛

* ناوی کتیب: ته فسیری فاتحة الكتاب به کوردی.

* نوسه ر: محمه د صالح ئیبراهیمی محمه دی (شه پۆل).

* ناشر: به هه وکاری معاونت بین الملل ته بلیغاتی ئیسلامی ئیران.

* چاپی یه که م سالی ۱۳۶۷ هه تاوی.

* تاریخی ئینتشار: ۱۳۶۷/۸/۱۴ هه تاوی.

* جیگای بلا و کردنه وه تاران

* تیراژ ۵۰۰۰ دانه

* له م پهراوه دا بیرو رای زانایان و ته قسیم بهندی ته فسیر زانان له بابته زانستی که لام دا، تیداگو نجاوه و زۆر به وردی قسه ی لیکراوه و تائیسنا سوره ی حه مد به م شیوه زانیاری یانه ئاوا جوان و عیلمی واتا نه کراوه.

له ئاخیر یشدا له بابته بیژه ی قورئان به شیوه ی فقه اللغه زۆر زانایانه قسه کراوه و بیرو رای ئیمام شافعی فهرا، ئه بو حه سه ن ئه شعهری و پهیره وانی ئه و، ئه قیده ی زجاج، لحيانی و دوکتور صبحی صالحی تیدا خونجاوه و که میکش له بابته مه سه ل و چریکه ی حه ی بنی یه قطان (زیندوی بیدار) زور پرواتایانه قسه کراوه.

بنام خدای دانا و توانا

فاضل و محقق محترم جناب آقای محمد صالح ابراهیم محمدی (شه پۆل) موضوع / کتاب (ته فسیری فاتحة الكتاب).

با عرض سلام و آرزوی موفقیت بیشتر برای آن محقق فرزانه، به استحضار می‌رساند که کتاب فوق‌الذکر را، که به زبان کردی نوشته‌اید، با علاقه و اشتیاق مطالعه نمودم.

چون کتاب مذکور برای اینجانب بسیار جالب بود لازم دانستم که بصورت اجمال و در چهارچوب تشخیص‌های خود نظر خود را راجع به آن، بشرح ذیل به عرض برسانم.
۱- چون تا جایی که بنده اطلاع دارم، این اولین باری است که یکی از سوره‌های قرآن

مجید، به زبان کردی بصورت یک کتاب مستقل تفسیر شده است، لذا کاری است کم نظیر و ابتکاریست جالب.

۲- از اینکه به زبان کردی حالت عرفانی می بخشد، قدمیست بسیار بدیع در احترام به زبان مادری نویسنده کتاب، که قابل تقدیر است.

۳- در مقایسه این کتاب با سایر تفسیرها یا ترجمه های دیگر قرآن مجید به زبان کردی، این کتاب بسیار مدرن نوشته شده است و برای خوانندگان این عصر بسیار پرکشش است.

۴- مسئله بسیار مثبت در تدوین کتاب این است که در تفسیر سوره مبارکه مذکور، نظر صاحب نظران مشهور را نیز عیناً درج فرموده اید از قبیل: زمخشری، فخرالدین رازی، محمد غزالی و غیره. که حالت استناد بیشتری به کتاب می دهد.

۵- مهمتر از همه نکات فوق الذکر این است، که افرادی که زبان عربی بلد نیستند و کردی بلدند، می توانند با سهولت این کتاب ارزشمند را بخوانند و در رابطه با شناسایی با مذهب خود، که اسلام است، از راهنمایی های ارزشمند آن بهره مند گردند.

در خاتمه امیدوارم که در خلق این قبیل آثار گرانقدر بیش از پیش توفیق حاصل کنید.

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

تهران ۱۳۶۷/۱۰/۱۱

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

بیروای ته‌فسیرزانی قورئان

ئه‌بو حه‌فس عومه‌ر بن عه‌لی بن عادل حه‌نه‌لّی دیمه‌شقی که له ۸۸۰ مانگی به دوامردوه. له ته‌فسیری ۱۸ به‌رگی خویدا به‌ناوی لوباب له عولومی کتیبدا، وتویه‌تی: موجهاید له ئیبنی عومه‌ری بیستوووه که مروّبی له کورد - ی فارس ئاماژه‌ی به سوتاندنی ئیبراهیم کردوه. ئیبن عادلش به نه‌قل له ئیبنی جه‌ریح ناوی ئه‌و مروویه‌ی به ۲ جوّ (هرین و هرین) نویسه‌و به یه کهم که سی زانیوه که مه‌نجه‌نیقی سازداوه. ئیبنی عادل نمرود به شای سائیین و به خه‌لکی بایل: خاکی کوفه یا کویّ به‌ناوی سه‌رکه‌شتی له نه‌هاوه‌ند (: نو‌حاوه‌ند) داناوه - بروانته به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۱۳۷ تا ۱۳۵ کتیبی کومه‌له و تارّ وارگه‌و زانایانی کورد (شه‌پۆل) - و خاوه‌نی ئه‌م ته‌فسیره، له بابته ئازهره‌وه (اذقال ابراهیم لایه‌ آزر - ئایه‌ تی ۷۴ سوره‌ی ئه‌عام) و تویه‌تی: (: ئازهر وه‌زیری نمرود بووه (به‌رگی ۱۱ په‌ره‌ی ۵۰۱). قورتوبی ئه‌نده‌لوسی: عه‌بدوللا محه‌مه‌دین ئه‌حمه‌د - ی ئه‌نصاری که له ۶۷۱ مانگی مردوه، له ته‌فسیری ۲۰ به‌رگی خویدا، به‌ناوی جام‌عی بوّ ئه‌حکامی قورئان، ده‌لّی: (روی ان قائل هذه المقالة هو رجل من الاكراد من اعراب فارس ئه‌ی من بادیتها و هه‌روا رای گه‌یانده‌وه که ئیبنی عومه‌ر و موجهاید و ئیبنی جه‌ریح ناوه‌که‌یان به (هیزری) ناو بردوه و به مه‌نجه‌نیق سازدانی زانیوه (قورتوبی به‌رگی ۱۱ په‌ره‌ی ۱۳۸). قورتوبی ده‌لّی (ئازهر باوک یا مام و ئاپی) ئیبراهیم بووه و (پیی) بوّته (بی) و ئازهری به (بوت) و اتا کردوه و ناوی باوکی (تاروخ) بووه. (بروانته به‌رگی ۷ په‌ره‌ی ۱۰). شه‌مه‌دین محه‌مه‌دین ئه‌حمه‌د شیرینی ناودار به خه‌تیبی شیرینی که له ۹۷۷ مانگی وه‌فاتی کردوه، له ته‌فسیری سیراجی مونیر - ی خویدا، نه‌خش و روّلی کوردانی نیشان داوه و ده‌لّی: (هذا رجل من الاكراد و تویانه ناوی (هینون) ه - بروانه به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۱۸۴. خه‌تیبی شیرینی هیج‌ره‌تی ئیبراهیمی له کوّی بوّ حه‌ران، زانیوه (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۷۳) نوسه‌ر هه‌روا، ئیبراهیم - ی به‌خه‌لکی شوشی ئه‌هواز، داناوه و

له گه‌ل باوکیدا له شوشه‌وه چوونه‌ته باییل (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۱۲۰)، ئیبراهیم (:بله‌ی) به‌واژه‌یی کوردی فارسی داناوه. عه‌بدوره‌حمان بن محمه‌دبن مه‌خلوف ئه‌بی زه‌ید سه‌عالیی (۷۸۶ - ۸۷۵ مانگی) له‌کتیی جه‌واهیر - ی حيسان - ی خویدا، له‌په‌ره‌ی ۹۲ دا، ئه‌و پیاوه‌ی به‌کورد، زانیوه، به‌لام ناوی نه‌بردوه. به‌غه‌ویش له‌تفسیری لیبابو ته‌ئویل له‌نیشانه‌کانی ته‌نزیل دا له‌رافه‌ی ئایه‌تی ۶۸ سوره‌ی ئه‌نیا به‌ریوایه‌تی ئیینی عومه‌ر، به‌لگه‌ی هاوردوه و رایگه‌ندوه: که‌ئو پیاوه‌کورد، بووه‌و ناویشی (هیزن) بووه و ته‌فسیره‌کانیش ئه‌و شوینه‌یان به‌ (کوئی) داناوه. ئه‌بو‌حه‌سن عه‌لی بن محمه‌د بن ئیبراهیم بن عومه‌ر شیخی خازین له‌لوبایی ته‌ئویلا له‌به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۳۴ دا، ده‌لی (هذا رجل من الاكراد قيل اسمه هيزن)، له‌ته‌سیرو له‌تیفی مه‌نان نوسراوه، ئه‌وره‌حمان بن ناسر سه‌عیش به‌ناوی کوئی ئامازه‌کریاوه و له‌ئه‌زوائی به‌یان له‌ئیزاحی قورئان به‌قورئاندا، و تراوه‌پیاوی له‌عه‌ره‌بی فارسی که‌مه‌به‌ست له‌وه‌کورد، بووه (به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۳۱۳) که‌هه‌ندی ئه‌و کورده‌یان، به‌نمرو و هه‌ندی‌کیش به‌کوردی به‌ناوی هیزان، ناو بردوه (ته‌فسیر موقحه‌ماتی ئه‌قران له‌موبه‌ماتی قورئاندا) و نوسه‌ری جامعی ئه‌حکامی قورئان، کوردانی عه‌ره‌بی فارسی و خودی هیزان به‌ناوی که‌سانی که‌ده‌سیان له‌کاری ئاگره‌که‌دا هه‌بووه، باسی لیکردون و خیوی ته‌فسیری که‌ششاف نوسیویه‌تی مه‌به‌ست له‌پیاوی له‌ئه‌رابی عه‌جه‌م، کورده‌و بی‌زاویش که‌خوی له‌کوردانی ناوچه‌ی فارسه، فه‌رمویه‌تی: مه‌به‌ست له‌ (رجل من اكراد فارس (: هیون)ه‌و ناوی هیون بووه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۱۹۵). له‌ته‌فسیری به‌حری موحیت دا، نوسراوه‌ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ی سوتاندنی ئیبراهیم کردوه (نمرو) بووه و کوری عه‌ته‌یش نوسیویه‌تی: پیاوی له‌کوردانی، عه‌ره‌بی فارس و خه‌لکی بی‌وان بووه (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۲۳۹) و شیخ محمه‌د نه‌وه‌وی له‌ته‌فسیری راح له‌بید، به‌نمرو - ی کوری که‌نعان یا مرویی له‌کوردانی فارس که‌ناوی (هینون) بووه، یادی لیکردون.

ته‌به‌ری روداوی سوتاندنی ئیبراهیم به‌ئاگر به‌سالی ۱۴۷۰ی دوا‌ی توف و توفانی

نوح و ۴۳۰۰ دواى هاتنه دنیای بابه ئادهم، داناوه (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۳۰. کتیبی میژوی ئومه‌م و ملوک، باو باپیرانی ئیبراهیم نەسل به نەسل ده‌گه‌ییته‌وه، سەر نوح به‌مجۆره: ئیبراهیم بن تاروخ بن ناحور بن ساروغ بن راغوبن فالیغ بن عابیر بن شایح بن ئه‌رفخشد بن سام بن نوح و نوسه‌ری ته‌جریر و ته‌نویر، ده‌وره‌ی گول‌کردنی باییل و ده‌وره‌ی پاشایی نمرودی به ۳۷۵۵ به‌رله‌زاین، داناوه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۳۶۹) وه‌قورتوبی له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ئه‌وه‌ی به ۲۳۶ سال دواى تو‌فانی نوح و ۳۳۰ سال دواى خیلقه‌تی بابه ئادهم، داناوه و ته‌نانه‌ت لای وایه‌که‌ نمرود له‌ خاکی کورده‌واریدا بووه (بروانه‌ به‌رگی ۷ په‌ره‌ی ۱۰ و به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۲۴ قورتوبی) ئه‌و قسانه‌و قسه‌ی میهرپه‌رستی له‌ کورده‌واریدا، ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمیته‌ی که‌دین و دین باوه‌ری و ژیار و ته‌مه‌دون له‌ زاگرو‌س: له‌ کورده‌واریدا فره‌که‌ون و که‌و نارایه، هه‌ر ئه‌وه‌یشه‌که‌ سه‌لماوه‌که‌ نه‌ته‌وه‌ی زیره‌کی کورد، گه‌نمی دوزیوه‌ته‌وه.

ته‌فسیرزانیان نوسیویانه: له‌کلده، هاران: حهران و که‌نعان و... خه‌لک له‌و ناوه‌ناوه‌دا خه‌ریکی ئه‌ستیره‌و گو‌په‌رستی ئاسمان و حه‌وا بون، کلده به‌وه‌ ناوداره‌که‌ زانستی ئیسترانومی له‌و‌ی سهری هه‌لداوه، که‌ زانیانی فره‌له‌و‌ی له‌وزانینه‌دا گولیان کردوه، بو‌و‌یه‌ دیسانیان و ده‌سه‌یی تریش تا ده‌وره‌ی پاشایانی ساسانی کورد، هه‌بون و خویان نیشان داوه‌که‌ هه‌مویان بروایان به‌ په‌رستی ئه‌ستیره‌ و روژوگو‌ی حه‌وايه‌کانی ئاسمان هه‌بووه، ره‌گاژوی کو‌ن و که‌و نارای ئه‌و بیروباوه‌ره، هی‌مان له‌ نیو هه‌وته‌وده‌قی زمانی کوردی و فارسی و فولکولور و داب و ده‌ستوری خه‌لکی ره‌مه‌کیدا، هه‌روا‌ماوه‌و باوه. له‌ باکوری غه‌رب و غه‌ربی نیو دوروان: (به‌ینه‌ نه‌ه‌ره‌ین) له‌وه‌ پتریاو بووه‌ و شاری دیمه‌شقی شامیان له‌ سهر ئه‌و بیرورایه، ساز داوه‌و به‌ سهر هه‌ریه‌که‌، له‌ده‌ روزه‌ی شار، و‌یه‌یی فره‌له‌ ۷ ستاره‌و گو‌ی حه‌واى ئاسمان، نه‌خشیرابوون.

کوری عه‌ساکیر له‌و سه‌رده‌مه‌دا، چه‌ن مه‌به‌ستیکی له‌ بابه‌ت شاری دیمه‌شقی و هه‌روا له‌باره‌ی له‌ دایک بونی حه‌زرتی ئیبراهیم له‌ گوندی (به‌رزه) نوسیوه‌و رایگه‌یانده‌وه، له‌و

سه‌رده‌مه‌ی که خه‌لکی له و ناوچانه خه‌ریکی ئه‌ستیره و مانگ و روژ په‌رستن بوون، ئیبراهیم له (ئه‌میله) له دایک بووه و کوری که سیریش قسه‌ی له‌وانه کردوه و ئه‌و ده‌وره، ده‌وره‌ی میهر: میترا په‌رستی بووه، که له سه‌رده‌می ماد و به‌رله مادیش له کورده‌واری و ئیرانی که و نارادا، میترا په‌رستی روژ باو بووه. به قسه‌ی (ئه‌نست رینان) دین و ئاینی ئه‌گه‌ر مه‌سیحیه‌ت به‌ری نه‌گرتا، فره به په‌له و به‌له‌ز دنیای داده‌گرت. له دایک بوونی ئیبراهیم چ له (به‌رزه یا له ئور: ئاور) بوی، ئه‌و له سه‌رزه‌وی و ئاخ‌ی له دایک بووگه، که خه‌لکی خه‌ریکی میهر: میترا په‌رستی بون. دیاره ئیبراهیم له به‌ینه نه‌هره‌ین له دایک بووه، چونکا ئه‌وی شوینی بووه، پروته‌ژی له ئه‌ستیره په‌رستان و موعه‌بیران و خه‌لکی که، بو‌روژ و مانگ و ئه‌ستیره و میهر میترا و خودایانی تر عیباده‌تیان کردوه و کرنوشیان بردوه. جیی ورد بونه‌وه‌یه (به‌رزه) یا سه‌رزه‌وی به‌رزه که له میرووی کون‌دا، یادی لیکراوه، (توفیلاکتوس سیوکا) که له سه‌رده‌می سپاکیشی (موریسیوس) له ساله‌کانی ۵۸۲ - ۶۰۴ زاینی، له کاتی قسه‌کردن له ریی‌وبانی (دینه‌وه‌ر) بو سه‌رمه‌راغه، یادی (به‌رزه‌ی کردوه، که له شوینی ئیستای (بانه) یا سه‌قز، ده‌چی. بروانسه ژماره‌ی ۳۸۸ حه‌وته‌نامه‌ی سیروان سالی ۸ روژی ۱۰ی پوشپه‌ری ۱۳۸۵ هه‌تاوی په‌ره‌ی ۱۵ به‌ریژ کامل سه‌فه‌ریان.

زور به‌ی تفسیرزنانان و تفسیر نوسان بیروبروایان وایه که ئه‌م ئایه‌ته: (.. الی قَوْمٍ أُولَىٰ بِأُسِّ شَدِيدٍ - ئایه‌تی ۱۶ سوره‌ی فه‌تح) له په‌سن و تاریفی ئازایی و نه‌به‌زی و بویری نه‌ته‌وه‌ی کورد، نازل بووه. بو‌ویته: تفسیری روح‌ولمه‌عانی نوسراوی پرزانا سه‌هید مه‌حمود ئالوسی به‌رگی ۲۵ چاپی ۱۹۸۵ ز - چاپی ۴ په‌ره‌ی ۱۰۴ تا ۱۰۲ فه‌رمویه‌تی مه‌به‌ست له و ئایه‌ته، نه‌ته‌وه‌ی کورده، که بو‌یرو نه‌ترس و ئازاو کولنه‌ده‌ره‌و هه‌روا له‌بن ئایه‌ته که‌دا نوسیویه‌تی (و بالجمله إِنَّ الْأَكْرَادَ مَشْهُورٌ بِالْبَأْسِ الشَّدِيدِ...) و تفسیری ئین که سیر له پیغه‌مبه‌ره‌وه، نه‌قلی کردوه که فه‌رمویه‌تی: «مه‌به‌ست له و ئایه‌ته هه‌وژی کاله‌موین - ه که به (: به‌رزه، باریز، بارزانی، بارزان، یا جه‌به‌ل باریز، بارجانی

بارزانی، بارجان، بارجانی ناوبراوه - بروانته بهرگی ۴ تهفسیری ئین که سیر په ره ی ۳۰۷ و کتییی دانشنامه ی جیهانی ئیسلام پیتی بی جزوی ۲ چاپی ۱۳۷۱ تاران په ره ی ۲۲۵ و کارنامه ی نه رده شیر بابه کان و کیسه روی په ره ی ۴۹ و صادق هیدایهت په ره ی ۲۵ تا ۲۴ و کتییی به یانولته ئیمه بهرگی - ۱ - په ره ی ۸۹ نوسراوی زینه لهعایدین محمه ده مه هدی. ئین مونزیر و موعجه م سه غیر و موعجه م که بیر ته بهرانی و موسنه د - ی سه غیر - ی ته بهرانی و قاموس و دوره ری مه نسور و... ده لین: ئایه تی ۱۶ سوره ی فتح له په سنی نه ته وه ی کورد، دایه و رایان گه یاندوه که مه به ست له (ئه لبارز) بارزانی - یه یانی کوردان و کوردانی عه جه م و ئه عربی فارسه یعنی الاکرد و اکرد العجم و اعراب القارس و ظاهر العطف ان اکرد العجم لیسوا من اعراب فارس و ظاهر اضافة الاکرد الی العجم یُشعرُ بانَّ من الاکرد ما یقال لهم الاکرد العرب و لا نعرف هذا التقسیم و انما نعرف جیلا من الناس یقال لهم الاکرد من غیر اضافة الی عرب او عجم و ئین خلکان نوسیویه تی: ان الاکرد من نسل عمرو بن مزیقابن عامر ماء السماء و انهم وقعوا علی ارض العجم فسموا الاکرد و قال الشاعر: لعمرک ما الاکرد ابناء فارس / و لکنه کرد بن عمرو بن عامر.

له قاموسا و تراوه: کورد خیل و تایفه یکن له به ره ی مرو و کو ی کورد، ئه کرد - ه و با پیره گه وره یان کورده و عامیره به بیرواری زوربه ی نوسهران کوری شالح بن ئه رفخشذبن سام بن نوح - ه و ته بهرانی له موسنه دی که بیر و سه غیردا، له جابانی کوردی و ئه بو به سیر مه یمون بن جابانی کوردی چه دیس و فه رموده ی نه قل کرده. به راستی کورد، نه خشی گرینگ و بهرچاویان هه بووه و هه یه له خزمهت کردن به زمان و فه ره ننگ و قورئان و ژیار و ته مه دونی ئیسلام، ئه وه یه، ده بی بلین: ئیسلام قهرز دارومه ر هونی کورده. که ئین خه لدون نوسیویه تی: «چوار کتیب بو زانینه کانی ئیسلامی و قورئان، سهرچاوه ن که (نوادری یا الامالی و ادب الکاتب) نوسراوی ئیسماعیل قالی دیار به کری کورد و ئین قوته یبه ی کوردی لای کرماشانه (بروانته په ره ی ۱۱۷۵ بهرگی ۲ بهرکولی کوری خه لدون چاپی

۱۳۶۲ تاران ته رجه مه به فارسی و تاریخی علمی ئیسلامی نوسراوی دوکتور جه لال هومایی ئوستادی زانکوئی تاران په رهی ۱۵۳ چاپی ۱۳۶۶ تاران که (شه پوئل) ئه مه ی د جه لال هومای له زانکوئی تاران به زانینخو ازان، به دهرس و توتته وه و هه روا ئیمام محمه ده د غه زالی فه رمویه تی: «زمان و فه ره هنگی ئیسلامی له سه ر ۴ کولّه که دانراوه که ۳ له وانه زانایانی مه لبه ندی ئامید: دیار به کرو زانایانی شاره زور و هه له بجه یه، هه له بجه ی سوتا و هیرو شیمای کوردستان و زانایانی دینه وهر - ی لای کرماشان، که کوردن، له پاشان ئیمام غه زالی فه رمویه تی ئه گهر، زانایانی ئه و ۳ ناوچه کوردنشینه نه بوایی زمان و فه ره هنگی ئیسلامی ئاوا قه وام و ده وامی نه ده بو و ته فسیری ئیبنی که سیر هه روا له بن ئایه ی ۶۸ و ۶۹ سوره ی ته نیا که فه رمویه تی: [...] قالوا حَرِّ قُوَّةُ: یانی خه زره تی ئیبراهیم بسوتن... قُلْنَا یا نارکونی یَزِدًا و سلاماً علی ابراهیم ۶۹ - کوری که سیر نوسیویه تی: یانی: پیاوی له کوردان و تویه تی: ئیبراهیم بسوتن و ته فسیری صاوی له سه ر جه لاله ین به رگی ۳ چاپی مه کته به ی ئیسلامی په رهی ۸۱ ده لی: مه به ست له (حَرِّ قُوَّةُ...) ئه ندامانی هه یئته ره ئیسه ی موحا که مه کارانی ئیبراهیمه، ئیبراهیم بسوتن. که یه کی له وانه نمروز، بن که نعان بن سنجاریب بن نمروز بن کوس - ه که ناوی هینوب و حه زره تی ئیبراهیم - ی له ئاوابی کوئی به ندوزیندانی کردبو له دوایدا به مه نجه نیق ئیبراهیمیان، تور هه لدا یه، نیو ئاگرو زوربه ی ته فسیر زانان (واستوت علی الجودی)، ئایه تی ۴۰۴ سوره ی هود، جودی چیاو کیفی گوتی کوردی یه، که له ناوچه ی ماردینی کوردستاندا یه، که چیا ی ئاگری یه (بروانسه ئه علامی قورئانی دوکتور خه زاییلی، موفره داتی قورئان حمیص، روحولمه عانی، مه جمه عولبه یان، ته فسیری قورتویی، ئه بولفه تح رازی، ته به ری، محمه ده حسین مه حمود شیخی هیندو کتیبی دین و ئه ده ب به رگی ۲ په رهی ۱۶۸ تا ۱۷۸ به زمانی کوردی نوسراوی (شه پوئل). ته به ری له تاریخی ئومه م و سلوک دا و له جامعی به یان، له ته فسیری قورئاندا، بیرورای وایه که رجل من اعراب فارس، پیاوی له کورده کان بووه که ئیبراهیمی خستوته نیو ئاگرو هه روا، رای گه یاندوه که ناوی ئه و پیاوه (هیزن)

بووه و له کورده کان بووه. (بروانه تەفسیر - ی جامیعی بهیان... بهرگی ۱۲ پەرهی ۱۶۵ هەر ئه وی و تاریخی ئومه م و ملوک، ئه وهی دوپاته کردو ته وه و به (هیزن) ناوی بردوه (بهرگی - ۱ - پەرهی ۱۶۸ هەر ئه وی). عن ابن عمر (ره) جُل من اعراب العجم یريد الاكراد (بروانه تەفسیری که شاف بهرگی ۲ پەرهی ۴۹ و تەفسیری روّحی بهیان بهرگی ۵ پەرهی ۴۹۶، فەرمویانه: (ان الذی اشاره باحراقه رجل من اعراب العجم یعنی الاكراد). تەفسیر خازین له بن ئه و ئایه ته دا به دورودریژی قسهی کردوه و تەفسیری به یزاویش له بن ئایه تی (حرقوه...) دانو سیویه تی: پیاویک بوو له کورده کان و ناوی (هیون) بو (خسف به الارض و قیل نمروز). کوری که سیر له قیسه سی ئه نبیا، رای گه یاندوه که کورده کان مه نجه نیقیان سازداوه و ئیبراهیمیان پیی فریدا وه ته نیو ئاگر و ئه و مرویهی که بویه که مجار مه نجه نیقی سازداوه و ئیبراهیمی پیی خستوته، نیو ئاگر، به به (هیزن) ناوبراوه. عه بدوللابن محمه د به غه وی (: فەرا) که له ۳۱۷ مانگی له مه رو مردوه به نه قل له کوری عومه ر - ی خه لیفه ی دوهم له بن ئایه تی (حرقوه) دا و تویه تی (ان الذی قال هذا رجل من الاكراد و ناوی (هیزن) ه و هه روا و تویه تی: ئه و کاره ساته له (کوئی) روی داوه.

- له کتییی به یانولئه ئیمه بهرگی ۱ پەرهی ۵۳۵ دا نوسراوه له خودبهی ئیمام عه لیدا هاتوه: [وارتفع علم العماليق فی کوردستان، و عقدت الراية لعماليق الكرد، و ویل لبغدادین من سیوف الاكراد]، له کتییی به یانی ئه ئیمه بهرگی ۱ چاپی ۱۹۸۸ ز - دا له باسی ناسخ و مه نسوخدا ئه م قسانه هه یه: (فی الاخبار عن الاكراد البارزین: بارزانی و اندرچارهم و ارتفاع علم العلم الاكراد الآخیرین قبل قیام... فی کوردستان و محیدین عه ره بی له مه نزومه یه کدا فەرمویه تی: ان الاكراد یملكون البغداد و ساحتها الی خریسان (قلیسان - سلیمانی، سه رچنار شاریان: سه عدی، خه لیسان: دیاله نیوان خانه قین و مه نده لی ... و

کورد: کوردی، کوردستان: تورو دانگین J. C. Thureau Daangin له سه ردوتیکه

بهردی ئاستانه، له عههد - ی سومیری له سالی ۲۰۰۰ ی بهرلهزاین ناوی ولاتی Kar-da-Ka ی خویندو تهوه، ئه مه لبهنده جیرانی خه لکی «سو» SU دابووه. سو - کان به قسه ی ده ریوه Driver له باشوری ده ریاچه ی وان بون. هه زار سال دوای ئه وه (تیکلات پیلسر) دژی هوژی کورتی Kur-ti-e له چیاکانی ئازو Azu که «ده ریوه» ئه وه به به شی له (ساسون Sasun) ی تازه، ده زانی، جهنگی کردوه. گزنفون له کاتی گه رانه وه ی دهه زار سواره ی «یونانی» [۴۰۱ - ۴۰۰ بهرلهزاین) ناوی نه ته وه ی کوردی Karsouxi که نیشتمانی ئه وان تا خوره له لاتی کنتریتس Kentrites (Bohtan) ده روپی ناو بردوه و باسی له کورد، کردوه. (ئه علامی فرهنگی موعین ج ۶ په ره ی ۱۵۵۷ چاپی ۶۲ ئه میر که بیر تاران. کورداوا دیی به که، له دیهستانی جیی، له ۷ کیلومتری خوره له لاتی ئیسفه هان دایه - کوردان، گوندیکه له دیهستانی به ره غانی که ره ج دایه. کورد خورد، گوندیکه له ۳۹ کیلومتر شاری مه لایه ردایه. کورد کوی، یه کی له به شه کانی گورکانه له نیوان به شی به نده ری گه زونا وهندی گورکان دایه. کوردو: فرهانسه وی: قورتوبه - کوردو: گه زالدو = فرهانسه وی ژهنالی ئیسیانایی، که له ۱۵۱۵ ی زاینی مردوه.

کوردوبا: قورتوبه - کوردو چین، کچی، که له ۷۲۹ ی مانگی له شیراز حاکم بووه و زوریش کاری ئاوه دانی کردوه - کوردون ولاتیکه له به شی با کوری کوردستان - کورده مه هین گوندیکه له ۶ کیلومتری با کوری سه راب دایه. - کوردی: زمانی کوردی. کوردیان، یه کی له به شه کانی جه هرومه. که هوژی کوردی (شولی) له لای جه هروم فره ن. - کوردیچال، که کوردی زهندن، گوندیکه له ۶ کیلومتر خوره له لاتی حه سه ن کیف - که لارده شت نه و شاری مازنده ران - کوردیه. کوردستان: گوندیکه له ۱۲ کیلومتری خوړاوی بیهبه هان که ۲ دین، کوردستانی سه رو، خواری، ئاویکیش که به بهر ئه و دیه دا دی و ده روا، هه ره به ناوی کوردستان ناو ده بری.

له ۲۱۵۰ تا ۱۷۵۰ بهرله زاین. بو ماوه ی سی (۳) سه ده، خه لکی له و ناوه دا و له که نعاندا خه ریکی کوچه له کوچ بون و له سالی ۱۹۰۰ بهر له زاین ئیبراهیم له (ئور) هوه

چو ته فه له ستین (: فه له ته ستین) ئەم بیرورایه، ئەوهی دەیسە ئەمینی که کورد، له و، سەر دەمه‌ی دا، حوزوری بووه، هه‌روا ده‌وره‌ی بگره‌و به‌رده‌ی (هه‌ کسوس) ه‌ کان: (کاسیان) بووه له نیو دپرواندا کاسیان، چه‌ندین جار هیرشیان بردوته، سەر باشوری ده‌جله: (تیکلاو) و فورات (فره‌هات، به‌خوره‌ات) و دوای ماوه‌یی که بارگه‌ و بنه‌یان له‌وی دانا، جاله‌ ویوه‌ له‌ حیجاز و عه‌ره‌بستانه‌وه، خوین‌گه‌ یاندوته‌ میسو و سه‌ته‌نه‌ت و پاشایی‌ فره‌گه‌وره‌ و به‌ شان و شکوه‌ی له‌ ولاتی میسر دامه‌زراند. [ویلیم لین و سترمان] به‌ له‌به‌ر چاو‌گرتنی ئەوه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی کورد له ۲۴۰۰ سال به‌رله‌زاین یانی ۴۴۰۰ سال به‌رله‌مرو چینگ و چادرنشین و دارای وارگه‌ و زوم و سیامال و ده‌واربون، ئاوا بیرورای خووی سه‌باره‌ت به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد، راگه‌ یاندوه‌ و دنوسی: [نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌راستی ره‌گه‌زو ریشه‌یی پاک و وبی‌گه‌ردی هه‌یه‌ و له‌وه‌دا، وه‌پیش ره‌گه‌زی ئوروپایی که‌وتون و هه‌روا به‌کی له‌ روژ هه‌لات ناسانی روژاواپی به‌ناوی (: تورو دانگین) له‌ روی ۲ به‌ردی ئاستانه - ی ده‌وره‌ی سومیری) که ده‌گه‌ریته‌وه‌ بو (۳۰۰۰ هه‌زار) سال به‌ر له‌دایک بوونی عیسا مه‌سیح، له‌ سه‌رئه‌ و به‌ردانه‌، ناوی (کوردکا) ی خویندوته‌ و ئەو ۲ به‌رده‌یشی له‌ نیو خاکی ژیانی خه‌لکی (ئور) و سه‌ر زه‌وی چه‌زهرتی ئیبراهیم، په‌یدا کردوه. ئەو مرویان‌ه‌ی که له‌ دهق و ئاسه‌واری سومیریشدا له‌ هه‌موشوینی به‌ (کار دیکا) بی‌شک ده‌بی هه‌رئه‌ و (کاسیان) ه‌ بوبن که قسه‌یان لیکراو کاسیانیش به‌ باوکال و باپیرانی کورد، دانراون و میژوزانان ئەوه‌یان به‌ ئاشکرا راگه‌ یاندوه. یه‌ کی له‌ شوپته‌واری ئەوان (کوپی) و (زیگورات) ه‌ که عه‌ره‌ب به‌ ناوی سازه‌رانیه‌وه‌ به‌ (زی کورد: زیگورات) ناوی ده‌بن. میژوی عه‌ره‌ب ده‌لی: ناوی دایکی ئیبراهیم، (ئوشا) بووه‌ و ناوی (ئوشا) له‌بن ناوی خودایانی مه‌وجود له‌ گاتا: گازه - کان‌دا، هاتوه‌.

هه‌ندی له‌ ته‌فسیر نوسانی عه‌ره‌ب لایان وایه‌ واژه‌ی (نازه‌ر) کوردی فارسی یه‌ (دیاره‌ (نازه‌ر، ئاتر، ئاگر، ئاور، ئاته‌ش، ئه‌رت‌ه‌ش) له‌ ریشه‌ و ره‌گاژوی ئاتر - ی کوردی، سازدراون و میژویش ده‌لی: ئاتروپات - ی کوردی ماد. له‌ راست داگیر که‌رانی

ئیسکه ندهرو ئیسکه ندهریان راپه‌ری و ئه‌و ناوچانه‌ی که ئه‌مرو به ئازربایجان ناو دارن و ناوچه گه‌لی پان و به‌رین تر له ئازربایجانی، له‌بن چرنوکی ئه‌وان ده‌ره‌یتنا و ئازادی کردو ژیانێ پرله خیر و به‌ره‌ که‌ت و شادی و خوشی بو‌خه‌لکه‌ که‌ی دابین کردو خه‌لکه‌ که‌یش به‌شوکرانه‌ و به‌ شانازی ئه‌و، ته‌واوی ئه‌و ناوچانه‌یان به‌ ناوی ئه‌وسه‌رداره‌ ماد - ه‌کورده‌، به‌ (ئاتر و پاتان) ناونا، یانی (ئه‌لف و نونی نیشانه‌ی نیشه‌ تیان) بو‌داناو له‌ دواییدا، که‌ عه‌ره‌ب کوردستان و ئاترو پاتانی داگیر کرد، ناوه‌ که‌ی کرده‌ - ئازربایجان)، باشه‌ بزانی له‌ و واژه‌ و ناوه‌ کوردیانه‌، فره‌ به‌ ئاشکرا، ده‌رده‌ که‌وی که‌ ئیبراهیم کوردو کوردزاده‌ بووه‌. کورد فه‌رمویه‌ تی: [نان ئه‌و نانه‌ ئه‌مرو ئیستا له‌ خوانه‌]، به‌ لام حه‌قیقه‌ تی میژو دل و ده‌رون خوشکه‌ره‌ (شه‌ پۆل).

سه‌رزه‌وی مه‌دیه‌ن که‌ به‌ بان به‌ستینی ده‌ریای ئه‌حمه‌ر (: زه‌ریای سور) و ئۆردون، داده‌نری به‌زوانی یونانیان، به‌سه‌رزه‌وی کورده‌واری و کوردستان، دانریاوه‌، یانی وارگه‌ و نشینگه‌یی که‌ ئیبراهیم به‌ ناچار له‌وی کوچ و کوچباری کردوه‌.

- له‌ تاریخی - عه‌ره‌ب و یه‌هود، به‌ گشتی له‌ بوونی ئیبراهیم به‌ ۲۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال به‌له‌ زاین، دانراوه‌ و ئه‌وه‌یش له‌ گه‌ل هه‌یرشی کاسیان له‌ زاگروسه‌وه‌ بو‌بان به‌ستینی باشوری ده‌جله‌ و سه‌رزه‌وی شنعار، دروست به‌رامبه‌ری ده‌ کا.

- زه‌رده‌شتیان، «ئاورام» به‌ زه‌رده‌شتی سیوه‌م، ده‌زانن، که‌ له‌ راستیدا، ئیبرام یا ئیبراهیم - ی عبریه‌ که‌ کورد به‌ (بله‌) ناوی ده‌با.

- قورئانیش ده‌لی (ماکان ابراهیم یه‌ودیآ و لائضرائیا...) سوره‌ی ئالی عیمران ئایه‌تی ۶۷. یانی ئیبراهیم به‌رگه‌ز یه‌ودی نیه‌و له‌ ئایه‌تی - ئایه‌تی ۴ سوره‌ی ئیبراهیم (وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه‌) یش جوان ده‌رده‌ که‌وی، که‌ ئیبراهیم له‌ کورده‌واریدا، هه‌لکه‌ و تووه‌و به‌زمانی کوردانی مادو ماننا و گوتی و ئورارتو، قسه‌ی کردوه‌.

- هه‌یچ گومان له‌وه‌دانیه‌ که‌ کوردان له‌ سپای نمرود، به‌ شدار بوون.
- میژو زانان لایان وایه‌ نمرود کوری کوش یا کوس بووه‌، که‌ له‌ گه‌ل واژه‌ی کاسیان،

هاوریشه یه و به واتای که سیکه، ناروا، که س: کاس.

کوردستان سهرزه وی یه که، له ئاسیای خوراوادایه. واژه ی کوردستان بوئه که مجار، به ره سمی له روژگاری سه لجویان له نوسینگه ی حوکومه ت دا، نوسراوه، له ئیران به سنه و پاریزگه ی سنه، کوردستان دهوتری، همدوللا موسته و فی سنوری کوردستانی به عیراقی عه ره ب، خوزستان، عیراقی عه جه م، ئازربایجان، دیار به کرو ئه م ۱۶ ولاته ی شی به به شی له کوردستان داناوه: ئالانی، ئه لیشته ر، به هار، خه فتیان، ده ره بندی تاج خاتون، ده ره بندی زهنگی، دزیل، دینه وهر، سولتان ئاوا ی چه مچه مال، شاره زور، کرماشان «قرماسان» کورد و خوشان، کنگور (قصرالصوص یا گه نگاوه ر) ماهیده شت هه رسین و وستام. - کوردانی ئه بیوی، سهرزنجیره ی ئه م بنه ماله صه لاحه دین یوسف بن نه جمه دین - ه، که ئه م بنه ماله ۵۶۷ تا ۶۴۸ ی مانگی له میسرو شامات و فه له ستین و کوردستان: مه لبه ندی به شی سه روی ده جله و فورات حوکومه تیان کردوه، که صه لاحه دین ده وله تی فاطمی میسری لبردو خو ی بووه پاشای ئه و ناوه [۵۶۷ - ۵۸۹ ی مانگی] وجهنگی صه لاحه دین له راوانی فه له کان له جهنگی خاجداراندا، مه شهوره و زور ئازایانه و پیوانه ئاوقه ی هیرشکاران بووه و سولتان صه لاحه دین کوردایه تی کردوه و کوردله ده ورائی ئه وزاته داگولی کردوه و ئه وه موه زانا و قازی و ئه میرو پاشا و وه زیر و میسروزان و سیاست زان و عالم و خواناس و عارفانه له بن سیبه ری پر میهر و زانا په روه ری ئه وزاته، سه ریان هه لداوه و بوئه ته هو ی فه خروشانازی بو دنسای عیلم و زانین، یه کی له خزمه ته کانی کورد و کوردایه تی کردنی سولتانی کورد، به نه ته وه ی کورد، ئه وه یه.

کورد عه لی، رامیار، زانا و نوسهر، وه زیری فی رکردن و باره یانی سوریه و ئه ندامی عیلمی مه جمعی عه ره بی شای میسرو سه روکی عیلمی دیمه شق بووه [۱۸۷۶ و ه فات ۱۹۵۳ ی زاین] نوسراوه کانی: خطط شام، تاریخ احمد بن طولون، و فه لاسیفه ی ئیسلام (شه پوئل).

۱- ریبازی گرشه‌ی کوردستان

۲- ئەلف و بیی بژار کراوی کوردی به کوردی و پارسی وه هه‌روا نیشان دان به وینه و ره‌نگ.

۳- ژن له ئیسلاما. ۴- گوۆران. ۵- کار و کرده‌وه. ۶- نه‌ورۆز. مانای گرشه‌ی کوردستان. ۸- چیرۆکی نه‌چیره‌وان. ۹- بانگه‌واز. له ژماره‌ی (۳ و ۲) گرشه‌ی کوردستان دا ئەم مه‌به‌ستانه‌ی نوسیه‌وه: ۱- نو ما یه‌ك له مزگه‌وتی جامیعه یا دارالاحسانی شاری سنه. ۲- بانگه‌واز بۆ یه‌کیه‌تی. ۳- وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتَلَفُ السَّتْكَمِ وَالْوَانِكُمْ... ۴- زوان و ئەده‌ب. ۵- هه‌لبه‌ست و قسه‌ی خو‌ش. ۶- ساز و ئاوازی موسیقای کوردی. ۷- شیعو هونرو و وێژاوهری. ۸- په‌ند و مه‌ته‌لی کوردی. ۹- هه‌جیج داب و ده‌ستوری با وی خه‌لکی گوندی هه‌جیج... ۱۰- کتییی کوۆزانی فه‌ر هه‌نگی زمانی کوردی به‌شی شوینه واری باو له کورده‌واری داو میژوی یا ژماره‌ی ۳ له زنجیره‌ چاپه مه‌نیه‌کانی گوۆفاری گرشه‌ی کوردستان.

ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی واله ژماره (۴ و ۵) گوۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ کراون وه‌کو:
ته‌فسیری ئایه‌ی یا آیها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقیکم. ۲- کورته‌یه‌ك له باره‌ی میژوی نه‌ته‌وه‌ی کورد. ۳- په‌ند و مه‌ته‌ل یا ئەمسالی کوردی. ۴- زوانی هه‌لبه‌ست. ۵- وێژاوهری. ۶- په‌نجه‌ی تار. ۷- هه‌ورامان. ۸- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد: حاجی خه‌لیفه مه‌لامحه‌مه‌د. ۹- کابان و ژیان.

و ئەو مه‌به‌ستانه‌ی واله ژماره‌ی ۶ گوۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ بون وه‌کو: ۱- به‌یت المقدس. ۲- به‌شی ئایینی. ۳- حه‌ق. ۴- زال و که‌ژال. ۵- چیرۆکی عه‌لی به‌رده شانی. ۶- چیرۆکی ئەحمه‌د خان و ورپ‌وره. ۷- چاوی که‌ژال - فقه‌اللغه. ۸- هاو‌ده‌نگی و هاو‌ره‌نگی. وه‌ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی واله ژماره‌ی (۵ و ۷) گوۆفاری گرشه‌ی کوردستانا چاپ بون وه‌کو: ۱- یرید الله بکم الیسر و لا یرید بکم العسر: لیکولینه وه‌ی سیاسی. ۲- به‌شی ئایینی. ۳- ناسیاوی له‌ته‌ک بیجارا. ۴- په‌ند یا ئەمسالی کوردی. ۵- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد - داره‌ مرواری یا خانم و خاتونی ناوداری کورد «که‌له‌سائه‌کانی ۶۴۸ کوۆچی دا به‌سه‌ر

میسرو ولاته موسولمان نیشینه کانا حوکمات و میرایه تی کردوه. به نهقل له: باوی کومه لایه تی و میژ ویی چاپی نه ورۆزی ۵۸-۱۳۵۷ هه تاوی نوسراوی شه پۆل نوسه ری ئەم گوڤاره و دپرا نه. ۶- صلاح الدین ایوبی. ۷- بهشی نامه ی خوینه ران. ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ی (۷ و ۸) گوڤاری گر شه ی کوردستانا چاپ بون وه کو: ۱- وتاری ئایینی له بابته ئایه تی ۳۶ سوره ی به راءت ان عده الشهور عندالله اثنا عشر شهرا ۲- چیرۆکی دو خوشکه هیوا و بیزار. ۳- بهشی نامه ی و دیاری خوینه ران. ۴- چیرۆکی مینه کازه رد. ۵- فهه نگیله. وه ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ۹ گوڤاری گر شه ی کوردستانا له سالی ۱۹۸۱ زایینی دا چاپ بون وه کو: ۱- سه ره تای رۆژنامه گه ری له کوردستانا. ۲- وتاری له بابته ئازاد بونی خویندن به کوردی له سوینگه ی هینانه وه ی په خشنا مه و رۆژنامه ی اطلاعات ژماره ۱۶۵۸۲ چاپی ۱/۹/۱۳۶۰ هه تاوی (شه پۆل).

زوانی هه لبه ست

ئه شی ئەم ناوه بو هه ندی که س هو ی سه رسورمان بیت و ئەم پرسیاره له بیرانابی، بوچی زوانی شیعر بیجگه له م زوانه واپی ده ئاخوین شتیتره؟ بوئه وه ی به م پرسیاره وه لام بدهینه وه، ئه شی له سه ره تاوه دوریگای به کار هینانی زوان که له یه کترجیان، لیکیان جیا کهینه وه و باش سرنجیان بدهین:

۱- زوانی وتار:

زوانی وتار شتیکه بو داین کردنی پتوه ندی له ناوته ک ته کی به ره ی یه ک کومه لا، ئەمه ش به هو ی بیژه و بیژه گه له وه مانای جو ربه جو رگه ل که واله بیریا یه، بیخاته ناو میشکی که سانێ تره وه.

زوانی نوسینیش به وگشته جیاوازی یه وه، که له ته ک زوانی وتاریدا هه یه تی بیجگه له نوسینی ئەم زوانه وتاری یه، به واتایی ترگورینی نیشانه گه لی بیستن به نیشانه گه لی بینین «دیننی» شتیتر نییه.

۲- زوانی شیعر و هه لبه ست

ئەشى بزائین زوان یە ک بەشی تری لە بە کارهینانا هەیه، و ئەوەش زوانیکە کە لە شیعرا بە کاردی و بە کاریش ئەبری. لە هونەری شاعیریدا بیژە گەل هەر ئەو ئەرکە یان هەیه کە دەنگ و ئاواز لە موسیقی وەخەت و رەنگ لە خەشاندنا هەیانە....

زوانی و تار زوانی ئاواز و قسەش، هۆی لابرەنی یە ک نیازی کۆمەلایەتی یە. کە رەسە ی کار و کردەو هەیه، بۆ یە ک سودی ئانی و لە بەرچا و گیرا و.

خودی کە رەسە لێرەدا پلە یە کی نییە، تەنیا بۆ ئەوە یە کە مەبەست و ماناکە جوانترو باشترا گەیینی.

بەلام هەلبەست و شیعەر، هونەر، مەبەست لابرەنی نییازگە لی سەرەتای و ئەو تاو هە و واتیداین نییە، بە لکۆلە شیعرا نییاز گەلی بەرزترو جوان و نەخشیلانە تر لە کارایە. مەرۆف بە راگە یاندنی هەستگە لی دەرونی یانی: دەرخستنی ئەو هە و والە هە ناویشی دایە نیازی هەس. هە روا مەرۆف نیازی هە یە کە ئەم هەستگە لە بۆ مەرۆفی تر بلی و بۆی دوپات کاتەو و خە لکیش لەم جوړە هەستانە دالە تە ک خۆیدا بە شدار بکات. کە و ابو هونەری شاعیری بریە تی یە: لەو هە و والە هە مو تاییبە تییە کانی بیژە چ لە فزی یان: هە ستی و دەرونی بی، بۆ بزو تەو هە ی خە یال و هە ناوی، یانی: بە دی هینانی حالە تی دل و دەرونی کە لە بیرو میشکی بیسیارانا گڵپە هە ستینی و سود بیان پی بگە یینی، کە و ابی ئە توانین بیژین: شیعرو هەلبە ست کە لامیکە خە یال بزۆین.

خە یال:

ئەلین: منالیکی وردیلە، ئە ی ویست ساقە تە گە نمە شامی یە ک لە ریشەو ه لە زەو ی هە لکە نی و دەری بینی، بە لام هیزی پی نە دە شکا و نە ی ئە توانی ریشە کیشی کات، تاسەر ئە نجام بە نقە نقیکی زۆر ئەو ساقە تە ی بە ریشەو ه هە لکیشا، بە خوشی و پیکە نینەو ه بە باوکی وت:

بابە! چاو، چاو چلۆن بە ریشەو ه هە لم کە ند، باوکیشی بو ئەو هە ی زیاتر دلپخوشیکات،

وتی: ئا فەریم کورم شوکر تو بوو یە پییا و ووزە و هیزت زۆر بوو و پەرە ی ئە ستاندو!

کورە وردیلە کە خو ی قە ف کردو گوتی: بابە! زەو ی بە گشتی سەریکی ئەو ساقە تە ی

گرتبو و منیش سەرە کە ی تر، ئەو نە ی لی نەویم تا بە سەر، زەویدا زال بوم و لە ریشەو ه دەرم، هینا.

ئەم قسە کە بە زاری ئەو منالە دا هاتوو، هەر ئەو خە یال خە یالە ی، ئەو منالە بە ووزە ی خە یال،

به‌خه یالی خوئی زهوی بهو همووه هیژوکش و فشه‌وه که هه‌یه تی، به‌دژ و دوژمنی خوئی دانابو، خه یالی کردبو سهرکه‌وت و زال بونی خوئی به‌سهرگشت زه‌وینا، دا بووه قه‌لّم و به‌و هوئیوه دلی خوئی پرکردبو له‌شایی و خووشی و هه‌ستی به‌وه ئه‌کرد واپی گه‌ییوه و پیاوی لیّ ده‌ره‌اتووه.

میسالیّ تر: روداو هه‌که که له‌به‌ره‌به‌یانا روی داوه ئه‌ته‌وی بوّ دوّسی خوئی تاریف که‌ی، به‌م جوّره‌ده‌س به‌قسه‌ئه‌که‌ی: «کاتیّ شه‌وداهاتو و پوژّه‌لآت و گزینگی ره‌زده‌ی تاو‌دای له‌ده‌م که‌ل.....» ئه‌مه‌ زوانی و تاره، چونکا له‌وا‌هه‌وینی خه‌یال نییه، به‌واتاییّ ترکه‌لامی خه‌یال ئاوی له‌وانییه، ئیسته‌ه‌بائهم قسه‌و نوکته‌یه، له‌زوانی نیزامی گه‌نجه‌وی کورپی ره‌ئیس‌ه‌ی کورده‌وه، بیستین: (سپیده‌ده‌م چو‌وده‌م به‌رزه‌د سپیدی - سیاهی‌خاند‌ه‌رفی نائومیدی - هه‌زاران نه‌رگس ئه‌ز چه‌رخ‌ی جهانگه‌رد - فروشودتا به‌رئامه‌دی هه‌که‌گولی‌زه‌رد).

ئه‌مه‌هه‌ر ئه‌و مانایه‌یه: «کاتیّ شه‌و داهات و پوژئاو‌ابو...» شاعیر لیّره‌له‌وزه‌وه‌هیزی خه‌یال یارمه‌تی وه‌رگرتووه، کاتیّ ئه‌و له‌نه‌رگس و گولی‌زه‌ر دقه‌سه‌ئه‌کات مه‌به‌ستی نه‌رگس و گولی‌زه‌ردی ده‌رو ده‌شت نییه، که‌له‌باخچه‌و که‌ژو کودائه‌پوین و شین ئه‌بن. به‌لکومه‌به‌ستی ئه‌و له‌نه‌رگس، ئه‌ستیره‌وه‌له‌گولی‌زه‌ردیش مه‌به‌ستی تیشکی پوژو خوّره‌تاوه، شاعیر ئیمه‌ئه‌باته‌ناو‌گومی بیرو خه‌یال‌ه‌وه. سپیه‌تی و بوئی خووشی گولی‌نه‌رگس وه‌هه‌روه‌ها گولی‌زه‌ردی جوانی باخچه‌مان ده‌هینینه‌وه‌بیر، وه‌ده‌روازه‌ی دنیای خه‌یال مان بوّ ئاواله، ده‌کاته‌وه.

که‌وا‌بو، بیژه‌گه‌ل ته‌نیا بوّ دیاردی کردن بوّشتگه‌ل و کارو‌کرده‌وه‌به‌کار ناب‌رین، به‌لکو ئه‌بیّ‌حاله‌ت و خه‌یالگه‌لیک بخه‌نه‌ناو‌میشکی ئینسانه‌وه.

به‌هوئی‌وزه‌ی خه‌یال‌ه‌که‌ئینسان داروه‌که‌خوئی ئه‌بینی و ئه‌زانی یان له‌ناو‌دارا هه‌موی سروشت، وه‌له‌ناو‌ئه‌نگوسی ئالادا که‌له‌بان میزدانراوه، قه‌راخ تا‌قه‌راخی یه‌که‌نیشتمان و زیدی خوئی ئه‌بینی و هه‌ستی پیی ئه‌کات.

به واتا بې تر ټولو ښه شاعر به هغه لڅراندنی بیرو هیزی خه یالی ئیمه، باش تر ټولو هیست و ټنډیشه یه ک که گشت له ش و ټنډامی داگر تووه، بیخاته ناویرو میسکی ئیمه ما نه وه له ټا کما له توندو تیژی ټه وه که م کاته وه و ډلی ټارابگری.

که وایې، هوې ټه وه که شاعیر ده س ټه کا به هوینه وه ی ه ټبه ست یه ک نیازی دهرونی یه، نیازی که سروشتی له گه ل خوین و ره گ و پیست و ئیسقانیدا ټیکلا و بووه و خوبه خو بووه ته خوی خوې، هر که سیک له کاتی خه م و خه فته و شایی و شینا، ټهنواری و ټه که و ټه بز و ټه وه تا هاوده ننگ و هاوړه ننگ و هاوړل و هاوړوانیک بوخوې په یاکات و له شایی و شینی خویدا به شدار ی بکات. شاعیر به وزه ی بیژه گه ل هیز و توانای خه یالی، ئیمه مان بیدار ټه کاته وه و ټه و دمه ټا سوډه ټه بې و پشویه ک ټه دا و له ده س خه فته ټه کاه و ټه و نه وزیک ټه دا و ئیمه مانانیش له خه وه نوچکه ی بی ټا گای ټه چله کینی و بیدار مان ټه کاته وه. وه زن و قافییه، یان شل و پاشل:

شاعیر بو ټه وه ټوانی خه یال و بیرو ټنډیشه ی ئیمه مانان ټه چله کینی و ته کانی پی ټه دا. له دنیای ټه نگا و ټه ننگ و نه خشینا، به ندو با و ټاهه ننگ و ټاواز گه لی خه یالاوی بو ئیمه ټه نوینی و سرنجمان بولای ټه وانه ټه کیشی، له وه زن و قافییه یارمه تی وهر ټه گری و خویشی ټه خاته ناو ټه و به نده وه. شاعیر ټه ټوانی بو به یانی که ف و کول و هه لچونی دهرونی خوې، له ناو، وه زنگه لی جوړاجوړی زوانی کوردی، جوانترینی ټه وانه بوخوې له بهر چاو بگری.

به لام یه کیک له هونه رگه لی گرینگی شاعیر ټه وه یه، که به وه مووه کو سپ و قورته ی وادیته سهر ټیگای، ټیگای خوې بیړی و هو ټراوه کانی خوې، وه ها به زمانی، و تار و زوانی په خشان نیزیک بکاته وه، ټوبلی و و ابزانی هیچ جوړه گری و گولی له کارانه بووه. له م با به ته وه، خو شیه ک ټه و ټه کاته بیسیار، هوې ههستی وزه و شاره زایی و ماشه ری جولای جاوانانه وه و نواندنی که لاما، نیشانی داوه. دورست وه ک سه ما کاری که هه رله و کاته ی و اخه ری کی سه مایه، زور و ه ستایانه گشت له ش و ټنډامی خوې ټه بز وینی و دی و ده چی، ټاهه ننگ و بارستاری و بارته قایی و وه زنی موسیقای، ټه ننگ و روی ټارام و بی پشو سوار بونی خوې بنوینی و بزهی له سهر لیوبی و بیله رانیش بخاته ناو ټه م خه یال و بیروه وه، که ته کان وهات و چوی ټه و، زور ها- سان و له سهر خو یه.

تاقه ریواری ئەم ئیسه مامۆستا گۆرانه، کاتی بنوارینه هه رکام له بهرگی دیوانه هونراوه کانی میسالگه لیکی فره دیته بهرچاومان بوه ک ئەم هه لبهستی دهرونه ی شاعیری نه مرو مهزنی کورده وارییه، عبدالله گۆران، ئەو هونهره که له جوانی پهرهستی داتاکی کهمه و واژه له دهسیاوه ک میوه، دلته رو خوش خه یاله، ناسک بینه، به هونهر شاره زاو شه رهنگینه...

هه لبهستی دهرون

هه رچهن ئە کهم، ئەوخه یاله ی پیتی مهستم، بۆم ناخریته ناو چوارچیوه ی هه لبهستم!
 لیک دانه وه ی دهرون، قسه ی زمانم بۆچی وه ها دورن له یه ک نازانم؟!
 ئەم ویست دهرون بکرایه وه، وه ک تو مار ده رکه وتایه: ئاوات، هیوا، خه و بینین
 ده رکه وتایه: مانای مانگی ده ریایی، پر شنگدار تر له ئە ستیره ی قوبه ی شین!
 ده رکه وتایه: مانای مانگی ده ریایی، که نه رمه با، له روی ئە دا ئە سپایی،
 ده رکه وتایه: ئەو دنیا یه که شیعری بی فرمی سکه و زۆرت له فرمی سکه ئە گری
 زه رده خه نه ی بی ئاوبه نه ی ده م و چاو تیژگیک ئە دا رونا کتره له هه تاو!
 به لام ئە فسوس! که ئە وشیعره جوانانه بالدار یکن، جی ناهیلن، هیلانە
 له ناوه وه ئە جریوینن، ئە خوینن هه رگیز قه لم به کاغه زاناهیلن!

هاودلی وهاوزمانی

هونراوه له راستیا، کاتی به ئەو په ری دواپله ی خو ی ئە گات که بتوانی هه ست و بیرو خه یالیک، که له وا هه یه به با شترین ریگابه خه لکی تر پرا گه یینی، ئە وه ی هونراوه له میسکی ئینسانا هه لخرینی، چ یه ک ههستی جوانی، بان ناشیرین و دزیو، یا یه ک ههستی دهرونی هه لچوانه، وه که ف و کولانه یا یه ک دهرد و رهنجی بهر دهوام بیت. به لام مه رچی بنه رته تی وه رگرتنی هونراوه شتی تره، شاعیر هه رچه ن زیاده لانه به ره ی مرؤف دا هاو دهرد په یاکات هه ره وه ئە ندازه ش قه دری وه رگرتنی قسه شی زیاتر ئە بی. جاله بهر ئە مه یه که نابی ته نیا بودلی خو ی، وه بۆ لبردنی ته نیا دل ته نگی خو ی هونراوه بهو نیته وه.

کام مرؤته که نه یه وی هاوده نگ و هاو ره نگی بو خو ی په یابکات؟ هاوده نگی که ریژی ئە و بزانی و ئە ویش به وجۆره ی وا هه یه بناسی؟ هه ر ئەم ههسته یه و اشاعیر بو هاوده نگ و هاو دهردی و هاو ره نگی رائه کیشی.

ئەم ھاوڕەنگییە خووی گەورەترین مەرجه بوھاو دەنگی، چونکا، کاتی شاعیر زوانیکی نائاشناو نەناسیاو یا، مەرموز، یا، نامۆ و خونە گری هەبی، نەدەردی خووی و نەدەردی کەسانی تر ئە توانی بەیان بکات.

نیشانەى ھونراوہى باش ئەوہیە کەلە بیستن و خویندەنەوہى مرؤف ھەست بکات و وابزانى ئەوہى واشاعیر ئەیلێ دەرد، یا، بیرو ئەندیشە یە کە، ناسراو و ئاشنا، کە ھونەر، بەبەیانیکى ھونەر مەندانە را زاندویە تەوہ و گیانی کردوہ، بەبەریدا.

ئەری وایە: تا شاعیرنەچی بەتان و پۆی ژبیان و ژینی بەرەى مرؤفدا وە دەردو رەنجی گەل و ھۆزی خووی نەزانى ناتوانى لەناو ئەوانا ھاو دەرد و ھاو پەنگ بوخووی بدوزیتەوہ، تازە نایش توانى لەدل و ھەناوی ئەوانا شوینی هەبی. ھۆی سەرکەوت و پیروژ بونی ھەندی لە ھونەران کە تەنانەت دوای چەندین سەتە وە لەولای چەندین کە وشەن و سنورە وە لە گیان و لەشی مرؤف داشوینی ھەبە، ئالیرەوہیە و اتوانیویانە بچنە ناو دل و گیان ولەشی خەلکەوہ، کاتی دەردو ئۆف و ئیشی رویان تی بکات، ئۆفی کە ھەمو کەسی ناو ھۆزی پئی بزنان بەیانیکیان ھەبی ئاشناو ھونەر مەندانە و روناک و راست و راستەو خو و بی گری و گۆل و خومانە و دوستانەو خو ما لیانەو ھۆزە وارییانە و کوردانە و مەردانە.

کاکلەى و تار:

بە کوردی و کورتی، زمانی ھونراوہ، زمانیکی تەر و پارا و بژار کراوہ و وردو ھارپراوہ و سرنج را کیشەو لەو دا، ھیچ جوړە تەوہ زەلی و چاونوقاندن و لاریی و کویرە ریی تیدانییە، چونکا ھەم مەبەست و ھەدەف و ئامانج، لە ھونراوہ دا وردترو بەرز تر لە زمانی و تارو پەخشانە، تازە چاوہ نواری خوینە ران و بیسیاران لە ھونراوہ زیاترو پترە، ھەرلە بەرئەم وردی و جوانکیلانە، یە تی بە، والە سەر دل ئەنیشی و لەبیرەوہ ریدا، ئەمیئیتەوہ، وە ھەرلە بەرئەمەشە واشوینیش ئە کاتە سەرزمانی و تارو پەخشان.

ئەشی سرنجی ئەمەبەدەین کە بیژە وە ک کراسە و ماناش وە ک ئەندامی ھونراوہ یە. ئەم مانایە بە لەش و گیانیش نویندراوہ، بەرگی جوان لە ئەندامی ساغ و موتەناسب باش ئە کالیتەوہ، کاتی بیژەى لینج و لیتی و نامۆ و رەمە کیا نە، بو بە یانی، مانا گە لی زۆربلیندو پایە بەرز لە بەر چاو

بگرین، یا، مانا گه لی هیچ و پوچ له گول بهرگی بیژه گه لی پته و و جوان بنوینین، کاری ناره و امان کردوه، چونکا بهم ئیشه ی خو مان یا له شمان له پوشینی بهرگی کورت و ته سکه و ته ننگ ره نجانده، یا، پارچه ی به نرخ وره نگینمان، به فیر و داوه و کردومانه به بهر به ژن و بالایا که لار و ویرا، وه ئه م ههردوکاره کرده وه یه کی بی ئاوه زانه یه ^{نازرا نه به} گورپی له ره خنه گیران و ناقیدانی قسه له بهر زتری بیژه به سهرمانادا، چه نه درژیان کردوه، کورپی تریش له به نرخ تر بونی بیژه به سهرمانادا چه نه ویرغیه ان کردوه، به لام ئه وه ی واراسته و خودیته بهرچاو، ئه وه یه که بیژه و مانا ههردوک لفی یه کترن و بارستایی و بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه یه.

ئه وانه، که ته نیا له بهر بیژه گه لی جوانتر به بهر زتری هونراوه یه ک، به سهر هونراوی تر حوکم ئه که ن، وه ک که سانی ئه چن، که کاتی دیان و مرو ئیک بهرگی باشر و جوانی تری له بهردایه له خه لکی تری به باشر بزانی، ئه وه ی وازاندراره و سه لمیندراوه ئه وه یه، که هوی پیک هی نانی بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه بونی چه شه و چیشکه یه، ئه ویش چیشکه ی پیو ئک کراو، که وزه ی ده رک ی ئه م بارته قایه ی هه بی.

ویژاوه ری

ئیمه ئه مانه و ئی شتگه لیک بهینینه کایه وه که خوینده واران ی رونا ک بیرپیان خوش بیته، به وردی، له بهر یکه وه، له مانای ویژاوه ری: «ئه ده بیات» به تیکراو شیعر، به تایهت ورد، ده بینه وه و به وردی، مهیدانی، مه به سته گه لی جو ره جو ره که ئه ده ب و شیعر، بالی به سهرا کیشاوه، ده خه یه، بهرچاو، ئامانجی هونراو و ئه ده ب بهر پر سیا ئو وه مه سئولیه ته و ئه رک ی سهر شانی شاعیر و ئه دیب و ئه م جو ره شتا نه، چ به وه ی و نه ته وه ی شوین و ئه سه ری، دیار و نا دیاری، هه مو که لین و قوربانی ژیا نی کومهل و نه ته وه ی هه رمه لبه ند و جی و شوینیکی تیا دیاره، ده هی نیته ژیرر کیفی قه له م، جا:

قه لم قوربانی نوکت بم ده بیره شورش و گو فتار و وه کوحاته م، دبشکینه خه زینه ی جه وه هری ئه سرار.

به لئی ئیمه تی ده کو شین کالای ئال و والای وابهینینه ئه م بازاره وه تا کرپاران ی به زه وق و دش په سه ند که ئیوه ی زیرک و نوکته سه نج بن، ئاورپکی لی بده نه وه و لایه کی لی بکه نه وه... با

بروین نه کادوای ئەم هه موهه و هه و وهی هه یه، سه و قاته که مان، ئاله کوک بی و بهس!
هیوادارین بتوانین روبه ندوتارای سور له سه ر رومه تی بیرو ئەندیشه، لادهین وه زولفی
وتار له سه ر شانوی تاریک به نوکی قه له م لادهین و موی ئالوزا و؛ شانه که ین و سه روک و بنوکی
جیا که ینه وه و به کاری ساکاری خو مان بی رازینه وه؛ تائیه ی جوانی دۆس و جوان په سه ند،
په سه ندی بکه ن...

جا، بانه خته نه خته ده س به که ین به کو لینه وه و لیک دانه وه ی مانای وتی ئەم چه ن
قسه و باسه یه:

«ویژه - ئەده ب؟» چیه؟ «هونراو - شیعەر» - به چ قسه یه ک ده لێن؟ «هونەر - شاعیر»
کامه؟ هه روه هاله مه ش ده دوین که تیا هه ر که سی هه ر به مه، که ده سی دایه پینوس و قه له م و پپی
نایه مه ی دانی وتار ئه رکیکی له سه ر شان ده که وی؟ جائه گه ر وایه ئه لبه ته قه له م به ده س
له به رانه رکیو و چیا ی به رزی شاخاوی و زه ر داته عه هودو لی پسر اوی هه یه، راوه ستاوه،
سه باره ت به گه ل و نه ته وه و دین و پروای خو ی؛ وه به لکو، سه باره ت به ئینسان و ئینسانیه ت
دیاره، که ده ردی دوینی شی بو وه، به ره ی مرو ف چاوه ری ده رمانی بون، ئابا بزاین ده رمان،
به ده س کییه؟ تیا جگه له خاوه ن بیران و قه له م به ده ستانه! نه وه ی که ئیمه له شوینی ده گه رین؟!
واته ئه ی ئینسان:

تا، ته نورت، گه رمه نائیکی بکه
تا، نه بویته، کو تی پی، کو لکی پنه.
به لی: کاری ژیان گه رانه به شوین نه وه ی که ئینسان ده یه وی و لی نادیاره؛ جاری ده زانی
چی یه و جاری نازانی، به لام وادیاره که ده بی له پیشدا، چرای هه ل که ین و به شوین
ئینسانا ده شت و ده رو شارو دیار بدینه پپی وه، جامه گه ر «ئینسان» هه ر ئه وه یه، که له سه ر دو پپی
را ده ویستی، یا، ده روا و قسه ش ده کات؟ نا، نا، «ئینسان» ئه و که سه یه، که به زمانی خه لک و
بو خه لک و له به ر خه لک ئه دوی. ده نابو و «دیوژن» فه یله سوفی گه وره، به ئالوزاوی و سه ر لی
شیواوی، به روژی روناک، چرای هه لکر دبو و ئەم سوچ و قوژن ده گه را ئه و له تاو سوچ و
گوناحی زو رداران وسته مکاران گیانی به لیوی گیشته «روح گه یشتبه سه ر نوکی لوتی»
توره و قه لس و جار زبو و له نیو «تهن» هادا خو ی ته نهاده زانی پیمان گوت: «ئوستاد! نه وه چت لی

ون بووه؟» وه لآمی دانه وه: «ئینسانم لی ون بووه» گیانم خهسته ی ده ستی دهسته ی دیوو درنج بووه و ئاره زوی ئینسان ده کهم...

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست

گفتند: یافت می نشود جسته ایم ما

گفت: آنکه یافت می نشود آنم آرزوست

هه رده لپی حه کیم مه له وی کورد به چرای سوژی گهرم و ئاهی ساردی، شه و چهره ی دیوه خانی دلی سازده کاو به شوین «شه مام ته ویله یی» داته گری، به لآم ئه م له کوئی و ئه و له کوئی! خوینده وارانی به ریژ «ئه ده ب» وه ها که ده زانن واژه و وشه ییکی کونه له زمانی عه ره ب دا که ئیستا به تیگراله هه مو ناوچه ی ئیمه که زمانی عه ره ب شوینی تیا کردوه، هه ره به مانایه، به کارده بری، له زمانی تورکی، پارسی و له زمانی کوردیشدا، ئه ده ب به مانای: «ده فرو، ئامان و، خووان» ه چونکائینسان خوارده مهنی و پپی خوړ، ده کاته نیو زه رف و ده فرو ئامانه وه، هه روه ک فیکرو بیروئه ندیشه و زانستی خوئی له سهر سفره و ده قی و تار، داده نی تابه واته ی: به بیان به بیان بکات و نشان بدات، ئه وه یه که له زمانی عه ره بی دا به سفره ش ده لئین: «مأدبه» ئه وه ی که به تایه ت له ئیراناده لئین: «ادییات» له خودی زمانی عه ره ب دانیه، به لکو ئه م بیژه و که لیمه یه، ئه دیانی تورکی عوسمانلی دایان ناوه، جاعه بی چیه؟ خوژمان و ئه ده ب مو لکی کسیک نیه، به لکو وه کو، چهن شتی تر، هی هه موانه، بزاین ده توانین بیژین: ئه ده ب و ئه ده بیات، ویژه و ویژاوه ری بوپیوه ندی نیوان ئینسان و فیکرو ئه ندیشه ی به ره ی مرو شه وه ئه م هه ودا هه وریشمینه، یه ک یه کی، ئه فرادی کو مه ل به یه که وه ده به ستی، که وایه، ویژه و ئه ده ب، هویه، نه چو ن یه ت، به لکو چو ن یه ت، و له مانای «هونه ر» دایه، جا دوستانی ئه ده ب دو ست و تی که بیشتو، ئه مانه ی وائه مرو و سبه ینی گوتراون و ده گوترین، به یانی ساده ی زمانی عیلمی ئه مروی دنیا یه، که به چه شنیکی تازه و رونا ک له باسی به رچاوی ئیمه ده کو لیته وه و ته حلیلی وردی وای ده کات که ئیمه بزاین مانای ئه وشتانه ی که له عه ینی مو شکل بونا هه موروژی له پیش چا ومانه و له گه لی کارمانه، چیه! تابه م جو ره چینی خوینده وارو

خویندکار و قه‌لهم به‌دهس خو‌یان بناسن و ئه‌رکی سه‌رشانیان، دیباره‌گرینگترین قوناغی ژین و بونی ئینسان، «خوناسینه» و ئیمه به تاییه‌ت له‌به‌رخو‌ نه‌ناسین زو‌رشتمان نه‌ناسیوه! ته‌باره‌که لاهو‌ جه‌له‌ل خالیق، هه‌زره‌تی محهمه‌دیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام چه‌ن شرین و کورت فه‌مویه‌تی:

هه‌ر که‌س خو‌ی باش بناسی‌ خودای خو‌شی باش ده‌ناسی‌ واته‌ ئه‌ گه‌ر مرو‌ف خو‌ی باش بناسی‌ ئیتر بو‌که‌س سه‌رنا‌چه‌ می‌نیته‌وه، خو‌ی بو‌خوی و خه‌مه‌ت کردن، بو‌به‌ره‌ی موسلمانان ته‌رخان ئه‌ کات و به‌س و ته‌نیاله‌ راست خودا و به‌دی هی‌نه‌ری جه‌هاناته‌ سلیم ئه‌بی.

ئه‌وه‌ش که‌ ئه‌ فلا‌تون و تویه‌تی: برو، خو‌ت بناسه‌ هه‌ر ئه‌مه، دو‌پات، ئه‌ کاته‌وه‌ واتا: خو‌ت بو‌خوت به‌تاله‌ کزی و که‌ ساسی و ژیرچه‌ بو‌که‌ی نه‌فسی ئاماره‌رزگارت بی‌....

نو‌کته: واتای ئه‌ده‌ب

ئه‌ده‌ب: به‌واتای فه‌ره‌ه‌نگ، زانین، هونه‌ر، جوان له‌ گه‌ل خه‌ل‌کدا هه‌ستان و دانێشتن، شه‌رم و حه‌یا، حورمه‌ت، پاراستن، بیدار‌کردنه‌وه‌ ئه‌ده‌ب‌دان: زانین و عیلمیکه، زانایانی پیشو به‌ داگری ئه‌م زانینانه‌یان زانیوه: لو‌غه‌ت، سه‌رف، نه‌حو، مه‌عانی، به‌یان، به‌دیع، عه‌ روز، قافیه، قانونی خه‌ت، قانونی خویندنه‌وه، هه‌ندی ئیشتیقاق، (قرض‌الشعر) ئینشا، تاریخ: میژو، که‌ ئه‌ مرو‌ به‌و زانینانه‌ ده‌ ئین:

ئه‌ده‌ب «ئه‌ ده‌بیات، ئاداب»: و‌یژاوه‌ری. کو‌ی ئه‌ده‌ب ئادابه، نه‌ ک ئه‌ده‌بیات. که‌ ئه‌ده‌ب ئه‌مانه‌ش ده‌ گریته‌وه: ئه‌ده‌بی که‌ سبی، ده‌رسی، که‌ به‌ده‌رس خویندن و له‌به‌ر کردن و بیر‌کردنه‌وه به‌ ده‌س بی‌ت، ئه‌ده‌بی نه‌فس، ئه‌ده‌بی ته‌بعی، ئه‌خلاق: خو‌ئا‌کاری چاک، په‌سنی چاک، ته‌رکی ته‌ماع و... دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پۆل) مو‌ته‌رجیمی قورئان به‌ زمانی کوردی یاخوا به‌خیری‌ میوانی ئازیز به‌ روژی به‌هار به‌شه‌وی پاییز

ئه‌م فۆل‌کولۆره‌ کوردی به‌ جوان میوانداری و میوانگری نه‌ته‌وه‌ی کورد، ده‌ گه‌ینی. شه‌پۆل: دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی ئه‌ندامی هه‌یه‌تی عیلمی زانینگه (دانشگاه مذاهب اسلامی) له‌ تاران.

Dr.Saleh Ebrahimi

شیعرو هۆنە ی کوردی

ئەمڕۆکە دەریچە یەکی تازە و نوێ بوو شیعرو هۆنە ی کوردی کراوە تەو، شیعری کوردی روی لە ئاسۆیەکی رووناک کردوو، سەیر و سەیرانی نوێ دەستی پیکردوو، لە ئاو و هەوایی تازە و ئازادا دەپشکوی و خو دەنوینی و دەدرەوشیتەو و درەخششی دیکە ی هە یە

شیعرو هونەر و هۆنە و ویژە ی کوردی سەری لە ئاسۆی پینگە یشتن ساویو، شیعرو هۆنە ی کوردی لە روی برۆ و ئیمان، وە هەروەها لە ئاگری گر گرتوی دەرونی پر دەردەو دەهۆنریتەو، تیدە کۆشی بە نیازگە لی من و تو و ئەو، هەروا بە نیازگە لی کۆر و کۆمە لگای گەورە ی من و تو، وە لام بداتەو. شیعرو هۆنە ی کوردی رەنگ و روی خو مالی و مرو ئی و ئینسانی و ئیسلامی و قورئانی هە یە، لە رەنگ و ریختی نامۆ و بیانە دورە پەریزە و خو ی سەر بە خو راگرتوو و لە سەر بنچینە ی بیرو باوەری کوردەواری پنجمی دا کوتاوە و خو ی تاو دەدا. چونکە جوان تیکە یو هە کی و یستی ئیمە، دەردی ئیمە، بیرو باوەری ئیمە، وە باری ژبانی کوردەواری شتی دیکە یە لە هە ی بیانە و نامۆ جیا یە.

شیعری کوردی باری رامیاری، کۆمە لایە تی و دینی و قورئانی زۆرە و ئاگری گەرمی ژبا و ژبان وە جو ش و خرۆ ش دەخا و ریگای ژبان و ژینمان نیشان ئەدا و دەسمان دەگری و بەرە و ژبانیکی خو ش و بژوین و ئاسودە رانمان دەکیشی، وە بەوانە ی چاک ناتوانن راکەن رەو رەو هە ی بیرو جوان و ورد و ماقولانە دەیان خاتە سەر ریگای راست و دروست و ئینسانی و مرو ئانی و ئیسلامی قورئانی.

شاعیرانی ئیمە رویان لە شیعار کردوو، بە لام هیمان شیعاریان شاعیرانە لە شیعەر خو یاندا باش نە گونجاندوو، ئە بی چاوە پروان بین تا شاعیرە کانمان بە نیشان دانی شکلی شاعیرانە ی شیعار، واتای بەرز و شیاوی ریسالە تی ئەو ئەدا بکەن شیعەر گە لی دابنن کە شیاوی هەمو خو لو چاخ و روژگار یک بی. شیعری کوردی زیاتر مایە و رەنگی حە ماسی هە یە و تی دە کۆشی و شیار دەربێ و هۆیە ک بی بو راپە رین و وریا بوونە و هە ی گە لان.

شیعرو هۆنە ئە بی جوان بە وردی برۆانیتە دنیای کزو کە سان و بی بە شان و هە ژاران و لیقە و ماوان و سرنج بداتە نە تەو هە بی بە ش و بەند کراوە کان، وە ئەوانە ی وا

Dr.Saleh Ebrahimi

له دنیای سیۆم دا له بهند رزگار بوون.

شاعیرانی ئیমে ئەشی بو خزمەت کردن به خەلگێ ته رخان بکەن، ئەبێ له شیعەر شمشیری ئاودار له راست تالانچیان و زۆرو یژایی به کورتی بیژین شیعر و هۆنه ی ئیমে ریگایه کی گرتۆته بهرو بهره و رهوه ک دهرواو راپه رپوه، ئەتوانی هیوادهرو ئومید خولقیینه ربی.

□ کوردەواری جیگای هەلقولانی و یژو و یژهوانی و ئەدەب و هۆنەرە. له وه تی خوا ئەم خاکه جوان و پاکه ی خولقاندوو وه کوردی لی نیشته جی بووه، بووته کانی شیعر و هۆنه و ئەدەبی بهرز و تهرزو بلیند. شوینه واری که له پیشینان بو ئیمه به یادگار ماوه و نهفه وتاوه عهزه مهت و په ره داری هونه ری که لامی ئەم خاکه رهنگینه به ئیمه نیشان ددها، وه ک شیعی مه لا په ریشان، ئەرکه وازی، مه لا رۆسته می ئیلامی، خانای قوبادی، سه رهنگ ئەلماس خان، حه کیم مه وله وی کورد، میرزا ئەولقادی پاوه ی، وه لی دیوانه، ترکه میر، مه لا منوچیهر، فه هیم سه نجابی، ئەحمەد داواشی، بابا تاهیری عوریان، ئەسفهندیاری غه زه نفه ری، سه یید سالح ماهی دهشتی، حه یرانه لیشا، سه یید یه عقوب ماهی دهشتی، ته مکینی کرماشانی، شامی، میرزا شه فیع کیمنه یی، ئەلماس خانی کوردستانی، عه لی حه ریری، عه لی به رده شانی، عه لی ته ره ماخی، فه قی ته یران، مه لای باته، په رته و حه کاری، حه کیم ئەحمەدی خانی، حاجی قادری کوئی، نالی، کوردی، ناری، قانع، وه فایی، ئەحمەد موختار جاف، سالم، تاهیر به گی جاف، سه لاح سوۆران، ئەحمەدی کور، فه قی قادری هه مه وند، حاجی خه لیفه مه لا محه مه د (به ها)، عارف، ئیمامی (ئاوات)، خاله مینه، حه قیقی، جه وهه ری، سیف القضا، فیدایی، زاری، هیمن و هه ژار.

ئوه ی ئەمڕۆ که به ناوی و یژه و و یژهوانی قسه ی لیوه ده کری به رده وامی ریباری قسه زانانی پیشینانمانه و نوخته یه که بو پیوهندی رابوردومان به داهاتومان، دانانی شوینه واری ئەدەبی ئەمڕۆ که مان ئەبیته پیوهندی کی راسته قینه بو ئاسه واری رابواردومان و ریگا نیشاندەریکی باش دەبی بو به ره ی داهاتومان.

□ ده زانین که و یژاوه ری له ده رونه وه هه وین و مایه ده گری، خوین گه رمی و راسته قانیه کی تاییه تی هه یه، له روی هه ست و له سونگه ی ده رد له دل و ده روونه وه قله ده کا. له تیروانی قسه ی دل هینه و شادراوه ته وه و له هاوار کردنیشی دا ده رد و

Dr.Saleh Ebrahimi

رەنج و خەم و خەفەت و مەینەت و شادی و شادمانی مروّف پیل و شەپۆل کوردەواری
 لە بەر ئەمە ئەتوانرێ بو وێژە و وێژاوەری، میژووێ دیکە بۆ دابنری: میژووی دل و
 دەرونی، عاتفی، مروّفانی، خوین گەرمی، راستەقانی و راست خوازی و
 حەقیقەت ویستی.

جا هەر لێرەو هیه که به خویندنه وهی شیعو هۆنه ی حە کیم ئەحمەدی خانی
 ئەتوانین تۆی تۆی و تویژال تویژالی ژبانی خەلکی هاو خول و هاو دەوهره ی ئەو
 شاعیره بهرپرسه، پر ههسته تی بگه یین و بی ناسین و بی زانین و جوان لێی حالی
 بین و به خویندنه وهی شوینه واری ئەده بی و هونه ری (فایق بیکه س، ئەحمەد
 موختار جاف، حاجی قادری کوپی، حاجی خەلیفه، مه لا محمه د(به ها)، نالی،
 مه حوی، خانای قوبادی، فه قی ته یران، حە کیم مه وله وی کورد، نوسخه ی جامعە:
 مه ولانا خالید، پیره میرد، وه فایی و مه لای جزیری و ...) ئەتوانرێ ئەوه ی له و
 روژگارانه دا به سه ر خەلکی کورده واریدا هاتوو، راست و دروست ترو بی گری و
 گۆله تر له میژوو نووسراوه و دانراوه کان، ئەتوانین تی بگه یین و شته کانمان باشتر
 دەس که وی و به رووناکی و به باشی لێی حالی بین

□ شیعو هۆنه ی کورده واری هەر خول و دەوهره یه ک ته شک و دیمه نی تایهت به
 خووی هیه، به قسه ی ساتیر: (هەر خولێ هۆنه و شیعی خوی هیه). دیاره
 وێژاوه ری ئەم بیست ساله ی دوایی یانه ی له ۱۹۸۰ به م لاوه له کورده واری دا
 باشتر و جوانتر و به هیژو پیزتر گول و بهر و میوه ی داو سه ری هه لداوه و به خودا
 هاتوو که پيوسته له لایه ن لیکوله ران و دلسوزان و زانایانی کورده واری یه وه
 پێیاندا بچنه وه و بژاره یان بکه ن و له به را به شه ن کاودانه که ی لیک جیا بکه نه وه و
 ئەوسا به که و، قونه که وی بکه ن و به شیلگیرو بیژینگ دای بیژن و کوژه ره و چیو و
 خه وشێ جیا بکه نه وه و جوان به شانە ی بیرو هزری سه روک و بنوکی بگرن و له
 جیکه نه ی بدن تا دانه و لوکه جوان و سپی یه که ی لیک هه لاویژری و به وینه ی
 هیلکه ی پاک کراو له به رده ستی خوینده وارانێ نیو کورده واری دابنری.

دیاره به و پێودانه ی که مروّف له ته ک خویدا نامو بی و له بنیشه ی خووی دوره وه
 که وی، هونه ریش که یه کی له دیارترین و بهرچاوترین نوینگی روح و گیانی
 ئینسانه توشی لاریی و تیا چون ئەبی، له دنیا یی دا که مروّف دیل و یه خسیری
 هه واو هه وه سی نه وسی خووی بی یا دیلی هه وای وزه و هیژی ئەنبوژنه ی و مادی

بێ، دیاره هونەریش هەروەک پۆل و سامان و وزه و تیکۆلۆژی دەبێتە کەرەستە پێ
 له دەست تەماکاری زیاده بەش و یستانی زل هیز و دەچیتە خزمەتی بەشی ئاژالی
 وجودی مروّفانی و له ئاکامدا هەموو چتیی له خزمەت مال و یرانیدا قەرار دەگری.

بە ئەستۆ گرتن و بەرپرسی له شیعر و هونەدا

له کە و ناراو و تووانە قسە که له دلەوه بێ بېشک له سەر دلێش دەنیشی. بەر له هەموو
 شتیک با بزاین شیعر چیه و چ جوړه که لامیکه؟

تا ئیستا له لایەن فەیلەسوفان، زانایانی مەنتیق، عەروز دانەرەن و ئەدیابانەوه
 تارێف گەلی جیا جیا له هونە و شیعر کریاوه، بو وینە:

□ کوری سینا بوعلی له بەشی مەنتیق له پەرأوهی شیفای خویدا فەرمویەتی: «ان
 الشعر هو کلام مخیل مؤلف من اقوال موزونة متساوية...»^(١)

شیعر و هونە قسە و کەلامیکێ خەیاڵیابینە که له پیت و قسە و زەندارو بەرابەر
 ساز درایی، وه ک دەزانری کوری سینا زیاتر دوپاتە ی له سەر خەیاالی بونی شیعره.
 □ ئەرەستو له پەرأوهی فەنی شیعی خویدا وتویەتی: رەسەنی شیعر به واتاو ماناو
 مەزمونیه تی، وه زن و ئەوانی دیکه شاخ و بەرگن، بەم پیه که شیعر له روانگای واتا
 وا دابین ئەبێ شیعر به قسەیی خەیاالی بزاین که بتوانی شوور و غهوغا له دەرون
 ساز بدا و حاله تی له غەم و شادی و شتانی دیکه له خوینەر و بیسەر دابه دی بهینی،
 هەرچه نده دهق و بلاوکیش بی.

□ ئەشی بوتری چون له زەمانی حەکیم ئەحمەدی خانی، خانای قوبادی، حەکیم
 مەولهوی کورد، مەلای جزیری، حاجی قادر کویی، مەلا پەریشان، نالی، چامە ی
 هوزموگان رەمان، ئاتران کوژان، وه فایی، پیره میرد، مەولانا خالید شارەزوری،
 شیعر به وینە و قافیەدار به یان کراون له ئاکاما قسەیه ک له و دوانه خالی بن
 به شیعر دانانرین، هەر چه ند ئیمه به ی تمان ههیه که ههندیکی وه زن و قافیە ی ههیه
 و ههندیکی بی وهزنه و به ئەدهبی کلاسیک داده نری. هەر جوړ بی شیعر ئە گەرچی
 له وه زن و قافیە و له ههندی نوکته ی جوانی به دیعی و له فزی خالی بی شیعر هه هونە

١- برهوانه: ابن سینا، فن الشعر، چاپی ئەوره حمان به دهوی، له پال فن الشعر ئەرهستو، قاهیر ١٦٥٣ به ریه ی ١٦١.

ئەبى ئەزمونى بەرھەمى عاتيفە و بىروخەيال بى، وە بە بى خەيال و وزەى خەيال
ھىچ يەك لە عاتيفە و بىر ناتوان سازدەرى شىعر بە واتاي واقىعى بن. بە واتايى
دیکە ھونەى شىعەرى کاتى خۆدەنوینى کە خەيال و بەيانى ھونەرى لە کار دابى،
چونکە ھىچ ئەزمونىک لە ئەزمونەکانى مروّف بى وزەى خەيال بايەخى ھونەرى و
شىعەرى پەيدا ناکا. شاعیر بە وزەى خەيال و زەوق و سەلیقە و بە کار بردنى
(تشیہات) جوان و ئىستیعارەگەلى لە تیف و قسەزەوان و بەدیع و بە کار بردنى
پەندو مەسەلى دلنشین و خونجاو و گونجاو و جوانى و اتا و بیژە و کەلام بە نیشان
دانى شتگەلى دل پەسەند و صووہەرى خەيال و دلگىر ئارەزوى خوى لە شىعرو
ھونەدا لە بابەت ئىلقای بىروگويزاندوہى عاتيفە و حالاتى خوى بە خوینەر و بینەر
بە دوو شیوہ ئەنجام دەدا.

١- جوان رازانەوہ و باش نیشان دان کە شاعیر بەم کارو شیوہ جوان بە جوانتر
نیشان دەداو لە سىحرو جادوى کەلام و ھىزی جوانى بەیان و شوین دانانى خەيال،
وہ خەيالوى شىعەر، کارى وادەکا و اتاو مەفھومى زىھنى بەبىرى مېشكى خوى و
خۆرسک و ژيان لە چاو و دل و گوپچکەى خوینەر و بىسەرى شىعرو ھونەکەى
خویدا پرشکوۆترو بە تین و تەوژمتر لەوہى و اھەيە نیشان بەدا.

٢- دووہمى يە کە کارو شیوہى داپوشین یا داپوشینى ھونەرى يە، کە شاعیر لە کاتى
پیداویست دا جوۆر پوۆشاکىک لە بیژەى جوان و رازاوہ ئەکا بە بەر و اتاداو بەم کارە
ناحەز و کریت بە جوان و رازاوہ نیشان دەداو ناپەسەند دەکاتە پەسەندو دلگىر.
□ لە بابەت شوین دانانى شىعرو ھونە لە دل و دەرون و بىرو مېشكى خەلکدا چ لە
بابەت ناسینى ھونەر، وەچ لەبابەت رەوانناسى و فیرکردن و بارھینانەوہ
گرینگى يە کى زور و بەرچاوى ھەيە. جاحیز (١٢٢٥-٦٠ى مانگى) ئەدیب و
موتەکلیمى ناودارى عەرەب. دەلى: لای نەتەوہ باستانى يەکان، شاعیران و
ھەستیاران زیاتر لە ھەچین و توویژى دیکە دەستە جەلەوى ئەقل و عاتيفەى
خەلکیان بە دەستەوہ بووہ. ژنانى عەرەب لە خولى جاھلى و نەزانى دائە و قسەى
جاحیز دەسەلمینى.

بە قسەى (شمس قیس رازى - صاحب المعجم: زور جارارن تاکە شىعەرىک
ھوى دوۆستى و ئاشتى بەدىھیناوە و زور جارانىش بوۆتە ھوى فیتنە و فەسادو
ئازاوہ.

له هەر هاوارێکدا که له دل و دەرونی شاعیری به پراستی دەرده پەری و له هەر سورەتی خەیاڵی که ئەو له شیعرو هۆنەیی به ئەستواری خووی بەدی دەهینی، گشت هەویا، بیرو خەیاڵ، دەرد، خووشی، گەورەیی و داماوێ مروڤ، به کورتی هەموو کەینه و بهینهی جیهانی تیدا نهینه.

دیاره شیعری ئەستودار و وێژاوەری به پرپرس ئەتوانن به بۆی شویندانیرترین هۆڤی بۆ بوژانەو و پاراستنی بایه خە مەعنهوی یه کان و ئاگادارکردنەو و بیدارکردنەو ی ستم لیچوان.

مەبهست له شیعرو وێژەو وێژەوانی به پرپرس، تیکۆشانه بۆ گەشتن به پراستی و دروستی و ئازادی مروڤ، هەستیارانی به پرپرس و به ئەستودارو و به ئەمەک بۆ راستی و دروستی و مروڤانی، ئەوانەن که به واتای قورئانی که ریم کاری چاک و عەمەلی سالیح ئەنجام بدەن، هەمیشە له بهر خوداو بۆ رازی بوونی وێژدانی خوێان، خوێان بۆ خزمەت کردن به مروڤانی تەرخان بکەن و له بیری چهوساوان و ستم لیکراوان دابن.

قورئان: [وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ أَلَمْ تَرَاهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ وَأَنهٖم يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا...] (سورەتی شوعەرا -

ئایەتی ٢٢٤ تا ٢٢٧).

[پێغه مبه ر شاعیر نیه - شاعیران که سانیکن که لاری یان پهیره وی یان لی ده کەن، لاری به دوی هەستیار ده که وی. ئایا نه ت دیوه که ئەوانه (هەستیاران) له هەر شیوو دولیکدا سەر لیشاوان. وه به پراستی ئەوانه شتگه لی ده لین که خوێان عەمەلی پی ناکەن. مه گەر که سانی (له شاعیران) که بروایان هیناوه و کرده وی چاکیان کردوو و یادی خوایان زور کردوو.]

ئەم هەستیارانه که بروایان به دین و ئەخلاق و ئاکارو خوی چاک و ئینسانی و خودا پی هەیه، له ئاکام دا له به دیهینانی شوینه واری خوێان بۆ هۆنینه وی شیعرو ئەگۆشن، هۆنه و شیعره کانیان له خزمەت خەلکدا بی، بۆ خەلک به که لک بی و خەلک بیدارو و شیار کاته وه، خوو ئەخلاقی چاک و ئینسانی له نیو خەلکدا په ره پی بداو خەلک له زولم کردن، مله وری، بی ئەخلاقی دور بخاته وه و سەرنجیان بۆ لای ئاکار، خو، بیرو کرده وگچاک و خودایی و مروڤانی و دادگەری و دادپهروەری و ئاشتی و ئازادی بیرو وراو خووشی و شادی و به یه که وه سازان بانگ بکا، تا خەلک

کورده‌واری..... شه‌پۆل ۱۴۲
له‌باتی دژو دژایه‌تی کردن رو بکه‌نه چاکه‌و چاکه‌کردن و خویندن و سه‌نعت و
تکنیک و په‌ره‌دان به‌فهره‌نگی ره‌سه‌نی مروّقانی و خودایی و ته‌ره‌قی کردن و
پیشکه‌وت و سه‌رکه‌وت له‌کارو باری دنیاو ئاخیره‌ت دا به‌هیوای سه‌رکه‌وتن و
پیشکه‌وتن و تی‌گه‌یشتن و زاین و فامینی به‌ره‌ی مروّق تا زولم ریشه‌کیش بکری
و له‌دنیا‌دا زولم و بی‌عه‌داله‌تی و ته‌بیعض نه‌مینی. (شه‌پۆل)

نیشتمان ویستی و ئوگر بون به‌زید، له‌سه‌ره‌تایی ترینی خوی مروّقانی‌یه، هه‌روه‌ک
ئوگر داربونی زاروکه، به‌دایک، ئه‌و عشق و ئه‌وینه به‌گوچ‌گرتن به‌شیری دایک، له‌گه‌ل
خوین تیکلاو، ده‌بی و له‌گه‌ل گیان و روّح ده‌ده‌جی.
شاعیر و ته‌نی:

[روزی که بامر حق جهان شد ایجاد
و آدم شد خلق و آدم‌یزاده بزاد]
[مهر وطن و محبت قوم و نژاد
در طینت مردم بودیعت بنهاد]
خزمتی خاکی و ته‌ن فه‌رزیکی عه‌ینه، بو‌ه‌مو
داخلی به‌م حوکمه‌یه، کئی فه‌رقی جوان و پیر ئه‌کا
زولمه‌تی جه‌هل له‌به‌رچی زوری سه‌ندوه باکت نه‌بی
نوری عیلمی عاله‌میکه، عاله‌می ته‌نویر ئه‌کا
هه‌رکه‌سی فیکری مه‌زاری باوک و باپیری هه‌بی
بو‌به‌قای ئیعزازی خاکی خوئی چلوّن؟ ته‌فسیر ئه‌کا.

غار پراو، بزرگترین غار و سیاهانه...

در فاصله کوه «بیستون» و «تاق
بستان» در بلندبهای کوه «پراو» که
بخچالهای طبیعی آن معروف است،
دخانه «غار پراو» قرار دارد.
در درون این غار شگفت‌انگیز،
دره‌ای به عمق ۳۵۰ متر و در قسمت‌های
عمیق آن چندین آبگیر و یک «آبرو»
وجود دارد.
این غار که در سال ۱۳۵۰ شمسی
توسط یک گروه غارشناس انگلیسی

کشف شد، بنا به تائید انجمن
غارشناسان بین‌المللی، بزرگترین و
عمیقترین غار دنیاست.

غار بیستون:

بیستون چه حکایتها که در دل نهفته
ندارد....

غار بیستون، یادگاری از بشر اولیه
و دوره‌دیرینه سنگی. این غار که متعلق
به دوره‌ماقبل تاریخ است در بیستون.
بالای سرمجسمه هر کتول به‌طور
تصادفی از زیر خاک بیرون آمد.

زوان و ئەدەب:

ئەمیر شەرەفخانێ بێتلیسی لە ئاخرو ئوخری سەتەمی دەهەمی کوچی واتا: ٤٠٠ ساڵ بەرلەمە کتیبی شەرەفنامەیی بەزوانی پارسی لە میژوی. گەلی کوردا نوسیوه ئەمیر شەرەفخان یە کەم میژو نوسیگە، زوانی کوردی لە بابەت زاراوەوە کردۆتە چوار بەش^١ ئەو چوارەش بەم جورەن:

١ - کرمانجی:

مەبەستی ئەمیر شەرەفخان لە کرمانجی زاراوەیە کە لەم چاخیەدا زیاتر لە دەمیلیون کورد قسەیی پێی دەکەن. وەنوسەرەن و میژوسان کردویانەتە دۆبەش: ئەلف: کرمانجی ژورویا باکوری: "شمالی". کە کورده کانی: (ئێرەوان و گورجستانی شورەوی لاچین، گول بەهار یا گولبجار، ئاڤکەندو...) وە کورده کانی تورکییە لە لای گولای (وان، دییار بە کر، قارس، با یەزید، خەرپوت و جەزیرە و دەرسیم و...^٢ وە کورده کانی ئێران (لە قوچان و بجنورد هەریمی خوراسان و هۆزی جەلالی و میلانی و هەرکی و برادۆست و... لە ئازربایجانا^٣. وە هەریمی جابان: "جاوان" لە دەماوەندی لای تاران.

وە کورده کانی عێراق لە (هەریمی گەلی دھۆک و موسل و هەندی لای هەولێر) وە کورده کانی سوریه (ئوستانی: پارێزگەیی دیرالزور و فەرمانداری ترابلس و حیسن الاکراد و کورده کانی لوبنان و ئوردۆن. بەم زاراوەیە لە عێراق^٤ - بادینی پێی دڵین. بی: کرمانجی خواری یا باشوری: "جنوبی" وە ک زاراوە کورده کانی موکریان: مەهاباد، سەردەشت، سنە، مەریوان، سقز و بانە و... لە کوردستانی ئێران و ئوستانگەلی سلیمانی، کەرکوک و هەولێر لە کوردستانی عێراق «کە بەهەلە بە سوورانی ناوی ئەبەن».

١ - بنواری شەرەفنامە چاپی پترسبورغ سالی ١٨٦٠ زاینی وە بەرگی یە کەم چاپی قاهرە سالی ١٩٣٠ زاینی و ئۆفستی تاران سالی ١٣٤٣ هەتاوی لاپەرەیی ٢٣.

٢ - "لە دەرسیم بە زاراوەی زازایی داخۆن" (زازالە ناوچەیی سیورلی چبخۆر، کر) و گوران (لە کە ندولە، پاوه، هورامان، تل هەشک (ص ٤٥ تاریخ زوان پرویز خانلری).

٣ - بنواری (باوی کۆمەڵایەتی و میژویی نوسراوی شەپۆل) چاپی تاران نەوڕۆزی ٢٥٩١ کوردی ٥٧ و ٥٨ هەتاوی.

٤ - بەهەلە بادینانی "بەدینانی" پێی دەلین.

۲- لری:

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له زاراوه ی لری (ئیلامی، فەیلی، بهختیاری، له هه ریمی پشتکۆ و پیشکۆیه، یان رونا کتر بلین: له هه مه دانه وه تا شو شته رو شاری کورد له ئیرانا وه ئوستانگه لی کوت و عیماره و فەیلیه کانی به غاو به سره و شوینه کانی تره له عیراقا^۱.

۳- که لۆری = که لهوری.

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له که لۆری ئە و جو ره زارا وانه یه که له زۆر به ی هه ریمه کانی کرماشان دا به له به شی له کستانا له ئوستانی ساحلی ئیران وه له ناو کورده کانی فرمانداری خانه قین، مه نده لی و میقدادیه: "شاربان" قسه ی پیی ده کری، به هه له هه ندی له نوسه ران "کرماشایی" یا "له کی" پیی ئە لێن که چی له کی خوپی تی کلا ویکه له (لری، که لۆری و گۆرانی).

۴- گۆرانی:

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له گۆرانی زاراوه یه که له پیشا له "ئه رده لان هوه" تا کیوی حه مره ین یانی له ئوستانی: پارێزگه ی کوردستان له ئیران وه پارێزگه کانی سلیمانی و که رکوک له عیراقا قسه ی پیی کراوه ...

به لام به هو ی ئە وه که زۆر به ی هۆزه کانی گۆران زوان وه ک: زه نگه نه، سییا مه نسور وهی تر له رۆزگاری شاهه باسی سه فه وی یه وه کوچ دراونه ته، ئە فغانستان! جابه م هۆیه ئە وانه وا به م زاراوه یه ئاخه فتون زۆر که م بونه ته وه^۲. زاراوه ی گۆرانی له م چاخه ی ئیمه دا له ناو (هۆزی زه نگه نه، سییا مه نسور، گه لالی، شوانکاره، کاکایی، هه ورامانی له کوردستانی ئیران و عیراقا وه له ناو کورده کانی ئە فغانستانا باوه و ماوه^۳.

۱- بابا تاهیری عوریان (۹۳۵-۱۰۱۰) به لری شیعی گوته و ناوبانگی چارینه: له ده ره وه ی کوردستان بلا بوته وه بیرو باوه ریکی دژی ده ره به کایه تی له ناو گه ل دا بلا و ده کرده وه ... له شیعه کانی دا به توندی دژی زولم و زوری کۆمه لایه تی داوه. هه روه ها دژی ئاغا گه و ره کان و فه رمانه واکان بووه "میژوی جیهان پراگ ۱۹۶۰ به رگی سیه م ل ۵۰۲ چاپی چیکی). وه (کوردستان و کورد) به نه قل.

۲- کۆری له نوسران به هه له پگۆرانی، هه ورامانیان پیی وتون، که چی هه ورامانی خو ی زاراوه یه که له گۆرانی کون.

۳- بۆناسینی شوانکاره بنواره (کتیپی باوی کۆمه لایه تی و میژوی و... نوسراوی شه پۆل چاپی تاران ساکی ۵۷ و ۵۸.

پروفیسور مینوریسکی رۆژھەلات ناسی ناوداری روس لەبارە "گۆران" ەو ەکتیبکی بەزوانی ئینگلیسی نوسیوە کە لەوا زۆری لە ھونراوەی ھونەرانی ھۆزی گۆرانی تێدایناوە و چاپی کردون.

ھەر ھەھا بەسودو ەرگرتن لەناوی سولتان ئیسحاق پیری کاکا ییە کان دیاردی بو کە و نارابونی ئەدەب و بیژاوەری ھۆزی گۆران کردو ەو ناوی سولتان سەھا ک = ئاستیا گ = ئازی دەھاکی بە کوردی ماد داناو ە، بەلام بە داخو ە ئیستائو ە کتیبمان لەدە سانییە. ھەرچەن بەلگە یە کی زۆرمان لەبابەت ئەدەبی گۆرانی کونا بەدەسە وە نییە، بەلام بەجو ە ئاگاداری یانە ی وابەدەسە وەن، ئەتوانین بیژین: ئەدەبی گۆرانی کونترین بیژاوەری و ئەدەبی کوردە.

حەمدو للای مستەوفی قەزوینی بە نەقل لە "ئەلبولدان" ئەنوسی:

"سپای ئیسلام" ساڵی ۱۸ ی کوچی لەزەمانی ئەمیرە لموئەمین عومەر - ی کوری خەتتاب دا قەزوینی گرت.

لەوکاتە داخە ساری شارستان "شاپوری" بوو خەلکی ئەوی لە گەل موسلمانانان جەنگیان ئە کرد و موسلمانە کان بانگیان ئەرکردن یان موسلمان بن یان جزییە بدەن. ئەوانیش ھەرایان ئەرکرد و ئەیان وت: "نە موسلمان ئەبین وە نە گزیەش ئەدەین ھەرن بەگەریئە وە مە ککە تا ئیمەش رزگارین" - "نە مسلمان بێم نە گزیت دەیم + بشی او مەکەشی کاما برھیم".

مستەوفی قەزوینی ئەم بەیتە ی بە پەھلەوی ناو بردو ە و لە راستیا ئەم بەیتە: "گۆرانی = لری" یە، ئەمە خو ی بەلگە یە، بو ئەو ە کە لە پیش ئیسلاما ئەدە بی کوردی گۆرانی ھەبو ە. کو یری تر لە میژو نوosan و نو سەران و ە ک (ملک الشعرا ی) بەھا ر و ە رەشیدی یاسمی و دوکتور سەعیدی کوردستانی و ئایە توللامەردو ەخ و شەپۆل و ئەو رەنگ، چەن ھونراو ە یە کیان لە نو سراو ە کان ی خو یانا، ھیناو ە کە بەدە سنوسی پەھلوی لە پیستی ئاسک نو سراو ە تەو ە و لەناو یە کیک لە غار ە کان ی کوردستانی عیراقا، دو ەزراو ە تەو ە، کە لەوا دیاری بو کوشت و برین و تالان و برو ە و بەدیل گرتن و ... کراو ە ئەو ھو ە نراوان ە، بە کە می جیا جیا ی یەو ە بەم جو ەرن:

هورمزگان رمان ئاتران کوژان
 زۆرکار ئەرەب کردنه خاپور
 ژن و کهنه کان وه دیل بشینا
 ره وش زهردوشره مانه وه بیکهس
 هویشان شارده وه گه وره ی گه وره کان
 گوناو پالە بشی شاره زور
 میرد ئازاتلی ژ روی هوینا
 بهزه یه ک، نکاهورموز، وه هیچکەس

۱- هورموز، یا ئاهورامهزدا به مانای خوایه، کان به مانای جیگه یه واتا: عیباده تخانه کان و ماله خودارمیان و روخان، ئاهورمهزدا له ئاهور، به مانای: هه بونی دانه، مهز به مانای مهز نه، دا، به مانای دانا وزانایه، رمان به مانای رمان و روخانه. ئاتران له ئاتر، وه به مانا ئاگره - توگک به یه کتری گوردراونه وه = ان = په سه وندی نیشانه ی جهم و کویه له کوردی ئه مرودا "ک" ی عه هد. له پێشه وه ی دانه نری و ئه بیته ئاگره کان، ئاگر، ئاتر، ئاور، یه ک مانای هه یه، له کوردییا ده لێن: ئاگره خو شه له خوم گاته وه. کوژان له کوژیانه، به مانای ئاگر کوژانه وه و ئاور مریان و کوژیانی ئاگره.

۲- هویشان: له ریشه ی هو، خو "Hwa" ئاو یستایی یه و به مانای خویان - له باتی هویشان "ویشان" و تراوه، شارده وه. له شارده وه یه و به مانا خو شارده وه و خو گوم و بزکردنه، گه وره ی گه وره کان یانی: مهزنی مهز نه کان. زور، له زور، له زورداره و کاریش په سه وندی نیشانه ی سیه تی فاعلیه، ئه ره ب به مانای عه ره به. خاپور به مانای رمانه، گوناله گونده و به مانای ئاوای یه. پالە: به مانای شاره، په له و پالە وان، پالە له یه ک ریشه ن. له کوردییا پیلل و تاییه تی شارنیشه کان بو وه و کاله ش تاییه تی دی نیشه کان بو وه، له کوردییا ئه بیژین: پیللات له سه ر چاوه، کاله و پیتا و کاله و پوزه وان. ناتوانم به ن کاله ی خوم له به ن چه کمه ی توخه م، له بورهانی قاتیعا نو سراوه په هلو، په له و به مانای شاره، په هلو ان، په هله بان به مانای: شه ره بان یا نیگابهانی شاره، به کوردیش ئه وتری پالە وان یانی: شاره وان، شاره وانی، دیباره، له قه دیمه وه نیگابهانی شاریان له مروش گه لی خودان وزه و به هیز که بتوانی له دزو دروزن به رگری بکات له به ر چا و ئه گرت، بشی له ریشه ی به شه و به مانای پشکه * بان له ریشه ی شیایی و شو - ی ئاو یستایی یه و به مانای ئه روا و رو یشتن ه، له گولستانا شد به مانای رو یشت، هاتو وه. وه ک ئه بیژی: (شد غلامی که آب جو آرد آب جو آمد و غلام ببرد)

واتا هه تا ئه روا ته شاره زور، له باتی: "بشی" "هه تا" و تراوه، شاره زور ناوی به شی سلیمانی و ئه و ناو ناوه یه. نالی شاعیری شاره زوریش زور به ناو بانگه.

ژن. له ئاو یستادا به مانای زان و ژان پیا هاته، که به غیناش ناو براوه.

- کهنه کان له ریشه ی کهنی که نیشک کنا که نیک - ه و به مانای دویت و کچه، لیره دایه گوران شاعیری نازارو دلته رو ناوداری کورد ئه بیژی: عه شقی ئیواره ی سه ره ریی کانی - به ره ئه داته چه م کلپه ی گورانی! - روژا ئاوا ئه بی چه م تاریک - دایه ده نگی (کناله یل) هه ردوایی نایه... - (کناله یل: کچی یار) - مانگک به تریفه ی ئه کاکه یل - هیشتا، هه ر گه رمه، ناله ی (کناله یل...!)

گومان له وه دانیه که (عبدالله) گوران (که سالی ۱۹۶۲ له عیراق کوچی دوایی کردوه) چ له ناوه روکی شیعره کانی داو چ له و شیوه تازانه دا که له شیعردا دای هیناوه و چ له ره وانی و بزارکراوی ئه و کو دیه دا که شیعری له قه ید و به ندی شیعری کلاسیکی کوردی رزگار کردوه و به وه یه وه ئاسو یه کی نو یی بو گه شه کردنی زیاتری شیعری کوردی کردو ته وه.

بشیناله ریشه ی شیای به مانای هینان و هارد نه. میرد ئازاله دو بیژه ی میردو ئازا، تیکلا و اکراوه، میرد له ریشه ی میرد: میرت - وه به مانای پیاو و میرو مه ردو میرده - ئازاش به مانای نه به زو کو لته ده ره. تلی: له ریشه ی تلبای، تلبین - ه و به مانای تلبانه وه و تل خواردنه.

ههروا مجله العربی ژماره‌ی ۲۰۰ چاپی ته‌موزی ۱۹۷۵ کووه‌یت له‌و تاریکدا که به‌قه‌له‌می (عبدالحمیم منتصر) له‌ژیر ناوی (ابن وحشیة فی الفلاحة) و (هو اقدم الکتب فی العربیة) ده‌نوسی... شوق‌المستهام فی معرفة رموز الاقام و قد ذکر فی آخر کتابه هذا انه ترجم من اللغة الكردية کتابا فی علل المياہ و کیفیة استخراجها: یاخه‌تی ماسی سو‌راتی کوردی که دوکتور سه‌عید خان کوردستانی له‌ مزگانی نه‌زانی کوردی باسی ده‌کات.

به‌لام ئەبی بیژین ئەم: هونراوانه به‌زوانی گو‌رانی کوردین. حوسه‌ین حوزنی موکریانیش له‌ نوسراوه‌ کانی خویدا دیانی به‌ مه‌داناوه، یه‌ کی‌ک له‌ هۆزه‌ کانی گو‌رانی زوان، هۆزی کا‌کای یه، که‌له‌ ئیران و عیراقا ئەژین، به‌ره‌ی کا‌کای یه‌کان، له‌ سه‌رئایینی "شه‌یدایی" ئیرانی کو‌نن.

سرنج را‌کیشه‌له‌ ناوئه‌و نوسه‌ رانه‌داته‌نیا (محهمه‌د ئەمین زه‌کی به‌گ) سه‌ر چاوه‌ی ئەم هونراوانه‌ی به‌نه‌قل له‌ کو‌به‌ی ۱۸ له‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ی ۱۱ له‌ کتیبی خه‌باتی سو‌نیان - ی کورد نوسراوی واسیلی نیکیتین روژه‌ له‌ لات ناسی ناوداری روس ناوی بردوه‌و گوته‌یه‌تی: ئەم هه‌لبه‌ستانه‌ به‌زوانی په‌هله‌وی یه‌.

له‌ کتیبی میژو دا ناوی چهن بالۆل دیته‌ به‌رچاومان ئەلف = بالۆلی خارجی: که‌ شاره‌ کوری به‌ شه‌ری شه‌ییانی موسلی که‌ له‌ کوردانی ده‌ورو به‌-لاری، موسل بووه‌و له‌ سالی ۱۱۹ کوچی دا له‌ هیشامی کوری (عبدالملک) ئەمه‌وی را ساوه‌و شو‌رشێ کردوه‌و له‌ موسلمه‌وه‌ تا کوفه‌ی هیناوه‌ ته‌ ژیر فه‌رمانی خو‌ی و له‌ پاشان له‌ شه‌را کوژراوه‌.

۱- (بنواره‌ دائره‌المعارف پطرس بستان په‌ره‌ی ۶۴۴ جه‌له‌ی ۵). ۲- فه‌ره‌نگی ده‌خداپیتی ب و دائره‌المعارف پطرس و سه‌ فه‌رنامه‌ی (ابن بطوطه) په‌ره‌ی ۲۱۰ تا ۲۰۹.

-ژ: به‌ مانای به‌ یه‌و جاری‌واش هه‌یه‌ به‌ مانای "له" یه، وه‌ک ژمن دی ژمن.

هوینا: له‌ ریشه‌ هون به‌ مانای خوینه. ره‌وش به‌ مانای ئایینه.

زه‌ردوشت‌ر یا زه‌رتوشه‌ر یانی پیغه‌مه‌ری ئیرانیان که‌ له‌ره‌ گه‌زی کورده‌ماده‌کان.

قانع شاعیری ناودار له‌م باره‌وه‌یه، که‌ ده‌بیژی:

به‌زمان هه‌ورامی هاته‌ سه‌ر به‌ شه‌ر کتیبی زه‌رده‌شت که‌ ئاو‌یستایه‌

وه‌ک باقی کتیب خه‌لات خوایه‌ یانی های زه‌رده‌شت بوی به‌ پیغه‌مه‌ر

- بزیکا، به‌زه‌ی یه‌ک، له‌ ریشه‌ی به‌زه‌یی، به‌ مانای دلسوژی و دل‌سو‌تان و روحه‌.

نکا، نیکا به‌ مانای نه‌کرن، نه‌کردن واتانای کات. ئەم هه‌لبه‌سته‌ و هونراوانه‌ ده‌سیلابی یه‌ واتا: ده‌به‌شن و

ب - بالۆلی مه جنون: ئەبو وههیب بالۆلی کورپی عه مر صیرفی کوفی، گویاله کوردانی ئیران و شاگردی هه زه تهی ئیمام جه عه فری سادق بووه و له سالی ۱۹۰ کوچی دا مردوه .

ج - بالۆلی شولی که یه کیك له عاریفانی مه زن و شاعیر بووه «ابن بطوطه طنجه لی» له سه فه نامه که ی خویداناوی بردوه که له لورستانا چاوی پیی که وتوه و قسه ی له ته کیا کردوه .

ههروه ک له قسه کانی ئەمیر شه ره فخاننی بتلیسی ده ره ئە که وی، ئە ده بی گورانی له کاتی فه رمانه واکانی "حه سن ویه ی" و "عه یاری" زۆر و زه وه ندو په ره دارانه پلا و کراوه ته وه، به لام شوینه واری و یژاوه ری ئە و کاته له به رو یژان کرانی شاره کانی (دینه وه ر- سیروان- حه لوان- شاره زور) له لایه ن مه غوله کانه وه، و یژاوه ریش تییا چوو نه ما، به لام له کاتی فه رمانه وای: (به نی ئە ده لآن) دا ئە ده بی گورانی بوژایه وه و تازه مانی خوسروه خانی ناکام چوو په پیشه وه و لیره وه شوینه وارگه لی به نرخ ی و یژاوه ری بو ئیمه جیماره .

به لام میران و فه رمانه وایانی بابان، ده سیان دایه، په ره پیدانی ئە ده بی کرمانجی خوارو: "جنوبی" که به هه له به سوورانی ناو ئە بری، جاهه ر له به ره ئە مه یه له ده م و کاتی ئیمه دا وازاره ی کرمانجی خوارو بووه ته زمانی ئە ده بی و علیمی و هونه ری و کومه لایه تی و رامیاری و ئابوری و نوسراوه یی زمانی کوردی، ئیستاشیوه و رچه یه کی ئە ده بی یه کگرتوی گرتوته به ره و

- ده هجایین. ئەم هوزی کاکایه: دوا ی دا هاتنی ئایینی پیروزی ئیسلام هه ندی له بیرو باوه ری رچه ی خو یان له ده س دابریکیشیان به دل و داو پاراستوو، ته نانه ت یژاوه ری گوران به شیکه له رازه نه نیسه کانی رچه ی گوران، لای غه واره نای درکین، ئە مانه باوه ریان به ته ناسوخ هه یه، به مه که گیان و ره وانی فریشته کانی ئە وان ئە چینه ناو کلیشه ی ئە نبیا و ئە ولییا. باوه ریان هه یه. وه له به ره ئە وه ی زوریان هه زه ته ی عه لی و ئالی ئە و خو ش ده وی کۆری له میژو نوسان ئە وانیان به یارسان و عه لی یوللاهی ناو بردوه .

پیشوایانی ئایینی کاکای یکان، له هه ندی شویناله به ره هه ندی هه چن هه نراوه یه ک له هه ونه رانی خو یان ئە گیرنه وه، بو وینه ته و اچه ن شیع ره له دو به یته کانی بالۆل که له (۱۷۰ - ۱۹۳ کوچی) دا- ژیا وه و کوچی دوا یی کردوه بو تان نه قل

دکه ین:	ئەز به هه لوله نان جه روی زه مینی	چار فرشتانم چاکه ر که رینی
	نجومم سالح ره جه به م بینی	چه نی لژه بیم جه ما وه هه فتینی
	ئهو واته ی یاران ئە و واته ی یاران	وه قانون شه رت ئە و واته ی یارای
	چه ندی مه ولاییم کردمان شاران	یارانم که رده ن وه قه وای ماران
	دیوانه ی زاهیر دیوانه ی زاهیر	دانای یارانم دیوانه ی زاهیر.
	ده رویش نه ورۆزی سوورانی که له سه ته ی ۱۳ هه جریدا ژیا وه له زانایی و دانای بالۆلا ئە بیژی:	
	به هه لول زاتیون زات یه کدانه	عامیان ماچان به هه لول دیوانه

له و چوار زاراوه بنه رته تی یه ره سه نانه كه لک وهر ئه گری و خوئی گییاند و ته پله و ریزی زوانه زیندوو پیشكه و تووه کانی جهانی ئه مرو و شان له شانی ئه وان ئه دا.

باش وایه: بگه ریئه وه سه ریژه ی گوران، ههروه كه له بهرگی یه كه می شهر فنا مه لاپه ره ی ۲۳ دانوسراوه هوژی گوران له سه ره تاوه له پی ده شته کانی پاریزگه لی كه ركوك و سلیمانی و کرماشان دا، نیشته جیبون و رویان کردبوه، ئاوه دانی و خه ریکی زهوی وزارکیلان و کشت و کال بون، بلام هوژه كوچه ره کورده کان و جافه کان زوریان لی ده کردن وه كه له م میساله کوردی یانه دا ده رته كه وی، گوران کان باشاری ئه وانیان نه ده کردو به رده سیان بیون ئه لین:

جاریك جافه کان میگه له په زه کانی به له وه و به ره و کوستان ئه بهن و ری یان ئه كه ویته ناوزهوی وزاری کابرایه کی گوران، له دوره وه هه رای له ده كه ن و ده لین: هوئی کابرای گوران.

(گاله كه ت وه گوپزه واپه زه كه مان هات) یانی توناتوانی بهرگری هاتی میگه له مه ره كه ی ئیمه پکه ی، دیاره به وده م و ده سه ش گال و هه رزنه كه ت بو نادورریته وه كه و ابو په زه کان زیانی خویان هه ر ئه كه ن.

هه ر وائه و کورده كوچه رانه كه به شه والای په ز و پوله بون، خه ویان له گوران کان حه رام کردبون و ئه مانه یان بو کردبونه جوک و تواج و ته شهر وقسه: (هه یقه شه وه، ته قله وده وه و گورانه ... چاول خه وه ...)

ئه بیژن جاری وا هه بوه كه کورده گوران کان، له ترسی کورده كوچه ره کان، مال و ژییانی خویان به جی هیشتوو وه له ترسان رایان کردوه، بوئی و او تو یانه: (گورانه ... له ئاوی به ده ره ...) ئه وانیش ورده ورده چونه ته ناوچیا و چره کانی کوردستان و خوی کورده كوچه ره کانیان گرتوه وه له نه بهزی و کولنه ده ریدا ئه وانیان به جی هیشتوه. به لام گوران کان خویان لایان وایه گوران له واژه ی گور گیراوه و به مانای مه زن و گه وره س، چونکا گوران کان، لای میرو پادشایانی کاتی خویان زور خاوهن پله و پایه و مه زن بون.

هوژانی مه زن ته و فیت و هه بی كه کتییکی له باره ی بارامی گوره وه به عه ره بی نوسیوه ئه بیژی: بیژه ی گور به ری له ره گور - هه به ری قه له و گیراوه و به مانای: ناوه ند، مه یدان، ده شت، گورایی و قه ور و ... هه تره.

بوئوه به وهوزه کوردانه یان وتوه گوران، که له دهشت دا نیشته جی بون، بارامی
گورپاشای ساسانی له دایکه وه له کورده گورانه کانه، که وایی تونه کابلیی: چونکا بارام
ئوگری گور: واتا: "که ری به له ک" گرتن بووه، ناویان ناوه: بارامی گور، چونکا ته مه هه له یه.
کورری له شاعیران وایان ناوبردوه، وه ک ئه م چوار چارینه ی خه یامی هه ژار:

له وکو شک و سه رایه دا که جهم جامی گرت ریوی تره کیوه، مامز ئارامی گرت
بارام که هه موژیانی خوئی گورری ده گرت دیتت به چجوری گورری بارامی گرت.
عارفی ناودار مه ولانا مه لئه حمه د جزیری له قه سیده ی ۸۴ دا به شاعر فهرمویه تی:
مه ب ئیشراقی سوئاله ک ژله بی غونچه گوشا کر - کوب ئیلهامی د سوئالامه جه وابه

شیخی ئیشراق به عه ره بی و به کوردی و فارسی شاعر و هونهی هه یه، شاعر به کوردی
میرزا ئامانه ویت مه ده رو خه م نه جام مه مانو نه جه مشید نه جه م
نه هامده م نه قه وم نه هونره س نه که س که س وه ده ردمان نه بو فیه ریاد ره س
دسوزان دل ته نگ بی دسه لات بو رومان جه سه فر راگهی نه هات بو
ئیشراق ئومیده ت وه ساقی خو بو تا دوغات جه روی قیامت سو بو
پروفیسور مینورسکی روزه هلات ناسی ناوداری روس له کتیبه که خویدا، که به
ئینگلیسی له باره ی گورانه وه نوسیویه تی و کراوه ته کوردیش نه زریان وایه: گوران هوزیکن
زیبا تر له سیه هزار سال بهر له مه هه بون، مه به ست له گوران ته نیا ته و هوزانه نییه وایسته له

کی دی دیوانه وی ته ور دانا بوی مه رکه ونه مه یدان گه ردون رانا بوی - رانا: نیشان دان.

ئه وانه ی وابه زوانی گورانی هونراوه یان گو توه، ئه مانه ن:

عیل به گی، مه لایه ریشان، خانای قوبادی، سه یدی هه ورامی، شه فیع جام ریزی، خان ئه لماس خان، حاکیم
مه وه لوی کورد (عبدالرحیم) تاوه کوزی مه عدومی شاعیری گه وره ی غه زله بیژکه له کوردستانی جنوبی له
(۱۸۹۷-۱۸۹۲) دا ژیاوه و کوچی دوا ی کردوه.

له شاعیره گه وره کانی سه ده ی بیستم ده توانین پیره میرد (۱۸۶۷-۱۹۵۰) و ئه حمه د موختار جاف
(۱۸۹۷-۱۹۳۵) و بیکه س (۱۹۰۵-۱۹۴۸) و حاجی قادر کویی (۱۸۱۵-۱۸۹۲) که خه لکی بو خه بات له پیناوی
نازادی و سه ر به خوبی دا هان داوه، ناوبه رین. ئه مرو به ناوبانگترینی شاعیره کان له ئیران دا هه ژار وه یمن - ه
شیخ شه هابه دین سوهره - وه ردی شیخی ئیشراق کورده و له سوره دی نیوان بیجارو زه نگان له ۵۸۷ ی مانگی له دایک
بوده و له ۳۸ سالی دا وه فاتی کردوه. سوهره وه ردی یه کان کوردن چون واژه ی سوهره له فارسی و عه ره بیدا به کار نابری.
فارسی له باتی سوهره ده لپن: [سرخ] - عه ره بیه ده لی [احمر] - کوردیش ده لی: سور، سوهر - (شه پو ل).

پارێزگهی کرماشان دان و نیوی ئەم هوزەیان پاراستوو، بە لکومە بەمت لەناوی گوران، گشت هوزە کوردە کانه که بەزاراوهی گورانی قسه یانکردوه، وه ک: هوزی سییامه نسورو زهنگه نه که ئە مرو له ئیران و عیراق و ئەفغانستانا بلاو بونه تهوه. هۆزی برادۆست: بروانه: (شوینهواری باوله کوردە واریداو میژوی... نوسراوی شه پۆل به رگی ۳) که ئیستازاراوهی ئە وکوردانه کرمانجی ژورو "شمالی" یه له لای ورمی له ئیرانا و له لای رهواندز له عیراقانیشه جین و شوانکاره و زهندو کاکایی و پالانی و گیژو هه ورامی و روژبه یانی و چگنی و پازوکی و ئەوانی تره. واژە کرمانج: ئەم واژه سی مانای هه یه:

۱- مانای گشتی که له ناو و بیژاوه ران و نوسه رانا، به مانای کورد به کاربراهه، هه ماسه و یژو به بیت سوراو ریئالیزم نوسی ناوداری کورد هه کیم ئە حمه دی خانی له بهرکولی "مه موزین" دا، چهن جار واژه ی کوردو کرمانجی دوپات کردو ته وه و بۆیه ک مه به ست به کاری بردون وه ک ئە بیژی:

داخه لق نه بیژ تن کو ئە کراڊ..	بی مه عریفه تن، بی ئە سل و بونیاد
ئه نواعی میلهل خودان کتیبین	کرمانج ته نی دبئی حسیین!!
هه م ئە هلی نه زهر نه بیین کو کورمانج	عیشقی نه کرن ژبو خو ئە نامنج
کورمانج نه پره بی که مالن	ئه مهاد یه تیم و بی مه جان

۲- دو هه م مانای تایبه ته و به وکوردانه که زوانیان له ته ک زوانی خيله گۆرانه کانی ترا زۆر جیانیه.

۳- سیته م مانای تایبه تی تره، به م جوړه خه لکی موکریان و سوړان و شاری سنه، به گوندنیشینه کان ئە بیژن: (کرمانج) - ئیستا ئە دیبان و، میژو نوسانی کورد خویان، کرمانج ئە که نه دو به ش.

به شی کرمانجی ژورو، به شی کرمانجی خوارو به لام مینورسکی لای وایه، واژه ی کرمانج له دو ناوی: (کوردو مانا) پیکه هاتوووه. ئەم دو هوزه سیهه زار سال بهر له مه، پیکه وه ژیاون و تیکلاوییان هه بووه به دریزای ژورگار (کوردو مانا) بوه ته کرمانج به لام ته و فیک وهه بی لای وایه. بیژه ی کرمانج له بنه ره تا، کرماژ بووه و له مه سده ری کرماژنو به مانای

کرم لیدان و کرماوی یه وه، هاتووه و ئەم ناو له ئەفسانە ی ئاژی دەهاکی مار دوشه وه. که بیماری سەرە تانی بووه و لە بان شانی دوکرم وه ک مار روان، کورده کانی ژیرده سی به سەر و کایه تی کاوه ی ئاسنگه ری کورد، لیی را ساون، وه کاوه. به چکوشه که ی میشکی پرژاندوه، ئەلین ئەو مرۆقه ی وامیشکی مهرومرۆقی له و برینانه ی شه رسانی ئاژی ده ها ک ساوی وه، ناوی (کر مائیل) بووه، که له ریشه ی کر مه وه گیراوه.

به لام ئەشی بزاین ئەم قسه له بابەت ئاژی ده ها که وه، ئەفسانە یه و دژودژمنانی گه لی کورد میژوی کورد بیان شیواندوه و به ئانقه ست په رده ی ره شیان به سەر میژوی ئەم گه له نه به زه دا کیشاوه، چونکا به پئی قسه ی لیکوله ران و میژونوسانی یونانی ئاژی ده ها ک و اتا ئاستیا ک ئاخیرین پاتشای کورده ماده کان بووه، که به هوی خه یانه تی هارپا کی خزمی یه وه قله وه بون و تیاچون و نه مان. پرۆفسور مینورسکی رۆژه لات ناسی روس لای وایه: سولتان ئیسحاق هه ره و ئاستیا گه کورده ماده هه ره ک له پیشه وه رانمان گه یا.

کرماج: مه ستوره خانمی ئەرده لان له کتیه میژویه که ی خویدا کرماج - ی ناوبردوه و ئەبیژی: (سپه م کرماج که له ناو بوره پیاوانا به (بابان) ناودارن.

محهمه د ئەمینی گولستانه له (مجممل التواریخ) ئە فشاری یه و زهن دی یه داکاتی ناوی سلیمان پاتشای بابان ئەمیری هه ریمی سلیمانی ئەبا ئەبیژی: (سلیمان پاتشای کرماج بیه) له و به لگانه رون ئەبیته وه که کرماج له کرماژ - وه گیراوه و - ژ - بووه ته - ج - ئەم جو ره گورانه له کوردیا، زوره، وه ک: تاج و تانج، تاژی و تانجی و فه ره جی و فه ره نجی.

هوژی کرمانج له سهره تاوه بیژاوه ران و شاعیرانیان زور بووه به لام شوینه واره کانیان له ناو چون ئەلین: عه لی ته ره ماخی که ها و چاخی روده کی بووه له سه ته ی چواره می کوچیا ژیاوه، دیوانیکی هه له به ستی گه وه ی کوردی هه بووه، به لام له ناو چووه، بیچگه له چه ن تیکه هو تراو، که ئە ی دهنه پال ئەو شتی کمان به ده سه وه نییه.

دوکتور په روژی ناتل خانله ری له میژوی زوانی پارسی به رگی دوهم داله لاپه ره ی ۳۸ که له تاران له سالی ۱۳۵۲ هه تاویدا چاپ بووه ئەنوسی: له سه ته کانی ۵ و ۶ کوچیدا شوینه واری بیژاوه ری ده ماوده م و نوسراوه ی کوردی له ناو لاپه ره ی میژو دابینراوه، یه کی ک

لەو نووسراوانە قەسیدە یەکی ملەمەعە بەزمانی کوردی کە ئەنەو شیرەوانی بەغدادی یە، کە لە کتییی معجم البلدان چاپی لایزیک ج ۱ لاپەرە ۱۸۶ دانوسراوە و چاپ کراوە.

ئەشی بزاین تاسەتە ی نوھەم ناویک لە بیژاوەران و هونەرانی کرمانج و بەرچاونا کە وی.

حاجی قادری کوویی لە دیوانە کە ی خویدا ناوی دوھونەری مەزنی کوردی کرمانجی ژوروی بردو و ئەلی: عەلی حەریری و اتاگوندی حەریری لای رەواندز، حەریر و باتاس وە شیخ ئەحمەدی جزیری و اتە جەزیرە ی ئینوعمەر ۱. ئەو دو شاعیرە مەزنە لە جەھانناو دارن و لە گەل (عبدالرحمن جامی) ئەو شاعیرە پارسی و یژە داھاوکات بون و یە کترین دیو، هەر وە ک جامی دەلی: پیر مردی بدیدم ز جەزیر نیک مەردی بدیدم ز جەزیر

شیخ ئەحمەد جەزیری زانایەکی دینی و خوانا سیکی رەبانی بوو، هونراوە کانی عاریفانە یە، زوانی کوردی و عەرەبی و پارسی جوان زانیو، بیری نەتەو و پەر و یشی هەبوو. کووری لە میژ و نوسان لایان وایە هاوکاتی ئەتەبە ک عیمادە دین - ی زەنگی میری موسل بوو بەلام بە پی ئەو شیعرە ی جامی کە حاجی قادری کوویی هیناویە تی شیخ ئەحمەد جەزیری لە سەتە ی نوھەما ژیاو، نە ک لە سەتە ی شە شە ما.

شیخ ئەحمەد جەزیری لە قەسیدە یە کی زور رەوانا لە میرخەلیل - ی ئە یوبی تاریف ئە کات و لە سەرە تادا ئە بیژی:

ئە ی شەھە نشاهی موعەز زەم حەقق نیگە هەداری تەبی

سورە ی اِنَّا فَتَحْنَا حَافِزِو یاری تەبی

ئەم خیلە لیل ئە یوبی یە تەنیا کوردە ئیرانییە ک بوو کە لە کاتی هەرکەس هەرکە سیدا لە زەمانی (ئاق قویونلو وە قەرە قویونلو) هە کانا میری کردو و لە راست بیگانه کانا، رەق راوە ستاو، جالە بەر ئە مە یە شیخ ئەحمەد جەزیری پیاھە ل خویندو.

دیوانی کوردی شیخ ئەحمەدی جەزیری کە بە پی پیت گەلی هیجا و ئەلف و بی هونراوە تەو، بو یە کەم جار لە لایەن فون هارتمان - ی ئالمانییە وە لە سالی ۱۹۰۴ زاینی دالە

برلین له چاپدراوه و بهر کۆلێکی ته حقیقی به زمانی ئەلمانی بۆ نوسراوه و له لایه ن ژا با روژ هه لات ناسی روسیش وتارگه لێکی تووژانه وه و لیکۆ له رانه ی له باره ی شیخ هه حمه دی جزیری به وه بۆ نوسراوه: جزیری شاعیر و هۆنه ریکی مه زنی چه رخی دوانه زه، بووه، دیوانه شیعه کوردی یه که شی چه ن جار ان له قاهیره و شام و عیراقا چاپ کراوه.

له م دوایی یانه دا مه لایه کی کوردی کوردستانی سوریه دیوانه که ی مه لای جه زیری وه رگێراوه ته سه ر عه ره بی و ته وای ته و شیعره ته ر و له بارانه ی بۆ دلداری دانراون به ناوی سو فیکه رییه وه کردوه به پارانه وه و خوادواندن و له و مه به سته ی بر دو ته ده ری که مه لای جه زیری له دیدا بوه.

کۆرپێ له وانه ی وا به زاراوه ی کرمانجی ژورو شیعه وه ونراوه یان گو تووه، ئەمانه ن: فه قی ته یران، مه لای با ته، عه لی هه ریری، شیخ مه لا ئە حمه دی جزیری یه، گه وه ره ترین شاعیری ئە ده بی نه ته وایه تی هه که م ئە حمه دی خانی (١٦٥٠-١٧٠٦) یه که دیوانه که ی "مه م وزین" به رزترین پله ی ئە ده بی کوردی سه رده می ده ربه گایه تیه. هه که م ئە حمه دی خانی ناسیونالیسم- ی کورد- ی ٢٢ سال به ر له دایک بونی [ژان ژاک رو سو] و ١٣٠ سال به ر له ئینقیلابی نه ته وه بی و لا تی فه رانسه له چه ریکه ی مه م وزین دا مه سه له ی نه ته وه بی و نیشتمانی و ناسیونالیسم- ی نه ته وه بی بۆ کورد را گه یاندوه و رونا کی کرد و ته وه وه ونه ری خانی نه مر له مه دایه که هیمان فه رانسه و ئورو پایه کان ئە مه یان نه زانیبو، هه که م ئە حمه دی خانی له سه ته ی ١٧ ی زاینیدا رای گه یاندبو. دیاره ده بی هه ماسه ی هه که م فیره وه سیش له بیر نه که ی ن، هه ر چه ن هه ماسه ی خانی ریئالیزمه و حه قیقه تی هه یه و درو یی تیدانیه، به لام هی فیره وه سی ریئالیزم نیه و له داستانی روسته م و کوره که ی دا درو یی تیدایه و باوک درو به کوره که ی ده لیبی جاله م با به تانه وه شا کاری خانی فه زیله تی به سه ره ی فیره وه سی دا هه یه ١. - خانی که له سه ته ی ١٧ دیوانی مه م و زین و فه ره نگو که که ی خو ی نوسیوه و دوای ئە م شاعیرانه ها تو ته جهان که له باره ی ئە وانا ئاوا دیژی:

بینا فه روحا مه لای جزیری پی هه ی بکرا: عه لی هه ریری

کەیفە ک وەبدا فەقیهێ تهیران حەتاب ئەبەد بمایێ حەیران
 بنەمالە و تیرە ی خانی لە ساڵە کانی ۱۹۵۲ زاینی داله هەریمی بایه زیدا نیشته جی بون،
 کە لە پیش ئەو وەدا و اتا: لە ساڵی ۱۵۱۴ زاینی کوردستان دوای جهنگی چالدران سی بهشی
 کە تبو ه ژیر چه پوکی رهشی عوسمانلییه کان -
 له سوریا قهدری جان که له ساڵی ۱۹۷۲ زاینی کوچی دوایی کردوه، له ئیره وان
 عه ره ب شه مو و ئەمینی ئەودال که له ۱۹۰۶ زاینی هاتو ته جهان و له ۲۲ سپتامبری ۱۹۶۴
 زاینی کوچی دوایی کردوه، ئەم ئەودالە ههه شاعیر بووه و ههه لیکۆلەر (شه پۆل).

۱- کوردستان ئەدەبیاتی کوردی دوکتور کامران بدرخان به زمانگهلی جیا جیا چاپی پاریس. میژوی ئەدەبی کوردی،
 عه لائە دین سه جادی چاپی به غا ۱۹۵۲ ی زاینی - (من روائع الادب الكردي محمد توفيق وردی) چاپی ۱۹۵۶ ی
 زاینی به غا به عه ره بی. زمانی کورگه و... نو سراوی کرمانج ۱۹۵۱ زاینی - زمانی کوردی زازا جه لادەت عه لی به درخان
 شام ۱۹۲۶ ی زاینی - گو فارقه لی هاوار، کوردستان، روژی کورد، دهنگی گیتی تازه، ژیان، راویژ، نیشتمان، خو ریشین،
 زاگروس... به ره ره سی شیعرو ئەدەبیاتی کوردی نو سراوی مادام لوسی پل مارگریت و دوکتور ک. ب. به زمانی فه رانسە
 ته ره جه مه می جیمز چاپی پاریس ۱۹۳۰ ی زاینی (شه پۆل).

- گه نجینه ی گرانبه های ئەدبیاتی کوردی (محمد قاضی) چاپی تاران ۱۳۲۵ هه تاوی، به ره ره سی عیلمی زمان و
 ادبیات کوردی نو سراوی جیمز یادداشتها، در نامه ی هه فته گی کوهستان چاپی تاران ۱۳۲۵/۶ هه تاوی - ده ستوری
 زمانی کوردی توفیق و هه بی چاپی به غدا ۱۹۳۰ زاینی، میژوی کورد و کوردستان ئەمین زه کی وه زیری فه ره نهنگی
 عیراق چاپی به غدا ۱۹۳۱ زاینی.

- بنواره به رکولی مه م وزین که قه ناتی کردو نو سیویه تی و شه پۆل وه ری گیر او ته سه ر زمانی پاریسی و کوردی و له
 گو فارقه ئاو پنه ی ژماره ی ۱۲ چاپی ۱۳۷۲ ی تاران.
 - (ناسیای له ته ک ئەمینی ئاودالانوسینی جاجی جوندی ته رجه می برای ئەرمه نی و کورد خوشه و بست خاچادریان
 آرمیاک).

بنواره (و تاری زاناو لیکۆلەر: جه میل زوژ به یانی له واحیدی زاراوه کاناله تاران). (میژوی سلیمانی و ده ور به ری
 نو سراوی ئەمین زه کی به گک که جه میل روژ به یانی کردویه ته عاره بی)

یارسان نو سراوی سوری - ترانه های کوردی دوکتور موکری - المعجم فی معاییر اشعار العجم نو سراوی شمس الدین
 محمد بن قیس رازی، دو قرن سکوت دکتر زرین کوب چاپی تاران. بورهان الحق نورعەلی الله ی چاپی تاران ۱۳۴۳
 هه تاوی.

ژماره کانی گو فاری گه لاویژی کوردی سالگه لی ۱۹۴۴ و ۱۹۴۸ زاینی و تاریخ ئەدلان لاپه ره ی ۷.
 مجمل التواریخ افشاریه و زندیه لاپه ره ی ۱۶۵، سرسپردگان نو سراوه ی سید محمد علی خواجه الدین - تاریخ و شرح
 عقاید دینی و آداب و رسوم یارسان. دایرة المعارف پطرس بستانی لاپه ره ی ۶۴۴ و بهرگی ۵. سفرنامه ابن بطوطه
 لاپه ره کانی ۲۰۹ و ۲۱۰ ترجمه محمد علی موحد چاپی تاران ۱۳۳۷. بیان الادیان ابوالمعالی نو سراوه ی محمد حسین
 علوی خوش کراوی اقبال آشتیانی چاپی تاران ۱۳۱۲. بنواره: (کتیبی باوی کومه لایه تی و میژوی و... لاپه ره ی ۱۴۵
 نو سراوی شه پۆل چاپی تاران).